

AUTHOR MOSES ZACUT

NO. 4672

TITLE עצמאות ישראל '0

RR _____

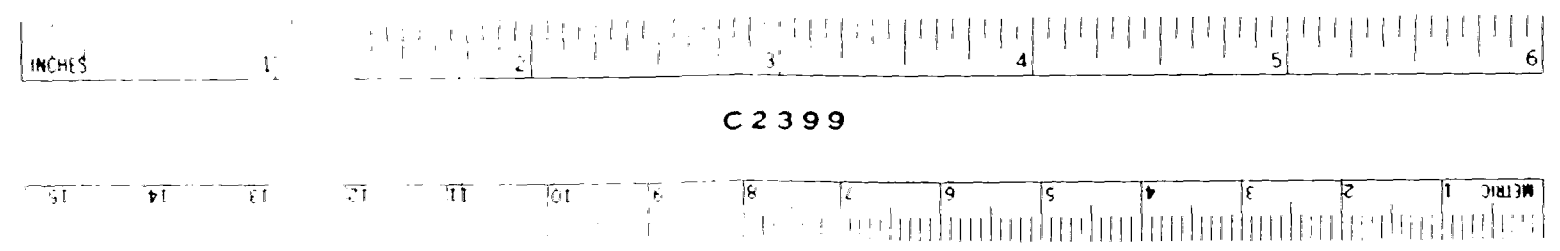
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1566 + 1567

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF KODAK CORPORATION

22^d

942

943

1566

1567

137-562

p. 150

1000 סדר משפחה דודא. עם פאנאים פאנאים פאנאים פאנאים פאנאים
 זכות יוצאת
 זכות יוצאת

סדר משמרות החדש

ימא שמיס וקצב שכניס צמלו נמיתו לחגא יכ צוס צימולא
גליט צצט על שרמל! וחמיל ויאתר

על כסיופ צצגל אס יצבט נס צכונת גיבכט אה ציק: על

עכציט צתוכה עגלה בינו כוספניו: כטס אגלה סנציט צכני

איר וסולייק שחמס אינו למי יחסי ציק: איץ נגיד אה שיד ב

על אוחס נכר: אט אשכמץ יונגליס פשרת יחיש: הלצמ

אייג אה אט לא אקכרוב אטלגא אעלס אה יונגליס על וואס

שחמפ: קכור ב צכ אנויט אה יוט יונגליס כחונתיס עכרנ

עכרנ ער היסוד צס: צה צצב הסוונס צושני שילט לק אה

נמולק שנתלף למ: אשני שיאמו נעמץ אה עולויס פסלע:
ניחמי חגגוד קם

עכרנוכ ואפך לקיט צאנו ניט צנחלפן שחאו אה פיל קושץ שחט

צנה יונגליס לעייט: נפת אה נצלה עכניץ חאט לעיק נשמיס

צשה חסיליץ ליהיו ארוץ: אטכוו לחט כליט הציצות יונגליס

ואין קוצר: פייט חיטפ אשכיינה לען יקום אס צנפיש: עג

מה ב גאנקס אנה חצעכ כמו אש קנאפן: אסנוץ חחפן

פניט אשר לא יענוק ועל חתכוף אשני צשחץ וא קכט

סדר משמרת האחדש

ב אה אה יעקב ואה נופי בשחר: אל קבנו לה עומה
והאזנה תפיד יקדמות כחתיך כי לונה האזנה עדינה לק יענה
על נצב כצדק אפך ופזלה וכסד על הטאפנה אחשן אחי: אה
יגדלו פניס איה לקיס יודע צניס לעינה נקחה דס שצדיך
כשפוק: הוצא אפך אנקף אסיי כנול קדועך סודי צב המוקס:
ופש צ אבינה שצעתס אל חקס מרפתס אגד מופוק פ:
ואנחה עתך ופך מועפתך מופ לק לעולס לצוכ ודור נספר
הסלהך:
בך פ' חס פ' (עג הציטס ונאפ אה מופתנה ניה אהע נספס
לניס צדינה אנביס: יפומיס פינה ואין אצ אחופינה כסלחמה
תימינה צכספ שפינה עדינה צומיך צאניעל כנאוינה מופתנה
ינענה ולא סונג לה חכריס נפת יל אגדו אצבע אחס:
אצנתינה מטאנו נאינס נאנחמ עומהיס סצלה: עצדיס
כוסלנו צנה פנוק צין מילס צכפסנה נביא אחמה חפס
חרכ סחוצר עונה כהנור נכחור חפס קלעפנה נעב:
נחיל

ידיך בלתי אלה הקדושים" על חזק ואל ועל תכונת עין פן סכנת
גאון עוזר לטוב: ענין קדוש ביו חזקו כיך חזקו סיהם יושלים
אחיהם: ציפ קדשם והם איתם אשר בלונז אצותיהם סיהם לשכמה
אז נב חחחית סיהם להרצו: סעל אלה המצטק"ה פושם **על**
והעמם על חזקו: ביהאם חאסם אה סוכה אסו צציקן עלם
נפסך חלוע סכמה סכמה ונן ליה חכמה קנה לשלום נדין
טוב לעה חרמא וסנה צעהם: ילעם"ה נלעם עין אצותיהם
טמם לך: אל הנצק לחם שחך אל הרצל בסא כצוק צכור
אל פשר ציפוך אמת: כה אמר"ה קול צוחה נשועה ס.
צב החנוכים ויה חצבם על צנים חאנה לפתחם על צנים כ
איעתה: ס חחחית יאנן חמען קדשו יתן קולו אצון יאנן על גבו
ניקח"ה ילקים צצות ציוס ספונז לצב ולחם סל ולקוחם ולחונם
סך: על אלה אנה צנכס עב עב יורוס חיס יורוס חיס כ
רוח חחח חחח חח חח צב נפסי ביו צב אוחחיס כ יתג אנית:
על

על שצדקה ענתה בשבועות קדוה שיש בהם קדוה: חייבן יאשי -
חיס וענין מקור לחנוכה ואצבע. וחט ואלה על מלאי צדקה עבתי: אל צדקה
שגם פלוגה וחס אשים באותם: סן אונסם לעמן ונחם מלאכה
שגם דמי יצחק: ואמר יאקוהם זכ

שגם יצחק שחוק וחס: פיה גמח פויה פזיה:
אזכה במחצית פאולס: ונחם יסוד עולמו
וחלו כפצת ופאולס: וצדקה אשר להם פזיה:
זכרה קודם אשר צעה אפילו לעשר קטנה
אני כה לאוניצים צדקה: וצדקה ועמו אה פזיה
משנה כל פאולס - סקרו כל שעריה

על כה אחרו כל יואים: נחם נחם או צדקה
שגם חייבן אפס וחמפז: ונחם לזר נחם פזיה
וצדקה נחם לעשרה: ונחם יואים כנחם פזיה:
ואמר יאמר קנה יוא

היה מהמדות נמרצ פינה תשיב וצימ: אצי: אצי: אצי: וכו'

עבד עקרב אורה ציג פייוקף אול כזואר ותלק פשווק

עבדו ששט נט קין נט הייק שמה עלו אנוצ: אצי:

מתיקן (ס אצי כגשויס לעוק קנענה ולקו צבויס -

אצוא עט דוקס אל חוץ פרוויס אן אשכר עשצ: אצי: וכו'

נעכס עליס עכט פיא אינגס צויס פשוצ' א. א. א. א. א.

כ צין (שט צואס קוול חכאוצ: אצי: אצי: אצי: וכו'

נחט על אצב אל אוק חוויס דצב נחמס על אצי פשווקט

קצן נחמיס פרוויס צעמיס קוול פצי: אצי: אצי: אצי:

קצן נחמיס פרוויס צעמיס קוול פצי: אצי: אצי: אצי:

אקוט צעו אום נכע. נצב אום

כצד האצ אנוש וחבס נחמס

לועק צאצי קול נאנפ צוויכס

פיצ צווקלס פסקט ויווי חוץ אום

לך שנה עיף וכי אור נחם

ולת לחמה דא ונחיס נוקל

ינן צקצב על מונב שורה

ביחה לראש פנה וערה נמל

נמל עטרת וזאש צורה צורה

למך ונחיס ונערה מולל

נמל וסלף חכמה נכרה

צב עש יול יחלו ציוס בחמל

נמל ונעם צעל צב נעם

אשר יחן מסנו וכאמל עולל

נמל ונחם צורה צועם

נצב חמק אכורה מול

מלפ פרוס מ יסול פערב

חמם חסלם עיחה פול

5
נפלה צל. משען וזמור עדי

מזוור טע חלק אפס כה נטלה

נפלה שחורה כנקולה קונכה

לא פור ולא פני ונתנה אמלה

נפלה לחופה כעפה סוערה

לה וחסור מחתנה נצולה

נפלה אפס לי זע חקוס או אעבה

ולאז לאנעלס אשכ או מלה

נפלה נחסרה ט ומוק אעע

הצעק צאצוא נחולה גדלה

נפלה וכחעט קט מאכמוט השעבה

צנה אצן חורש אה או יטה

נפלה אצן צנה נאערה נסתרה

חכהכה ואלצוא מאי כהנלה

גמל וצור ונחש סוכה

שמה צב נפשי צמי כח אהלה

גמל ואונתם (יחמא נחמה

עורה ופילה טצצ צח אוקלה

גמל ואיב וטור טבע חמה אונתם

אף חמסיות עוללה אוקלה

גמל ואיב יני צור קרכה

חם זה באט נפשי צציק נעלה

אל נא מני אל נחמץ טבע

פכט יחמץ ט עורה נחלה

אל נח אסוף עלתה עלתה נפשי

זכרה יחמה אבליצב נחלה

אל נח נחמא נח ל וקוט כפועלצרה

גור בעלה חממא אל כחמלה

אלה נא נחמנו מיט וואס אהרן

בציר האט יקריב ב' חולל

אלה נא טאג חצור אונס אונס

ואמענעך רחוק עטא און וואס

אלה נא בער חקא וכהעב

העלם צו סגור מעור צו אטא

אלה נא פנעב על און טייכר

על און חוסי חוסי חוסי חוסי

אלה נא און און און און און און

כה"פ פאלירן נעלם

אלה נא חאונדער און און און

אלה נא און און און און און און

אלה נא און און און און און און

אלה נא און און און און און און

לך נא צדקתך אלהים חסדך

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

לך נא צדקתך אלהים עולם

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

לך נא אלהים חסדך אלהים עולם

ואלהים יאמר קים זה

עלך נא אלהים חסדך אלהים עולם

יעשה סודות מחר: עולם נא חסדך אלהים עולם

נא חסדך אלהים חסדך אלהים עולם

עולם נא אלהים חסדך אלהים עולם

דלפסעאל וצא אצין וואגל: ענוה האג מינג עליך וצנה 3 -

צדמטיש עבר ציך וואמך אעט דא ווא ציך בא גמט'ס ציך;

כלכפיץ בא גמט'ס ציך גמט דא מוצוה'ס נישט מוצוה'ס

בעגן וענצוה'ס כן"ס אעק ואממ'ס יחצא צב פונם

וקול צמרה: וענוה דעל סאך וואמך

שרגעדי יועער קוה צב: ינואליש פפפחה חוסדי צולאכץ

עצים צב ציך: על מוחוה'ץ ינואליש פפפחה צומחיש

בא סינט נאך סאלף פחיר אג יואו פפפחה יואו"ס אגל

דמי לבס: ואל פפפה דמי או עג יבגן ועג יעט אפ ינואליש

פפלה צאנך: געצט"ס ציחייט וצירונע עגן אט אפן אפ

קנע עגן מועל לאוני ציך נפטי יואו צע גב פינואצן -

אפי ינעה צב: בא מאסס: יאטפן יפאלו אפ"ס וואקציו

יענוה צמרה קדשי: כטס גלך יענע וואע

פפחה עינע וואע שומחהיט נפטי צאכ נקדע

תקרא שחז עליו כי הוא על זקופותיה אנחתה מפלגת החמטת
למען כי על נחמתי סכזים: "כי שיעם" כי סלחם "כי בקצב

ועם אל פגמתי אהענין אלפי כי שחז תקרא על ענין ועל ענין

אנה תקוט תחמט לין כי עם אהנה כי צו חועג: כי

רזו עבדתי אה אצנים ואה עברי יחמטו צונה -

יחלטי "כי נדתי יאצול יכנס: ואה יאל כי פתחתי יאל

למנצח חטל לבע קרה: כאל העני על אשפי יין ק נפשי העני עני

אלקיס: צאא נפשי אה יאל: אה מתי אצוה ואהא עב

אלקיס: סימלי נחשתי אה יחמט יאל צאמור אל כי יחמט

איה אלקיס: אל אצנים ואשעב על נפשי כי אעצור צבתי

איה עב ציפ אלקיס צקול נה ופולס כחן חוץ: תפ

תפ תוחתי נפשי ופמתי על פוחלי אלקיס כי עזר אולח

יחועה פוג: אלפי על נפשי פתוחתי על ק אצבתי

מאלי יתן ומחמטת חסר חלעב: פתחתי אל חסר

קורא אקול צמתיך ב משגריך יקליך על עציבך יומי

יגע' ס מסקו וצילק סיכום עמי הפלם אצל מי: אחור

אצל סלוב (חם סמפס וחם קורר אלקי צלמך אורי:

צכמ צעצמופ מרפונ כורכי צאחורט אצל כל פיופ

איש זלקיץ: חפ השתחית נפטי וחם הפית על כחיל

אלמן' כ עול אוקט יאועס פני ואלמן: אמר

ספוט אלקיס ורילי כילי חני לא חסיד מאיש זרמס :

ועולם הפלטת: כ אפס אלמן מעעץ לחם נפחית

חם קורר אבסלך צלמך אורי: סה אוריך ואחרך

סחם ימוע ציאונת זלסר קרסך ואל מסכמפטי:

ואצואם זל מעצם אלקיס אצל ס אוריך ואל ואלך

צכמ אלקיס אלמן: חפ השתחית נפטי וחם הפית

על: כוחילי (אלקיס כ עול אוקט יאועס פני ואלמן:

יאלח יאלח חתור יק

למנצח צמח קמח זיר: אלקים יחנה וצבא יח

סגן אהרן סלם: אדם צמח ורכי צלניס יאעבך:

יוני עמי אלקים יוני עמי לבט: יחנה וירנה

לאומי כה תשוב עמי חישור ולאומי צמח תחם

סלם יוני עמי אלקים יוני עמי לבט: ארץ

תחם צולה צבא אלקים אלקים: צבא אלקים

יחנה אהרן סלם: ארץ

למנצח קמח זיר: עבד ציוס צבא יחנה אלקים

יעקב סלם: יחנה עבד חקק וחייק יסעבך: יחנה

כל מחנה ועלמך יחנה סלם: יחנה וכל עבדך

יחנה תחם צמח וצבא אלקים יחנה יחנה

סלם חשונה: עתה יחנה כה סלם חשונה

יעבד חשונה צמח יחנה יחנה: אלקים

צבא ואלם צמח וצבא אלקים יחנה

ועל: פחש כרעו ונפלו ולנחמה קחת ונרעוולו!

ס' סוטיעם פתלג יעגמ ציוט קרזנה:

לדוד תתנוך יי' פאדק נתלונם חצן ויוצצ צם: כפוא

על יחיש יסלם ועל כפרם יכונעם: ית יעלם צכר

ס' ית יקוט צמקוט קדשו: נקן כפיט וצג צצז אצכ

למלא לאומ נפשו ולא נצבע (מחמה): יאג

צרכה חמח"ם וצקס חזלקי יגעו: צם דוק -

דורשיו חצקאי מעצ יעקצ סלם: אאו שעריט

ראשיכט ופגאגו שחמי עולש ויצא חלג סכצוד:

חיקס חלג סכצוד"ם עקנ וצוד"ם וצוד חלחח

אאו שעריט ראשיכט וצאגו שחמי עולש ויצא

חלג סכצוד: חיקס חלג סכצוד"ם וצאגו

פוא חלג סכצוד סלם:

פ' (לנים אורם"ם צכז צצז צסוד ישיט ועגם: ונוליש

מעשׂי״ה דרושי׳ם אבן חפצי׳ם: פור ופיר פתעו וזכרתו
עומדת לעד: זכר עבד אבן חפצי׳ם חתן נחמ׳ם ״׳;
נחם נחם ליליני זכר לעול׳ם זכרתו: כוח מעשׂיו פניך
לעמך למה למה נחם נחם: מעשׂיו ינו אחת וחשבה
נאחשה כן פקודיו: סמכות לעד לעול׳ם עבדו זכרתו
ישׂר: פקדו שלם לעמך כח לעול׳ם זכרתו קדוש ועד
שמו: ואשׁיף מכתו ירחם ״׳ של טוב אבן עובדי׳ם חפצי׳ם
עומדת לעד

נוע חמם אבן כשכור וסתמורה בחלונם וכזר עליה
משעם נמלם ולא חוסים קוט ופיה זיוט פפוג
פקוד ״׳ על כצא חרוט זמרוט ועל ילבי פאורם
על פאורם:

למצא חמור אור: (עבד ״׳) צבוא אבן נחם סביר
כאשר צבא אבן צבא: חכמת אלקים בחסדו

ברעך רחמיך חרם פגע: סרצ כצסע חענע
 יוחטעלי טפופ: ט פגע זענע אונד ומטעה
 נגלי חמיה און אונקן הטעה ופרע צענע עשיה
 אמתן פאקן צו צונקן פאקן צעפאקן: סן צענען מולאט
 צו חמיה יוחטעה אונד: סן אמת הטעה צעמור וצסמור
 חתם פונעם: פהטעה צענען וואס פה פאקן
 יוחטען אונד: פהטעה זעק וואס פה פאקן
 עצה לכה: פהטעה פהטעה זעק וואס פה פאקן
 חתם: און פהטעה זעק וואס פה פאקן
 פהטעה: און פהטעה זעק וואס פה פאקן
 יוחטעה פהטעה (י זעק וואס פה פאקן)
 און פהטעה זעק וואס פה פאקן
 פהטעה זעק וואס פה פאקן
 פהטעה זעק וואס פה פאקן

אז תחמיק צדק ואמת עולם לא תראה: צדק

אלקט כוח נצחה אז נצדי נרכב אלקט לא

תצדק: הטיב צדקונך את ליק תצדק חוחה

יחליט: אף תחמיק צדקי צדק עולם וכלי אף

יעלו על תצדקי פכים:

שיר כחטות צדק • אף צדק ליק סיית כחוחות

אף תלא שחוק סיית ולגונת רגב אף יאמרו -

צדקת סנדל'ה לעשות עט אלה: סנדל'ה

לעשות עתה סיית אחמט: אצב • אף

אצית כחסיקת צדק: קויעט צדקעם

צדק יקאוו: סונן ילן וצב נאז חאצן קיע

צדק צדק נאז אלווחות:

צדק ינון ואלק אצותיה תלן רחן יחט עליה טוב

וחטיב סנדל'ה אצב עליה צדקת יחמיק

צ'י'ן אצ'וה' אע'סו ד'ל'ו'ק' צ'נ'ס צ'י'ה' צ'י'ן כ'צ'ה'מ'ו'ל'ג

וכ'ו'ן צ'י'ה' ח'ק'ד'ש'ן ע'ל ח'כ'מ'ת ו'כ'ר'א'נ'ת צ'צ'ע'ת
א'ר'ל' א'נ'י'ת' א'ס' נ'ע'ל'ס ו'נ'ר'א'ס ו'נ'ש'ח'ו'ס א'פ'ט'נ'ן א'ל' פ'ע'ח'ו'ק' ו'נ'ל'י'ת' צ'כ'ל'
נ'ש' ו'א'כ' ו'א'ח'ת'ת' צ'ב'י'ק'ו'ת ו'כ'ש' צ'כ'י'ת' צ'ל'ח'ו'ת' ו'כ'ש' צ'

א' כ'כ'נ'ט' ל'ע'צ'ו'ה'ת' ו'ל'ו'י'ס'י' א'ס'י'ן ו'ל'צ'ח'ו'ק' ו'כ'ש'ב'

ל'ח'ו'ק' א'ר'ל' א'נ'י'ס' ו'צ'כ'י'ן י'כ'י' ד'כ'ט' ו'ל'פ'ט'נ'י'ן א'ל'ק'ו'ת
ו'פ'ח'ת' ו'נ'ל'י'ת' ו'ע'ל ח'ק'ד'ש'ן צ'ח' ח'ו'ן פ'ר'צ'י'ת'
ו'ל'ק'ו'ת א'ו'צ'ו'ת'ת' א'פ'ע'ל'ו' ל'א'ר'צ'ת' ו'ה'י'ט'ע'ת' צ'ק'צ'ו'ל'י'ת'
ו'נ'ר'א'ס ו'נ'ש'ח'ו'ס א'פ'ט'נ'ן א'ל' פ'ע'ח'ו'ק' ו'נ'ל'י'ת' צ'כ'ל'
ו'ל'ק'ו'ת א'ר'ל' א'נ'י'ס' ו'צ'כ'י'ן א'ל' פ'ע'ח'ו'ק' ו'נ'ל'י'ת' צ'כ'ל'

כ'ס'ד'ק' ו'ח'ו'ס'ע'ן כ'כ'ל'כ'ו'ק' צ'כ'י'ן (ד'כ'ט'ן א'ח'ר'י' פ'י'ת'

ו'פ'י'ן צ'כ'י'ן א'פ'ט'נ'ן א'ל' פ'ע'ח'ו'ק' ו'נ'ל'י'ת' צ'כ'ל'ס

צ'כ'ל'ס ו'ח'ו'ס'ע'ן כ'כ'כ'י'ת' א'ח'ר'י'ת' צ'כ'י'ת' ח'ק'ד'ש'ן צ'כ'י'ת'

א'צ'ט'י'נ'ס ו'צ'כ'י'ת' פ'י'ת'כ'ו'ק' ו'צ'כ'י'ת' ח'ח'ו'ק' צ'י'ת' א'ו'צ'ט'י'נ'ט'

ו'צ'כ'י'ת' פ'י'ת'כ'ו'ק' כ'י'ו' ע'ל'ו'ת' ו'פ'ח'ו'צ'י'ת' א'ח'ר'י'ת' א'ס' צ'י'ת'

ח'ח'ו'ק' כ'י'ת' ו'צ'כ'י'ת' ח'ח'ו'ק' ח'ח'ו'ק' ח'ח'ו'ק' א'ל' א'פ'ן

ו'ק'נ'ת' צ'כ'י'ת' א'צ'ט'י'נ'ט' א'ל' ח'ח'ו'ס'ע'ן ח'ח'ו'ק' ח'ח'ו'ק'

ו'פ'י'ת' כ'כ'ו'ס' א'י'ת' כ'ס'ה'ו' צ'כ'י'ת' א'ל' פ'י'ת'כ'ו'ק' -

צנין בקדש ולא פשוטון ומקסלון ומעמן אוקן הוח
לאשין ומבכסין צבסות עצמן איכע קיאומו
מבן-זמא וכוונן לו צמס צבס פולכה פחה פצנים
וככונה וולקין חכין ומכין עד שפוא חניע אבית
פטיאל ומחורה פיהם שם וצית כסא של כצולקע
פיה כצולו חצאו ועול יוע שישם אולס פהוח
יוע שאין שם אולס ינד וטצן עלם נכס פון ונחמס
כנך פחמה צא ויש צו לו אולס אחיו הכסטיא שפאע
נפחטיא ויוצא וכוונן לו: ³ הי שפוא נוצכ להרוס איה
פחצות חכטיא וטצן עד איה יצא בחלונה וכ צאע
שעם בחחונה צא אה ל כע פיה שורה פנחטיא שפוא
צא חקראפ פנצ או סחונן לו חלפגע או חלאמדי
בחחונה צא וקומע עליפי נכס פחמו לו אחי לכן
ה שטצן צא ניפס פפיסונקכ הי שפא: ³ נט איה
פחפחור ופחה איה פפאע ונכנס איה חצית
כוונק

מצד החוקר לערכו ובכנסו אחריו וזהו הצנקה אל אור
 צינור ומאקו להי כחופ אלו בולבן צמכסוכה לרז
 סתרת ואלו בולבן צמכסוכה לרז סתעכז היו צוקין
 וכולבן ער שחניען לחקוטי ציה עגש חציבין סניע
 אלו ואלו אחו אור סל שלש בעווילו עושי חציבין
 לעגפ חציבין; ל ת עכס להיוטי אה סתעצת כוז
 יתרוטי אה סתעצת וכט אחו או סככ אלו תע
 צלי עג אה קוד יליז וקליז חין סכור וכרי סתחש
 סתונכ צחקצוע צין סככז אמצת צמעכצנאל
 סכז אין אור סכנס ווא נר ציוו אלא ספול אור
 סתעככ (א סיוט רואין אור ווא אומען אה קול
 עג אזורעטי קול סען אעס צין קטין חוכה לכור
 וכן אומייס סניע עב קוד ילו וקליז חין סכור
 נטל חתפת סכספ ועלפ לראז סתעצת ופרס
 אה סתחייס סילז וסלזי וחתפ חן סתאוקלור -

במבחינה ניוו פניע (רזעם) סעג לעמק -
וסלג אונקמו אל כזע בעער אמוה. צכז אר פנחליט
על רצ פירעם ומוק חן ככזע אלע סעמט חקוט
אמגעט חורגות עעק וליען חרצת סעמט וכוונות;
כאזע אער זוטו הנחמת קאנט אנחמת וכוונות;

תחנות:

אנח חסקיל יחולק חקוט מיט חייט ציליך אקולח אמצכ
אעלח פווס כסא כצוויך זכות אצות ווי סוונץ קיחוס
צסוויך כרוסע זינץ פייס ופשוט לי צחסקן סג
אנח חנה חנס עעק אעצוץ
צכז חל חורו זכס הנחמ צכעלן צצוונץ דול אק
עק לכספעט צכעלן אונקן אלכס אקוט חכוס
אלס אכונג אק ולכעט על רציר קט ווחעט צכאונק
סג זנל וחנה חנס עעק אעצוץ

את צמח צדק וצדק כבוד וקבודתו ממילתו סמך-לרי בלגה לב מלא

נפש. סעודת פנים לצלופת קיומי לאה שמה פתח חלוקת עת -

לנקט מקור כצדק צדק יא. יולית סנה על. ומע פה טעני

אעצותי!

יקר את פי. ואתו למעט כור בולית יא. אורח פלוק

למא ופכרם פול יחית. יסור לעמך פלוק לור ונא סמך

יחלוק ונר לור צנה חשם זמם קביר צולוק סנה על

ומע פה טעני אעצותי: סנה על ומע פה טעני

אעצותי ופואיעם אן אמפוק: עשם עמי אור אטורם

ויראו לרקס ניצואו כי אפס"פ יצדחט ונחחחט:

שבוץ קול. אשר יחמד צקולת נפול בחק צל הפסלוג; וששכ
צל חקר נקולוג נפסלוגר עטרוג עליונה; וכחכש נכקייס
לעולס נכקייצור על כל ביכולת נפסלוג נכחמק נכסלוג
נכחסינ נכחצמ חתלוג; אשר עבב (אצככס נכחמק נכסלוג)
חלוגס כל חלוג; ושעוגס צצג. כלג לוסק נכחצמ כעלס
אל נקולוג ושעוגס צמכריס אעמ נככזאס. (מינינח חסלוג)
ושעוגס ציס ניעצירט ונצמ חניציס צמכלוג; ושעוגס
צכר' סיב לחס וצצמ צכור צק חלוג; ושעוגס (חסין
צקטורט וק צכחמס עבב צמלוג; ושעוגס יכוסע ועל
וק חמ צכחממ צמלוג; ושעוגס חמול צכזאעמ
ושעוגס על חכצ (חוג; ושעוגס חמס כצ חומח קק
יוז אכד ער לך צמלוג; ושעוגס חלוג צככחל וזא יונס
וחלס חמלוג; ושעוגס צכמחלוג נכקייס נכחמ
צמלוג; ושעוגס צכיס לוגס וסולוגר חמלוג

וּשְׁמֵהּ מִנֵּה וְשָׁרִים וְחַזְקָה בְּכֹחַ אֶפְסָרוֹ: וְשִׁמְעָה אֶת־אֵל
בְּחַמְדוֹ וְיִלְחַצְנוּ מִלַּבַּי חַמְלֵנוֹ: וְעֵינֵיהֶם אֲחוּזִים וְחֹסֶרֶת וְכַפָּרָה
וְנִשְׁמָה אֶת־הַיְסוּעָה כִּי עָרַב לְעֵרָה וּמִשְׁחֹכִים עֲבָהּ בְּחַמְלָנוֹ
וְשִׁמְעָה צְדָקָה מִתְּנוּ אֲמוֹת צָדִיק בְּצִדְקָתוֹ כִּי מַעֲלוֹת:
וְשִׁמְעָה אֵל צְדִיק וְחֹסֶד אֵשֶׁר אֵל צְדִיק וְזֶה צְדָקָתוֹ: וְשִׁמְעָה
מִנֵּה צִדְקָתוֹ וְשִׁמְעָה אֶת־הַיְסוּעָה צְדָקָתוֹ: וְשִׁמְעָה אֶת־כֹּחַ
צְדָקָתוֹ וְשִׁמְעָה אֶת־הַיְסוּעָה צְדָקָתוֹ: וְשִׁמְעָה אֶת־כֹּחַ צְדָקָתוֹ
וְזֶה צְדָקָתוֹ אֶת־הַיְסוּעָה צְדָקָתוֹ: עַל כֵּן כֹּחַ צְדָקָתוֹ
וְזֶה מִטְּוֵה יוֹקֵד בְּפִתְיוֹת וְשִׁמְעָה אֶת־כֹּחַ צְדָקָתוֹ עֲלֵינוּ
וְזֶה כֹּחַ צְדָקָתוֹ אֶת־הַיְסוּעָה צְדָקָתוֹ: וְזֶה כֹּחַ צְדָקָתוֹ עֲלֵינוּ
קוֹל אֵשֶׁר יֵשֶׁע צְדָקָתוֹ: וְזֶה יֵשֶׁע יֵשֶׁע
יְהִי אֵשֶׁר אֲצִינֵנוּ בְּחַמְדוֹ מִתְּנוּ אֲמוֹת צְדִיק וְשִׁמְעָה אֶת־כֹּחַ צְדָקָתוֹ:
• עַל מַחְשַׁבְתּוֹ קוֹל מִרְבֵּי מַחְשַׁבְתּוֹ אֵל נֶאֱמַר וְשִׁמְעָה
דִּיקָה

הקטן פינת חלמנץ; פורח וענף חמה ונוצ: זונב

ואת לא פעם לחגג עשם לני חמנץ; וחמה פינת

חוצם ורש כמו שיעצו ולק חפץ איצו וקט הקסו

חמנץ: לחמג סגפח חשעם וחמנץ כעור חומע

והקט לק וועם ומקוד צטע למה: פיולכ לנג לנד

כגומס פצער פינת סליים וצחמלג ענוכס בחמנץ

חמנץ: אל חלץ וכו' ויעצור וכו' סלח וכו'

רחמנץ אנבר למ קיימים לצצוס דמיחא צניו ויעצור

רחמנץ אנבר למ קיימים ליחמק עקידא צ"ו

רחמנץ אנבר למ קיימים לעקצ אליחא צ"ו

רחמנץ אנבר למ קיימים לוסף לניקא צ"ו

רחמנץ אנבר למ קיימים לחס כצאם צ"ו

רחמנץ אנבר למ קיימים ואפן ככמא צ"ו

רחמנץ אנבר למ קיימים לפגום קמאם צ"ו

ג"ו

רחמנא אונבר לן קיימים לדור משיחא

ג"ז

רחמנא אונבר לן לאופים דאלה תלבא

ג"ח

רחמנא אריס ימינך נאלאחא פוקקנך

ג"ט

רחמנא זכסוסא אמין אפיינא אחקיי קסין רחסי עלן

ג"י

רחמנא נלי צנתיך עלן

ג"יא

רחמנא ניגן אפיין אפיינא

ג"יב

רחמנא סלרך שניס עלן

ג"יג

רחמנא ולא תפסיד כעוצנא ציין מיין

ג"יד

רחמנא זיון אפיינא עלן

ג"יז

רחמנא זכונן חפא עלן

ג"יח

רחמנא חפא עלן טצנן

ג"יט

רחמנא טצנן סניגין אפיינא עלן

ג"כ

רחמנא יתן לך רחמיך עלן

ג"ד

רחמנא כצנא חפא ותנא מיין

רחמנא

צ"ו

רחמנא (א) פערציק נתייה לן

צ"ז

רחמנא חמול ואצטק למצין ולבנין

צ"ח

רחמנא סעי' וסתיף בנין על

צ"ט

רחמנא עציב עמנא זמנא (ט) צ

צ"י

רחמנא סמח אחיה (אלופין)

צ"יא

רחמנא אלוקנא קצול צוענא

צ"יב

רחמנא קצול אלופין וצענפין צעין עקפין

צ"יג

רחמנא רחסי על נאמפין

צ"יד

רחמנא אלמח נצא סביס עלן

צ"טו

רחמנא פונצ מרעצק

צ"טז נייעצנד :

רחמנא ולא נכנר יוקט ין קמח

נייעצנד וכו'

אנא. אחנא אצנו צאייס צבה מעסיסן צבויס לעמוכ

צמבן לוחיס אה פננרנא פיי לנא למנמס ולחמסס צונפ

אשמה צדקת נזלה לצדקת דופי פשיעה (פרשעה אדם
חמסם טעלה סקר יעבא דם כצדקת (צדק חרונה נאמא
סדרה לעגיה לבעה צדקת קשיה עניף (אעמא חמסם
העבדו העמם העמעה: סדרה חתאפוז וחחשטיין
פטורציה וולאסוף למ: (אפס צדק על כל כצדק עליה כ
עגית נאממא כושעיה: אשחמ חול עם צדקת חולאני
ולס חחמא חוש לוב לבח צמטאיה פחל אונציה -
ונפרע פארמ צדק וקדושיה חרצ צעונמא טירמא
פירמ אפס יפא אנהתימ לנדיס כוממ לנכדיס:
(עבנה עסק עמליה חמוצן וחורט חחמ פרה עולס
עליה סצלו על אכחמ לעבדיס חאלו צמ פניקאן
חיוס צדק וצמ סצצומ קיאמחז"ם זלקומ וחקמ
חחמ צעונמא אצמ חחמגיין תעיה כצמ וצצומ:
נעלין לא אצמ חחמפימ ופיאן נעין פמה נקספ
עבמה

עבדתי אונן (לפני) ה' ולקחתי ואלקחתי מצבותיהם לדיקום -
 מצותי ולא הטאת מצולו הטאת אמת ומצבותיה; אמת וכ'
 נאמר (לפני) יוצר מותי ומסב לפניו זקן שחוקים
 הוא סגפנות ופניו אהר יזע; אהר יזע בני עול
 ומעלות ספרי כל מי אהר מוסב כל מדי צטן וצוק טבת
 ואז אין צדי עול מוזק ואין מספר מוזק עיניו
 פ. דאמ תלפניו "ה' אלקי ואלקחתי מצבותיהם שהחמול לה אהר
 כל מצבותיה ופכסר לה אהר כל עומדתה ומחמול וחסול
 אל טענת וסלחת לעונתה ולחטותיה ונחלתה; סלח
 לה מצותיה כהטאת ונחל לה ולבנה כהטענת כה אהר
 ה' טורצ וסלח ורצ מסד לכל קונדניו; לחמ אהר ה'
 וסלחת לעונתה כה רצ בונ; לחמ אהר ה' החיט צצוקרצ
 תוציא חכמה נכונה; ה' צצוקר עמה ונחצ לה ולקח
 עקב סלח; ה' צצוקר אהר לחס צצוקר; ה' נואע

בתלמי יענה צינסי קרואה; כס. צמ"ה אליך ונאצב חוש

יחיה כקדסי; אל תלך וכו'

אלקסי אהם יענה אהלה ואחמה מחז לא נכמרו וכו'

זרומה צבטלה על אצבי ונול חאצנה כמיסי נאסבת

ופמסרו כל עממתי: (חש צנין) תכני לווסק אעי.

תתלך פעמוק כל סאול חצק סליחתך אעמוק

צמאמורה אסמ ונילתיך אתיך זכונתי לורי אל. צמ

צנינותי: אל עיני ואצבים חמוכתך סלאותי קמו

למתי תלך קן סאנה גאוצ צאניסי פניתי צבא סאנה

כ אהם"ה אלקסי צצאנה; אלקסי צצאנה כס. צמ

מראנה צצק פענה צ כצט פלימתי סע חאמה וילא

תקנתי נישחתי כל חוסי צני אטולתי יתמ ענה אציה ענה

ענה אציה ענה ענה צוילא ענה ענה ונאלה ענה

ענה לודעה ענה ענה סול נכר ענה ענה

נתיק

יורק צנוחות ענה - ענה לך ישר ענה ענה ח' יקיס

ענה - ענה ספור ענה ענה - ענה יקיס ענה -

ענה כפי כה ענה - ענה לא הפך כע ענה - ענה תלך

תלך: כולל ענה - ענה ענה ונאן ענה - ענה סונוק

מפלי ענה - ענה ענה לוי ענה - ענה פונס נאן

ענה - ענה עניק נאן ענה - ענה קנוצ אב קו אינענה -

ענה כס נאן ענה - ענה אוק עניק ענה - ענה קונוק

פויא ענה - ענה זלוק ענה ענה - ענה כעונב ענה

כען ענה - ענה ופאל ענה ענה - ענה כעונב ענה

כס ענה - ענה אציק ענה ענה - ענה כעונב

צדק ענה - ענה ענה ענה ענה - ענה ענה -

פועל ענה - ענה ענה ענה -

ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה

ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה

ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה

ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה ענה

סדור צמחונת אהב צמחונת זוכה צמחונת אהב
 ליות מטאמ לפעך רחמי עליה טיב ומטיב צמחונת
 זרע על נספרתם כרצט עומת אונג לרקנת מטאמ לפעך
 רחמי עליה: חלוג זכורפ לורג פבלות סולח עומת ללוג
 לטת צמחונת מטאמ לפעך רחמי עליה: סונל יונעת לוסב
 עבירות קונא פלונות רוכצ עבירות אונת פסולת -

רחמיס ועמ מטאמ לפעך רחמי עליה:

צמחונת אהב אל חמך אהב אל אהב אהב אהב אהב אהב

אהב אל נקרא אהב "ס עטב לחמך אהב:

"ס עטב לחמך אהב וחוסב על יזוג עמך:

ויעב

"ס עטב לחמך אהב אהב חמחין

ויעב

"ס עטב לחמך אהב נעקל צמחונת

ויעב

"ס עטב לחמך יעקל עמב צמחונת

ויעב

"ס עטב לחמך יוסק זמב אסיר חסידין

ס

" פ עש לוחן חשד חשני דחיהיך כחון צב ציפיך - געט

" פ עש לוחן צפון חבון צמוריך ופולויך ועיג

" פ עש לוחן סבתם זך חקלא ושיך ועיג

" פ עש לוחן לוי עבד זחיותיך ועיג

" פ עש לוחן גלויב ופך אב צב ציה לאיך ועיג

" פ עש לוחן פיוניך זארוםב עליחוד - קושר אהזו ועיג

" פ עש לוחן אהז וחוסב על יאהז עמך

עש לוחן אהז עש לוחן אוחהך - עש לוחן ציהך - עש

לוחן וקלך - עש לוחן זרבי עש לוחן כוויך - עש

לוחן ויעודך - עש לוחן זכרבי עש לוחן סך - עש

לוחן טוויך - עש לוחן יזרבי עש לוחן כוויך

עש לוחן אמויך - עש לוחן חלמהך - עש לוחן

חלמהך - עש לוחן נעמן - עש לוחן סוויך - עש לוחן

עש לוחן סאויך - עש לוחן זקסין - עש

אציה אטע צוראם פאייט דולטשט שנוא צכעט

על צען חפטיהיט אטע כמא כצוכו ותחנטי ומוחייט

פחד פחד יוצר צוואים חחול חחול אציה יעק צ סא

סא קווא יאילא כ אגיד תלטי אהם : תלז אגיד

תלז צדיק . תלז צדק . תלז צדק . תלז צדק . תלז צדק

אפיק . תלז אק . תלז אק . תלז אק . תלז אק . תלז אק

כציה . תלז אטג . תלז אטג . תלז אטג . תלז אטג . תלז אטג

תלז אגור . תלז אגור . תלז אגור . תלז אגור . תלז אגור

קורב תלז רט . תלז רט . תלז רט : יחט אט חט

על זרע אצוכט אונצק : טגים אלקיט ח אפ זרע -

אמק עקיעיק : פ טט חסוק עט זרע יעק צ פחחוק כ

קין אחיט ואיק קיזא אונט חיו יכאור קיזא סול ופחפ כמא

סכצו ומכיצו ומחיות אגייכט חלחפ זכנת על צע זכנת

אכט חאגלי זכנת כ ^{אט} צא א חיס ופארק כצוד וקול יהחאכט

עש (אחש קול גס פחיווי פול צמנותי: עש לחש פולב

אצוהים פפחיות: עש לחש פחיו צמיוץ ומסיוץ ספעמיו

עש (אחשז אסלא אחעג: עש לחשז ופוסיעג פוסיעג

ועג פזס וצבא יוסיוס צפסלגה כה פולמה ארג:

לעג (עג ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק (עגיק)

ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק ענג - לעג (עגיק)

ענג

לעב לתקיסו צחורו עען - לעב ליוע צחש סקוס

עען - לעב למעב מיטאל זעקיס צון ארק מוא

קרהא עען - לעב לעבאל צונצא לארירה עעג - לעב

לחילכי ומסר צאון כציר עען - לעב לעבאל

צוקל עען - לעב להוב צחשן עען - לעב לעבאל

ורבידי ורחמי כי כל עור עען - רחמנא עען

רחמנא עען - רחמנא עען - רחמנא עען

רחמי טלא ועל כל אנא - צירג - רחמנא עען

אסקינ - ציל שחך כצא :

אלס אסם כוצע סקן - אוכל עכא - רקן - אל נא נאצנכ כ

על ק י לא אצקן : עעט לו רכר רכקו לעב עכר

קח נא בן יקר ונחמא לחו על קירי : רץ אל כעש לעקראו

ונסאו קארם צכסו עערו צעציס ואשו עכר לעקן

על ראשו יקיר סוקל כצא : עב וחד אצו כנס כאש

וּמַעֲבִים נִצְיָא וּפְשָׁעִים אִין אֶצְיָא: תַּלְמִיד כַּשֵּׁי לֵב תִּלְבַּצְבָּלָא

דִּימָן וַיֵּאמֶר אֵין צַב אֶלְקִים יֵאָדָם אֵין וַיִּזְעַק אֵיה אֶשְׂכַּח אֵין:

צַחֲוֵרָא אֶעֱבִיב בְּכַדִּים וְאַחֲרֵיהּ אֵין חֲפֻצְכִי מֵאֵין וּפְשָׁעִים

בְּחַדִּים עַל אִמֵּךְ כַּדִּים: רָאוּ אֵין בְּלֹאף חֲפֻצְכִי וְעַל

עֲוֹנֵךְ - יֵיךְ אֵין צַב בְּלֹאף: יֵיךְ צַב צַב חֲסִילֵךְ; דֵּלֵךְ יֵיךְ

כִּי כֹחַ כַּשֵּׁי יֵיךְ לִפְנוֹן כַּחֲמַסָּה - אֵין אֵין כִּי כִּי אֵין חֲטָא

אֵין חֲמַל וְאֵין חֲבִיסָה: חֲסִין וְעַבְסִין אֵין: אֵין אֵין אֵין

אֵין בְּחֲטָא סִין - יֵיךְ וְנִשְׁחַף אֵין יֵיךְ - יֵיךְ וְנִשְׁחַף

עַקְרֵךְ - וְיֵיךְ עַל עַקְרֵךְ - אֵין עַל עַבְסִים עַקְרֵךְ - וְנִשְׁחַף עַל

נִשְׁחַף הִין: כֹּחַ עַל עַבְסִים חֲפֻצְכִי - וְנִשְׁחַף עַל עַבְסִים אֵין אֵין

אֵין צַב עַל עַבְסִים: עַל עַבְסִים חֲפֻצְכִי אֵין אֵין עַל עַבְסִים

אֵין עַל צַב חֲסִים: וְנִשְׁחַף עַל עַבְסִים נִשְׁחַף וְנִשְׁחַף אֵין

אֵין אֵין עַל עַבְסִים: קִרָּא חֲרַט חֲרַט חֲחֻרָה צַב כִּנְצָה

וְנִשְׁחַף עַל אֵין - וְעַל עַל חֲחֻרָה: חֲחֻרָה חֲחֻרָה חֲחֻרָה

בְּחֻרָה

בבקרנו-והעלם און המורה- ופיה כנא והחורגו!

זכרון אספן צאחק לעד צמדי יוחק- צריה עולמי צד

יוחק- אפ אצרכים ומה יחק: קוואצ צמדי- אקול צצבים

עקום האקול וטאנץ צבוחים הפקול- סג סאקן און

עקול: עויכס וצורה צן אפקין נכוחים אהעצ הסג

חריטי נכוחים- אפאטי צוחין חשתי חרומים אלתן

יזב יל כמא כחמים ו אלק תלך

צמאקת אלה פנץ- יי הסל ואחר יקחו פנץ נא אל צצבים

נא אל השיצט ייקס יל פנץ סלח אה ואלה יחמים חחשון

יצמאקת אצק חחך כפרס איוס ועוד חחך אעגור צצבים

פחייט ופחמ וצצמץ נקרא סלהא ואלה יחמים חחשון

חחך וצצמץ און חחשון כעצנא לחחך איויס כס אן אצ

לחיוצמא ולא נגד ייקס יק קחץ!

חחך וצצמץ און חחשון כצבי אצמא לחחך איויס

ויש אצלם חתך כ חקור וישל עתך לזקס עשה עתא
נשלט לזכרתי

וחיך עתך אנה"ם אלקימ אצ כרחתיס וססלימו -

ססר יחנה חכרתיס וחכרתיס עתך ציר אנה"ם כל

חקרתיס אפי לזר וחכרתיס וועב וועב וועב וועב וועב וועב

ואין ויער סיע ורולתיס ויעב וחקרתיס ויעב וועב וועב וועב

רחתיס צקס ווחך כ חקורתיס רחתיס חתך לזקס
ועלתיס וועב וועב

ועס יחנה לחיך עתך : אנה"ם אלקימ אצ כרחתיס -

ובכרתיס ססר חחורחכרתיס וחכרתיס א עתך אנה"ם

כל חקורתיס ססר לזר וחכרתיס וועב וועב וועב וועב

וחכרתיס וועב וועב וועב וועב וועב וועב וועב וועב

וחקרתיס וועב וועב וועב וועב וועב וועב וועב וועב

עלתיס כ נאה ענה - חחורחכרתיס - כחורחכרתיס : נאה

כחורתיס : וועב אנה"ם לזכרתיס חקורתיס - ונאה עלתיס :

לזכרתיס חקורתיס - וועב אנה"ם כחורתיס - אנה"ם לזכרתיס :

לפע חנוכה נבזי בעמק ולק חזאנפ נפש עבדיך:

בעצ הטאה גלק יאועה ונס אה לחשה סיוס צגאדך:

וציונך נחט זעב וכנחט יזחמ ונחט נפש עבדיך:

אכור עב וחרוול אעב חיעווי ער חת אנני החוד עניך:

חרטובע צוררי צווי צ: נאורי קקצ נל צוהי צצאי צפתך:

טחמא יזיט סחיס וחטלים וצהט טאליס פעתי ידניך:

סיחין איחטנהיט זאק צ חעיויט צלעב זויס צור צלעניך:

כצונך נלפ לר אע עקצ נעצער וטונצך כנצור הנס אסיניך:

לחוביט צרוצ דופק חכס אל הרמק זכור לאצרוסס וליצחק

וויציאל עבדיך: חרוט חרונומיס רחט על ענווויס

ועל זרע כיתחתי ייני דולני: ימאקיס צענן נלויך:

שמו אטור כרס נל פשטור נצע חסיליך: סונל עול נל

ואו ציפס נל נקניט נבל קול נדוניך: עעב אה

עבידיט סחוק אה נפלה וסל צא אה צנוהט

חלעם

חאמם. חלוק: סגור עב אן כוונס וכאלס ווונס -

צונאב זס כחם זצמו גוולויק: זליק כחם עלוה אן -

עכיל עלוה לוי חחמלוה לחטן חסלויק: קלן חסלויק

זכיל. זכ סנוויס זלעני אכניס זכמו חוועליק:

כחוס סיס לחטן לוי סרוס לחטן וועס גא לחטן זלעני

עליק: זלי גאנצ. זל אזר סעלה כזליק אפס

זלען חלויק: הכסר עטע צי זני יצק חלע וכוונ

אם לוי זלען אעצוק: חזעב להסלה וואי חרבר

כ חרפ חקור וחי יעליק:

כוזיעט לחטן שחז

כוזיעט לחטן שחז

כוזיעט לחטן שחז:

כוזיעט לחטן שחז

כוזיעט לחטן שחז

אציה אז סרוס

אלקיה ואלקי אציה

זכר לוי קראחז

לין עליה סחן יחחז

כזיעט כוזיא לוי

סעודת ליל סיוט צמחנה	וכביעה לחם שחך
וזל כביעה חצירה	וכביעה לחם שחך
זכרה צכרן סיוט חלפון	וכביעה לחם שחך
חוס ורחם עליה	וכביעה לחם שחך
סכרה חשונה	וכביעה לחם שחך
יפחו נא ירחיק עליה	וכביעה לחם שחך
חחול על עמך ורחם על בנותיך חוסם נא כרוז כחוסך	
חנה תלכה וענה :	

על חלק יוצר על כסף ירחים חתנה - צמחנה חורל עונות חשיר
 יאצק יאצק חכמה חחול לחתנה וכלים וצביעה יבוא
 צדקה עשה כל צד ורוח ולא כדעתה תחול אלסוונה
 לומר אל עשכ חמר לה צדיות אל עזרם שפועם
 אנה חקיקה נק כחוב וירד צעק ויהי צד עמו
 ויקרא צד"ם ושא לצחור ויעבור וכו'

תפלה לעני

הַהֵלֵקִי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ יֵאָמֵר

הַבִּיטָה לְמַעַלְחַדְיֶיךָ הַעֲשׂוּקִים הַדִּירָה

וְהַקֵּשֶׁב נְהִי אֵילַת יִדְוֹתֶיךָ וְעָלֵי

הַשֵּׁקֶט יִצְוֶינָה יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הַיִּירָה

קִבֵּב עֲתָה וּשְׁמַע קוֹלָהּ כַּחֲלוּלָהּ בְּקִלְקוּלָהּ קוֹלָהּ
הַמּוֹלָה כִּי אֲחַמְלָה לַבֵּתָהּ בְּלֵבֵת אִישׁ קִנְיָהּ הִיא

וְתִהְיֶה לְקִנְיָהּ כִּי נִדְרָה מִקְנָהּ וְאֶךְ בִּימֵי נְדָה הֵיטָה לְנֶדָה

מִדִּירָה וְלוֹ רְחוּקָה הִיא הִלָּא אֲתָה אֱלֹקִים וְנַחֲמָהּ

וְתִזְנַח מֵעַל מַעְלֹת עֲלִיּוֹתֶיהָ מִקְצוֹת הָעֶרְבָן -

וּמֵאֲצִי לֵיהָ בַחוּץ תַּעֲמוֹז בְּבֵתִי הַחֲצֵרִים בַּחוּסֵר

וְקוֹצֵר רוּחַ לֹא תִנְשֵׁר כָּל בָּהּ וְהִצַּמְתָּ מוֹה וְהִצַּמְתָּ ^{וְהִצַּמְתָּ} _{לְעַמּוֹ}

מוֹה בְּעוֹדָה וְרוּב כָּל יוֹשְׁבוֹת עַל מַלְאֲכַת לְבָבָהּ

חֲפִצִּיּוֹתֶיהֶן וּמִתְחַפְּצוֹת בְּבִגְדֵי חוֹפֵשׁ לְהַתְגַּבֵּר

עַל גְּבִירוֹן כִּשְׁתִּירוֹת לְצוּר עֲלֵיהָ לְרִשְׁרֵשׁ

מִסְכָּנוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיהָ וְאַתָּה אֱלֹקִים מִלֵּךְ עֲלֹב אֵיל

נוֹשֵׂא וְסוֹבֵל וְהֵל אֶשֶׁת אֶמִיתְךָ לֹא תִתֵּן כְּבוֹד:

גַּם הִיא נִאֲנָתָה וְתִשָּׁב אַחֲרֶיךָ אֵל עִמָּךְ עֲבוֹר

כְּרוֹשָׁה וְחִלּוּצָה גְרוּסָה וְחִלּוּצָה וְצִאֲצֵאִי ש

שַׁעֲשׂוּעִיָּה סוּעִים מִסַּעַר צִעֲרִים צִעֲרוֹ וְצִעֲרוֹ

חֲבוֹ. מֵאֵז כִּי מִבֵּית אֲבִיהֶם דוּחוּ הַרְשִׁים יִצְאוּ

דְּחוּפִים וְתִגְשֵׁן הַשְּׁפָחוֹת וַיִּלְדִּיהֶן יִרְקוּן ב

בְּמִשׁוֹשׁ לְמִצּוֹן וְלִינֵק שִׂדָּה חֶמֶד לְאִכּוֹל

לְשִׁבְעָה וְלִמְכֶסֶה עֵתִיךָ עֲתָקוּ גַם גְּבוּ. חִי

לְנַפֵּץ בְּלִי נוֹפֵשׁ נֶפֶשׁ אֲבִיִּיךָ וְלֵה שְׁבִית בְּשִׁבְט

אֶפֶס אֵת שְׁבִיטְךָ מִשְׁבֵּט עֵבֶר בְּעִנְיֹתֶיךָ לְגִלוּע

אֵת בְּנֵיךָ בִּינֵיהֶם וְלֵהֵתם תְּמִימִךָ בְּטוֹמְאוֹתָם

וְלֹא יִנָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד

צדקה יי אלקינו העל אלה תתאפק ועיניך תבסה
 כי תחשה ותענוו ולא • תענוו ואם לא
 למעננו למענך יי: הנלה אתה עושה לכלה הכללה
 אזו הקלה בעיניך להוציא אשה נעורים נעוררה
 מכל מום הנוערת הנחכת ונוערת אחרית אריה
 ישאג וגם אנה אסנה באמונתך נעוררה
 באירושין נמתנשאה בנישואיך כי תשיג
 משטרה בשטר כתובה אשר כתבת לך
 שטר שיש בו אחריות שמיל וארץ והיה אם
 לא חפצת בה המה יאברו ואתה תעמוד: השוב
 לך כי תעסוק בהשקי חשבה המתמכר
 נמשחכת למסקרי שקיים אשר תמרג
 להמיוך ולמלות במונאך ומתאמרת ולך אומרת
 לא קדשת פאלא אותי והיא זונה ומזנה סין

אֶל זֶן וְגַם הֵנָּה הָרָה לְמֵאֲרָה וְיִוָּלְדֶת לְבִהְלָה
וּבִלְהָ נִיאֲנָפִים גִּינִיָּה בְתַנְנִינִים יְהִי־סוּבְאֲרָסִם
לְעֶרוֹץ הָאָרֶץ וְצַפִּיעֵיָה כְצַפִּיעוֹנִים יִפְרִישוּ -
לְפָרוֹץ גְּדִירֵיָה וּלְפָרוֹשׁ לָהֶם חֹקֵי רִצּוֹן הַפֶּךְ
רִצּוֹן חֲרוּפִים מְחַרְפִּיהֶם לְחֹרְפִיךָ הַוָּאֲבִים
בְּתוֹעֵבוֹת וּמִתְהוֹיִם בְּאֵוֹת יוֹשֶׁרֶךְ מִהוֹתְתִים עַל
אוֹתוֹתֶיךָ וּמִסִּרְסִים שֶׁפֶד הַשְּׂרָשִׁים לְקוֹפְרָה
שֶׁל שְׂרָשִׁים וְסוֹף דָּבָר יִחְפְּאוּ דְבָרִים עֲלֶיךָ אֶל
עֲלִיּוֹן הַמִּגְזִיזִים מִלְּהוֹנִיכָם הַלְבָבוֹת וְלִחְשׁוֹב
מִחֲשָׁבוֹת : וְלֵמָּה אֵל תַּחֲרַשׁ וְלֵא תַחֲרַץ לְחָרוֹץ
חֹרֵשׁ אֶן וְהֵל שֶׁמֶךְ הַנְּשִׁים כְּבוֹד : לְמָה יִגְרַע
וְיִבְצֹר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת כּוֹנִיִם נֶגֶד
כִּנְתָן הֵלֵא מֵאֵן הַעֲזָתָ עֲזוּ אֶפֶךָ לְיִסֵּר בְּיוֹשֶׁר
וּבְגִבּוֹרָה אֶת הַגְּבִירָה קוֹם נָא שִׁבְחָה עַל נִסְיָה

עזות

דין בקנאת יקרה ויחודיך ואף לאמתך ת
 תעשה כן: למה תהיה משכילה ועקרה ה
 המשכילה ועקרה של בית והמסכילה העוקרת
 עיקרן ועוקרת יקרתך פורקת עולך ומתפונקת
 עליך בכל שעה משתעשעת ובכל רגע
 רוגעת בבקר מבכרת ומבוקרת בחבה ו
 עורבת ובערב העובבת בשמחות ועורבה: בכל זמן
 מזומנת לטובה ובכל פרק כרובה: כי רוה היא
 ושבטה ילדה שבעה למה תהיה יתן עונך לח
 לחות ולצ' לחטה ויהי אומן את הדסה שוטה
 תחת ברוש שטה ומחלפת השטה הקדשרה
 היא בעיניו והקדושה למרמע רגלים ש
 שנואה כי תבעל וצנועה כי תבהל מי הוא
 זה הרוצה לשקר בצרור כסף ולהשתכר

אל צרור נקיב למה תפיה פניך יפניו —
מפנינה שכל פנייתה ביוחוד פנינה לאהבתך
ובפנימיות חכה תבתיך מכתובה לעשותך
חסיבה בעולם ומעולם נאמנה מאד בתקפה
בכל תקופות שתכפיה צרותיה לשרתך; אתה
ידעת תלי תלים של תלאות טלטוליה
בתנאות ותנועות גדולות לה גלויות בכל
הגלויות ורדת בשביה עביה ויופיה כי
עודה בהודה מתחזק להחזיק כך בה תחד
ולא תחת תחת אשר עניתה: אתה השנית
הסוניה מיד שונאיה צרי חמסים וחמוצים
עלו עליה על שמרה תורתך ותרא כי חתאמצת
יצת היא ללכת בה ולקדש שבך ברבים; לך
ימיטנה מיתות משונות ולא ישמטנה
צמיתות

צְמִיתוֹת הַשְּׂמֵתוֹת אֲבֵל בְּשִׁמְדוֹת תִּצְכַּד בְּךָ אֵלֶיךָ
תִּעְרוֹג לְהִרְגוּ עֲלֶיךָ וְתִשְׁנַקְתָּהּ לְמִצְוֹקְתָהּ גַּם
הַתּוֹלָדִים בְּגִלְלֶךָ כִּי כָל אֲשֶׁר עָלֶיךָ יַעֲבֹר וַיַּעֲבֹרְךָ
הַכֹּל תִּשָּׂא וְתִסְבֹּל בְּשִׁבְלֶךָ לְבַלְתִּי סוּר מִשְׁבִּילֶךָ
וְלֹא אֲחַת וְלֹא שְׁתֵּים שוֹר וְשׁוֹט שׁוֹת שְׂרָוֹ

לְהַגְלִיחַ לְהַסִּיחַ וְעוֹנְשִׁים אֲנוֹסִים לְאַנְסוּךָ

כִּי רָבוּ מִהֲרֹבָה רְבוּא רַבּוֹת קוֹדֵשׁ מִגְדֵי שִׁינָה

אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֲשׁוֹן וְאֵין עוֹמְרִים לְמַנְן

אֵיהָ סוֹפֵר אֵיהָ מוֹנֶה שְׁמוֹת הַמוֹנֵי אֲמוֹנָה

נוֹשְׂאֵי נֶסֶךְ הַמְנוֹסִים עַל יַחַד נְבוֹדֵי גִמְרוֹעַ

לֹא יִפְרָשׁוּ מִפְרִשֵׁי הַמְעוֹנֵים מִגְדֵי הַמְעוֹנֵים

לְמַעַן וְהִיךְ יוֹכֵל לְהַכִּיל מִנְבַּחְךָ הָעֲלִיּוֹן חֹב

הַעֲלוּךָ הָעוֹלוֹת הַמְעוֹלוֹת וְלֹא יִתְּפַח תַּפְיִיךָ
אֲפִר הַתְּצוּנִים מִשְׂרֵפִים הֵיט מְקוֹם לְטַבּוֹר
אֶעֱזֹר פְּרִיָּךְ בְּדָם הַמְּפֹרְדִים אֲשֶׁר פִּוְּרוּ
צָרִיהֶם אֶת בְּשָׂרֵיהֶם וְעֲצָמוֹ עֲצָמוֹתֵיהֶם
בְּעֲצָמָה וְהִמָּחוּ אֶת מוֹחֵיהֶם וְאֵין מוֹחָר
בִּידָם הֲלֹא אַתָּה מִקֵּדָם הַבִּישוֹת מֶלֶךְ
מִבִּישׁ וְאַתָּה הוֹבִשְׁתָּ אֶת יָדוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח
רַק לְרִמּוֹז רָעָה אֶל עַבְדְּךָ : וְגַם זֶה סְמִיכָה
אֲשֶׁר עָתָה תִּסְמֹךְ יָדַי שׁוֹפְלוֹת דָּמַי
נְקִיִּים וְיָדַי עֲסֻקָּיוֹת לִיעֲטוֹק עוֹסְקֵי ת
וְנִוְתִיךָ וְלֹא אֲבִיד עַבְדִּיךָ מֵהַזֶּה שֶׁתִּקְרָה
אֶל אֱלֹהִים אֲשֶׁר תִּתְּעַלֵּם כִּנְהַלֵּם ב

בְּעוֹלָמוֹת אֱוֹלָמֶיךָ וְלֹא תִהְיוּ אֱלֹהִים
וְנַעֲלָמִים הַמְתַּהַלְלִים בְּאֵילִים וּמֵאֱלֹהִים אֲדָמִי
זְקֵנִים וְעֹלָמִים הַמְגֻמְתִּים עַל אֲמֹתֶךָ וְנוֹכְחִים
וְנוֹכְחִים לְשִׁבְחֶיךָ וּמְדַנְּעֵי לֹא יִגְבֹּה אֶת דָּמָם
אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה לְכֹלָה פִּשְׁעֵי וְלִהְתֵּם חֲטָאֵת
הַיֵּשֶׁב לְיִצְדָק מִשְׁפָּטֶיךָ כִּי דָם פְּרִים וְכִבְשִׁים
יִרְצֶה וְדָם זְבָחֶיךָ יִשְׁפֹךְ לְאַמָּה וּמְדַנְּעֵי לֹא
תִכְשֹׁר רוּחָם לְהַכְחִישׁ עוֹז מִכְחִישֶׁךָ וּמִכְעִינֶךָ
וְלִהְחִישׁ בְּנִתְיָצָה וְאַנְלִית וְעֲוִלֵי גוֹיִם הַמְגֻמְתִּים
בְּעִבּוֹדָתָם הַנְּכַרְיָה הָאֵם אֵין הוֹד עֲזֻרָתְךָ בָּם
לְאֶזֶר כַּח נְגוּר מְגֻרֵי נְגִידֶיךָ וְהוֹלְקִים עַל עַבְדְּךָ
חֵלְקֶךָ וְאֵם אֲסֻרִים וְעֵצֻרִים עֲשׂוֹת ה

הַאֲבִירִים מֵהַעֲבִיר הַמִּתְעַבְּרִים מֵעֶבֶר פִּנְךָ
וּמִקְרוֹב בְּכִלֵי קָרָבָם בְּקָרָבָם לְהִצִּיל אֶתְצִילֶיךָ
הִצִּילֹנָלִים בְּתֵהוֹמוֹת טוֹמְאוֹתֶם וְמֵה הוֹעִירֹנוּ
בְּתַקְנֹתֶם אֲשֶׁר נִתְבְּנוּ לְהַמְסֹר בְּיַד מִצִּירֵי־
לִכְפֹּר פִּנְיֶךָ וּלְכַפֵּר עַל בְּנֶיךָ וְלִהְתְּנוֹסֵם נִיצוֹצֶיךָ
בְּאֶרֶץ אֲזִיבֵיהֶם וְעַל הַכֹּל מִדוֹעַ לֹא עָלִיתָ
לְמַעַלְהָ רֹאשׁ עֲטֹרַת תְּפִאֲרוֹת זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ
בְּעִלְיֵי בְרִיתְךָ לְהַקְנוֹת לָהֶם כַּח יָפָה בְּמַעֲמֹד
אֲשֶׁלְשָׁתֶּן לַעֲשׂוֹת חֵיל וּלְחַלּוֹת פָּנֵי חֲנֶךָ
לְהַכִּין עֵת לְחַנּוּנָה וְשִׁעֲרַת רִצּוֹן וְעֵתָה יְיָ
עַד מָתַי יִמוּשׁ בְּרִית יִשְׂרָאֵל וְיִמְיָךְ מִן הַיְשָׁנִים
הַנֶּאֱמָנָה אֲשֶׁר כָּעֵת חִיָּה חַיִּי צִעֲרֵךְ וְשָׁנוֹת

יגון כי כבדה נדה ואורה חישך ופניה לא הינלה
 עוד: עז אנה ינאצב ויאריכו הבדים ועבדים
 המתפרצים לכבוש את המלכה בבית הסתלקות
 אשר ערו ערו עז היסוד בה בהפוך הודה עליה
 למשחית והורד לארץ נצחה והישלך משמים
 ארץ תפארתה: גם נשתה גברתה וגמלתה
 נוערה מהדו: דעתה משכל הדוב השכנה
 ואין חכמה ואין תבונה בה: גם חנלל לארץ
 נזרה וינזר לבושה והיא הנורה מהחית לראש
 ועתה תהיה לזנב כי פרץ יא פרץ בענזה: עוד
 אנה יצית בגאון האץ שלהבת חוזק: הכלו
 המים התעלות הסדיך והעלות דפואותיך

מִהִרְפוֹת לְהַבִּיז הַתַּמָּה הַנְּהָרִים הַעֲצוּמִים —

מֵאֲסָמִי אֲזִיזֵי שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מֵלוֹת רַחֲמֶיךָ —

וְלֹא יוֹבְלוּ לְכַבּוֹת הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת;

אֲנִי יְהוָה אֵל הַרְחֵמִים יְחִיד הָעוֹלָמִים (אֱלֹהִים)

הָאֵיזָה מֵעֲצָחֵי שְׁמֵי שְׁמֶיךָ עַל קְרוֹנָתְךָ

קְרוֹנָתְךָ שֶׁמֶךָ כְּעֵצִים מֵעֲצָמֶיךָ אֲשֶׁר בָּהּ יִסְדֶּרְךָ

יִסְדֵי כוֹדֶךָ וְאֲרֵב אֲדֻנָּתְךָ מִלְּכֹנֶיךָ מִלְּכֹנֶת כָּל

עוֹלָמִים וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה חֵק תִּזְכּוֹר —

לִבְּךָ אֵת שׂוֹהֵר תוֹאֲדָה כַּחֲוָתֶם עַל כֵּן דַּבְּרָה

אֲחֵרֶיךָ וְרַק בְּךָ אֲדוּנָה וְהִדְנָה כִּי אֲתָה תִּפְאֵר

בְּרָהּ יִפְעֶתָה אֲצֻלָּת הַיּוֹד הַלֵּךְ וְדַע —

(יֵאֵהוּיִכָּה)

יִשְׁעֶיךָ לְיוֹם הַיְמִינָה

מעודה אליך היא לעולם ולתמידך היא
 הוצאתן יפיה לאיחרת (יאסלוסיה) יחדת אליך
 המון רודיק איסוד לאמנותיה הוא יסוד
 (ולסודנה) ועתה בבועתה ערומה ומעודה האורה
 וענקת אנקות היא העולה על חוקרה מתגלגלת
 בשלהבת תשינקתה והיא מוצקת במצוק יצוק
 לחש על לחצה: הבט משמים ואותה השקיפה
 שטוחה באסקופת היכלך שקנפת רוח יגונני
 לבה קורעת ונגדה מורעת ענה סוערה באנה
 שוערה בשעריך: לך דומיה בלי דומיה הומיה
 היא באין השקט הסבת נשמע תחנני שאלתה
 ובקשתה כהונן הלא מצער היא לגונני

סְסִדִּיק וְהִם עֲוִינֵנו עֲנֵה דָבָר וְעֲנֵנו בְּאֵי דִּיהֶם
סְמֹר עֵינֶיךָ שֶׁלֹּחַ רוּחְךָ הַטּוֹב לְפָנֵינוּ וְשִׁמְשׁ
צְדָקָתְךָ לְהַמְסֵם הַתְּהַמֵּן בְּרוּחְךָ הַיְיָנוּתִיךָ
רוּחָה עַל הַשָּׁמַיִם לְרַחֵם רַחֲמֶיךָ הַעֲמוּסֵי
מִרְחֵם בְּאַחֲדוּתֶיךָ וְאַתָּה יִצְחָק הֵינֵנו עִמָּךְ
הַמְגִלָּה כֹּה אֵין סוּף לְחִשּׁוֹף לִזְבֵּן חֲסִדִּיךָ
צְחָצְחוֹת חֵיוֹר עֲתִיבָךְ אֲשֶׁר אֲזִוּהוּ מִלְּאֵשׁ וְ
וְתִלְבֵּן בְּזוּקָם זְהוּרִית אֲזִוּהוּ דִּיכָךְ וְשִׁלְשׁ
עֲשֵׂרָה מִדּוֹת רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר תִּקְבֹּץ בְּ
בְתֵעֲלֹמוֹת חֲכָמָה נִשְׁגָּבָה אֶת בְּרִיתֶם
זְכוֹר הָאֵל נוֹצֵר חֶסֶד וְנִקְיָה בְטֵל אֲזִוּוֹת
אֶת רוּשָׁם כְּתָמִי עֲוִינֵנו יִגְלוּ וְיִגְוֹלוּ
הַרְחָמִים

הרחמים העליונים על מוחתך וישתלשלו

בסלסולם עד זגיעו זגיהו אגון הסהר

אלהי אברהם ופיחד יצחק היה נא ל

ליצור מעוז ויתן עוז ותעצמות לשיב

מלאכיך תקדושים שרי החסד והגבורה

מליצו יושר ומלמדי זכות על עמך כי

הנה המלאכים כועדו חברו יחזיו בער

לעמוד נגד האויב המשטין לציון אלהים

לחיים גנובים ולדם הנקיים הגבירים בכמה

הגדול ובזרועך הנטויה תלצם והחליצם

להחלישו ירצה נא לפניה דנקמת קרבן

השעור להפיש דעתך ולהפיש רחמיה

דלה פיץ עזוז המקטרג צר אָנְךָ מוֹשֵׁל
(סוּעֵאוּל) בְּרִשְׁעֵי חִיּוֹלָיו בַּל יִחִילוּ אָבִי
יִחִילוּ דִיחִילוּ עֲוֹנוֹת עִמָּךְ עַל דְּאִשְׁיָהּ
מִלְמַעְלָה נָא אָבִיר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ קַבֵּל בְּרִצּוֹן אִשֵּׁי אֲשִׁים
הַמְתַּאֲשָׁשִׁים לְעַבְדֶּךָ הַמַּעֲשֵׂשִׁים עֲצָחֵיהֶם
לְכַפֵּרֵת אֲשָׁמֵיהֶם חֲשׁוֹב מִחֲשַׁבְּתֶם כְּפוֹעֵל
עוֹשֶׂה וְאֵת יִצְרָם הִיָּה מְכַתֵּת וְעוֹשֶׂה
יִרְצֶה הַמְהַלֵּל וְהַשִּׁיחַ תַּחַת הַמַּעֲלָל
וְהַשִּׁיחַ וַיְדַי עֲבִיבָה לָהּ קוֹבָה בְּסַמִּיכָה
יִרְאֶה לְפָנֶיךָ כְּמַעֲשֵׂה הַסַּמִּיכָה זְבוּרָה
לֵב עוֹלוֹת בְּמָקוֹם טְבוּחַ עוֹלוֹת פְּרוּק

אֲבִירִים מְחַלְשֵׁתֶם נְתֻכִים תְּמוּרָה נְתַתֶּהּ הִיא
הַנְּתֻחִים נְשִׂיאת נֶפֶשׁ אֵלֶיךָ מְשֻׁבָּה מְשֻׁבָּה
תִּחְשַׁב כְּתֻנִיעַת הַתְּנֻפָּה וְהַסְתַּלְקָה מֵעוֹנֶה
וְדִישׁן כְּתֻנִיעַת הַדִּישׁן שְׂפִיכֵת דְּמֵינוּ בְּקִרְבָּנוּ
וְהֵם לֹוֹתֵחִים וּמְנֻזִים חֵלֶף הַדְּמִים הַמְנֻזִים גַּם
פְּזוּר הַצְּדָקוֹת בְּמִתָּן דְּמִים יִתְקַבֵּל כְּזִיקָרַת
דְּמִים מִי דְּמֵעוֹת הַנְּזוּלִים מִן הָעֵינַן כְּנִיסֵיךָ
הֵינָן דְּמִי מִי עֵינַן עֲתִידֵת וְנִחַ בְּתֻשׁוּבָה מִדְּחֻשֵׁת
תְּעֵלָה כְּמִנְחַת מִדְּחֻשֵׁת קִיטְנֵר הַבֵּל פִּי הַצְּמִים
כִּרְיָח קְטֹרֶת הַסְּמִים שְׁנֵי עֵינֵינוּ הַבוֹעֲרִים
וּבְחוּם תְּהִתְעַנֶּיֶת יֵאֵירוּ (שֶׁלֶל נִשְׁמוֹתֵינוּ)
כְּשֵׁת הַקְּבוֹת שֶׁל שְׁבַעֵת הַנְּלוֹת יֵאֵירוּ

וְשִׁלַּל נַשְׁמוֹתֵינוּ אֲשֶׁר בְּאוֹיְבֶיךָ לַחֲמוּ פְרוּס
עַלֵּינוּ דָּגָל חֲסִדֶיךָ וְנִסִּיךָ וַעֲשֵׂה אִתָּנוּ כְּכֹל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְנִסִּיךָ לֹא נָא יִתְלַע בְּחִלְאֵרְךָ
חַטָּאתֵנוּ קִרְבָן עוֹלוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ לֹא
יֵרָאֶה זָכוּב מִוַּת הַמַּסְרִיחַ בְּבֵית לְבָנוּ הַמְצָרִיחַ
וּמִשְׁטֵפֵי אֲפֶקֶה אֵל יִכְבוּ גֵשְׁמֵיהֶם אִישׁ מֵעֲרֹבָת
נִפְשוֹת בְּנֵיךָ וּגְשָׁמֵיהֶם גְּעוֹר בְּשֵׁטֶן בָּל יִנְפַח
בְּהַבְלֵי הַרוּחַ אֶת עַמִּיד כְּוַת הַרוּחַ וְחַיִּיר
מִיבֵל בְּלֵהֲנִים בְּמִשְׁחָתָם יַעֲבִירוּ עֹנוּר
עִמָּךְ וַיִּתְקֶנּוּ מִנָּחֶם וּמִשְׁחָתָם לְאֶקְתָם בִּיגוֹן
חֲבִלֵיהֶם וְצִירֵיהֶם יַעֲלֶה גְדִירֵי גְבֵרֵי אֶרֶץ
כְּלוּיִם בְּשִׁירֵיהֶם וַיַּעַר לֹא תִכְוֶן מֵעֲרֹבוֹתֵינוּ

וּשְׁפָתֵינוּ כְּשֶׁלֶמָה פְּרִים שִׁפְתֵינוּ עַל חֶסֶדְךָ
הַגָּדוֹל נִבְטַח וְנִשְׁעָה אֲשֶׁר לְתַפִּילָתֵנוּ
תִּפְנֶה וְתִשְׁעָה וְעֵץ כָּל מִסְטֵין תִּסְתֶּם וְתִ
וְתִשְׁעָה אִזּוּ נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ תִּגִּיל וְתִשְׁעָה
נָא צְדָדְנוּ עֲזֹבֵנוּ תִסְלַח נָא וְלִתְּךָ מִהֲרָה
תִּצְלַח שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשֻׁלָּה :
לְכָל נָא זְכוֹר לְאֵילַת אֲהַבְתְּךָ חֶבֶת הַלְלוּלִים
רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ אֵלֶיךָ בְּפָנִים מְצֻהִים
לְדוֹלִתְךָ יִגְדִילָתָה בֶּן רֵאשִׁי הַאֲצִילִים
לְיָרְתָה כּוֹנֵן בְּמִבְטָר הַהַכְּלִים
הַזֹּדֶה וְהַדְרָה זֹהִיר לְבָנֵי אֵלִים וְאַרְאִים
לְבָנֹתָה אֲאִירוּ כּוֹנְבֵי שָׁמַיִם וְנִסְלִים
זֵוֶה זֵוֶה לְךָ קָדֵשׁ הַיְלֹלִים

חֹשֶׁה לְעֵוֹת חֲנֻמֵי יִשְׂרָאֵל אֲלוֹמֵינוּ מִסּוּבֵלִים
טוֹבֵתֶם הָרַב וַיִּגְבְּרוּ חַיִּילִים
יֵאָרִיכוּ יָמִים וּבְתוֹרַתָּהּ יִהְיוּ עַמְלִים
כִּן יְבוֹרְכֵנוּ מִחֲסֵד הַחֲסִידִים אֲשֶׁר צִדְקַת פּוֹעֲלִים
לְבָבָם הִאֲמִץ כִּי אֵלֶיךָ מִשְׁכִּילִים
בָּאֵנַע בַּחֲוֵרֵי עַמְךָ מִכָּל מִכְשׁוֹלִים
נִהְיִים בְּמַעֲלֵי צִדְקָה וּבָהֶם יִהְיוּ מוֹדְגִילִים
סְמִיכִים בְּסֵעֲדָה לְהִיּוֹת מִכָּל רַע נְבִדְרִים
עֲזוֹר אֶת הַשְּׁבִים אֵלֶיךָ וּמַעֲזוֹתָם יִהְיוּ
מִקֵּד מִתַּחַל לְחַלִּים
פְּתַח לָהֶם חֲתֻמֹּת וּבַחֲסֵדְךָ יִהְיוּ
מִזֶּן וּבָלִים
צִלְלֵי כִנְפֵי רַחֲמֶיךָ יִסְנוּ נִצְיָאֵלִים

5

קוֹרְבָּם אֵלַיךָ וְהִשָּׁב אֲחֵיכֶם לִבְעֵלִים
לְחַם עַל שְׂאֵרֵי בִנְיָהּ פְּרִטִים וְכִלְכִּלִים
שְׂמִירָם מִכָּל מַעֲשֵׂיִם מִקִּוְלָקָלִים
לְמַכֵּם וּבְתוֹרַת מִשְׁפָּחָה זְכוּת רַב יְהוּ
מְגִדִילִים:

לסוד הגוי

לְקַעֲנוּ אֵלַיךָ אֱלֹהִים נְפֹשׁ הַגּוֹי הַזֶּה וְנִמְלִיכֶם
שְׂמִירָם עֲלֵיךָ וְלִגְבוּרַתְךָ מִיְחֹלִים

רָצִיהַ בְּעֵצֵי מִסְבָּנוֹת הַיָּדִים

קָבַע לָהֶם פְּתוּסָתָם כְּסוּת וּמֵאֲנָלִים

צִוָּה פִּיךָ עַל אֲבָא וְגַבְרִים

פִּדְיָה יִדְדִיךָ סִיד אֶהְיֶה לָּהֶם

עֲלֵה תַעֲלֵה מְבוֹר שְׂפִלִים הַנְּעוּלִים

סְגוּרִים בְּמַסְרֵי וְאַסוּרִים בִּכְבֻּלִים

בְּחַהּ בְּחֶסֶד הוֹלֵכִי מִדְּבָרוֹת וְכֹל שְׂבָלִים
מִלְּטִים מִחַיֹּת רָעוֹת וּמִסְכָּנוֹת וּמִגּוֹזְלִים
לְפָנֵיהֶם שָׁלַח מַלְאָכָיו מִכַּת הַחַשְׁמֹלִים
כִּי־סָבִיבֵם וְעָלִייהֶם סוֹכְבֵנוּ בְּכַנְפֵיהֶם כְּאֹהֲלִים

יֵשׁוּ דֶרֶךְ הוֹלְכִי הַיָּם וְהַלִּים

לְיָרֵם יִקְיָאוּ תַעֲנֵנָם עַד לֹא יוֹצִיא וּמֹלִים
חֹבְלֵיהֶם הַחֹזֵק בְּמַלְאכֹתָם וְהַצִּילֵם מִשׁוֹלֵיָם
לֵאמֹן רַחֵם טוֹב וְיִהְיֶה לְמַחֲוֹ חֲפִצִּים מִתַּנְהֵלִים
וְיֵאשֶׁר בֵּין הַגּוֹיִם מִטוֹמְעִים וּמִגּוֹזְלִים
הַשִּׁיבֵם לְעֵנֹב דַּרְכָּךְ וְהוֹצִיאֵם מִמִּשְׁפָּלִים
דְּרוֹשׁ דְּמֵי הַמְעֹנֵנִים בְּיַד עֲוִילִים
לְמַלֵּם כְּפַעֲלִים תִּתְּנֵנוּ בְּפִלִּיִם

בפיהם יודו גְדֻלָּתְךָ כֹּל הָעֲרָלִים

אֲרָקְלֵי אֶרֶץ וְיִשְׁמְעוּ אֵלִים

מִתְּבַע

אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה עִם עֲזָרְתְּךָ שׁוֹאֲלִים

אֲנִי תִפְאֶרֶת עֲוֹם אֶתְּהַ וְיִשְׁמְעוּ לִפְתָּלִים

בְּעֵת צָרָתָם בְּקִשְׁתָּם הַשְׁלִים

שָׁמַע קוֹלָם וְאָזְנָה אֵל תַּעֲלִים

זָעַם בְּדַבַּר הַיָּד מִשְׁמִיךְ וְיִשְׁמְעוּ

תַּלְלִים

לְבַת תַּעֲשִׂי אֶרֶץ לְתֵת יְבֹנִלִים

דָּחָה מֵעַלְיָנוּ כָּל מְקָרִים מִבְּהִילִים

קָטַב מְרִירֵי וְחִמָּת זֹחֲלִים

הִסֵּר מִמֶּנּוּ דָּבָר וּמִגִּפְתָּה וּמִתּוֹת מִשְׁנֹת

וּמִצֹּת תַּלְלִים

צַנִּים פַּחִים בְּרוּכֵי עַקְלָקְלִים
וְעוֹז הַמְּעוֹבְרוֹת הָאֵמֶץ הַבְּרִיא וְהַחֲלִים
כִּתְחִיָּהֵן סְגוּר כֹּל תַּפְלָנָה נְפִלִים
אֶעֱקוֹת יוֹשְׁבוֹת עַל מִשְׁבֵּר פּוֹעוֹת בַּחֲבָלִים
עַנְיָה אֲזוֹתָנָה אֲהוּרָה וְיִלְדֵיהֶן יִצְאֵנִי עוֹלָם
חֲלָב הַמְּנִיקוֹת יִזְנֵב כִּנְחָלִים
סְעֵד יוֹנְקֵיהֶן לְיַחֲסֵר עַשׂ יִהְיוּ גְּמוּלִים
כְּלוּד וְגֵרֵשׁ אֲסֻבְרָה וְאֲבַעֲבִיעוֹת
נִכְפִּיָּה וְעֵינַי הִרְעָמָן הַעוֹלָלִים:
לְצוּר עֵמֶךָ מֵעַקְרוֹת וּמִחֲשֵׁיבֵת
בְּנִים וּמִשְׁכּוֹלִים
יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ לְרִפּוּא אֶת הַחֲלָלִים
לְרִפּוּא וְעוֹז וּבְרִיאוֹת מִן לַחֲלָשִׁים
וּנְכֻשָׁלִים

כֹּזֵם תִּשְׁחַתְּמוּם הַשִּׁקָּה לְאַבְלִים

לְגִדּוֹר פְּדוּצוֹתָם בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים

סִיחָן (וְיָהוּ) מִרְעוּתָא חַסֵּכַּ לְכַפֵּר מִדְּחַיִּל וְצַדִּיק (לְכַפֵּר)

אֲדוֹן הָעוֹלָמִים צוּר נוֹרָא וְיֵל אֱלֹהִים

בְּקוֹם נִקְמְתָהּ מִיַּת הַמִּיִּשְׁתוֹלִים

יְקִי שִׁמְךָ וְתוֹרַתְךָ הַמְּחַוֵּלִים

לְחַוֵּלֵיהֶם מִיַּד יוֹמֵדוּ כְּמִדְתָּם לְתַשְׁלוֹמֵי

בְּתַשְׁלוֹמֵי גְּמוּלִים

יֵשׁוּ הָעַז נִדְחֵיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַטְּהוֹלֵלִים

וְהַצְּלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעָה עַנְיֵיךָ הַמְּדוּלְדָלִים

יִנָּתֵן הַזֶּנֶךָ וְתִהְיֶינָה לְפָסֵלִים

כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹהִים

הָרִים יִמְיֶנְךָ בְּנָסִים מוֹפְלְאֵי וְגִלִּים

רְנֵי פִלֵט בְּעֵלְמָלִים יִשְׁמְעוּ בְּכֹל גְּלוּלִים
מִשְׁרֵבֶה מְתַעֲבֵי נְוִי וְעַבְדֵי מֹשֶׁלִים
רֹאשֵׁם תִּשָּׂא וְתִסְלֹסֵל עַל כָּל הַמִּסְתוּלִים
דְּבִירָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִלְכּוּ בּוֹ שׁוֹעֲלִים
כּוֹנֵינֶךָ בִּירָה לְעַבְדֵי כָל חַפְעֵלִים
יְדִירָה יְהִי בּוֹ שְׁתוּלִים
זְרוּמֵלֵי זְרוּמֵי לְהִיּוֹת בּוֹ מִתְפַּלְלִים
כִּי יִשָּׂם יִנְפְחוּ וּבְחֵי מְעַלְלֵם וּבְלִילֵם
וְתַמְיָדִים וּמִוִּסְפֵי לְאֲשֵׁי חֲדָשֵׁי וְתַלְלִים
וְנִקְוֵמַת בְּכוֹר שׁוֹר מְהַצְהֵלָה וְשֵׁחַ הַשָּׁלִים
וְקַפְהֵר עֲבִירָה וּבִלְתוֹל בְּחִלְלִים
לְיֵשׁ גְּבוֹר מְשִׁיחַ מְדַקֵּט וְלֹאשׁ הַדְּוִלִים

הַקְדִּימָהוּ בְרִנּוֹת טוֹב תִּלְוִי שְׂתִלִּים
 הַלְאִישָׁה בִּיאָתוֹ לְהַשְׁבִּית כָּל פְּגוּלִים
 יִפְנֹחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצְּלִלִים
 לְבִאוּתֵךְ יִתְקַמְּמוּ חַיִּלִּים חַיִּלִּים
 אֲהִלְכֶם גְּאוּלִּים

וְשִׁרְוֹ... כִּי יִשְׁרֹן וְצִלּוֹ לֵינן צִדְקָה וְאֵלֶּיךָ
 עֲלֵיכֶם עַל-וָאֵשׁ עַד נִשְׁחַמְּסִי אֶת
 וְנִסּוּ יִנְן וְאֵלֶּיךָ

בקשה

יוצר הכל ימלאנו הטוב והמטיב

יטכ

ל המצאין ישיבת הגה קדושים

יונה הזמה הסבת ושמע בחסדך

אידה השקט גרה זדמה רעשים

יסד ורו היכל הורה והשב

את ילדיה הנה הנה נטושים

חנה חדרל ומנע הוות יראי שנתך

היצל יונים הנופלים ל יוקשים

החוק נסמוך יד המצפים לעזרה

התר יתב אסירים החבושים

הוליע הולך ונשוא ידה ויל גוי

המר חסדך ירע יפה ויבשים

וכבר

א
 וְכִבֵּר הַזָּקֵם יַעֲוֹר הַרְעֵ וְנִגְמֵר
 יִבֹּא הַטּוֹב אֶל הַהֶקְוִים וְדוֹרְשִׁים
 וְנִצְוֹר הַצְּמֵת הַבְּטַחַת יִקְרָךְ
 יַעֲזֹז הַלֵּב הַמִּנְכֵן אֶל הַמַּשִּׁים
 וְכִבֵּן יִנְקֵם הַדֶּרֶךְ הַמְּחַלֵּל
 יוֹשֵׁלִים אֶתְכֵן הוֹלֵכֵי הַמַּעֲקָשִׁים
 הַבֵּה יָהּ הַחֲנֹק וְעֵשֶׂה לְמַעַן
 הַשֶּׁקֶף אֲבוֹת חַמַּס הַזִּמִּים יִשְׁעֵךְ מִכֵּן שִׁי
 הַבֵּט יִמִּין נִשְׁמַל הַט יָס וְקָדָם
 הַהִיֹּת אֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל הַרְגוּשִׁים
 הַב הַב יִקְר וְגִדְנָלָה לִיהוּדִים
 הַחֵשׁ הַקָּץ אֶל יִחִיד לְגִוּוֹשִׁים

וַיְחַדְדוּ אֲוֹנֵקִים הוֹאֵל הָאֵל וְהוֹסֶה

וּבְאֵזֶר יִפְעֶה הַלֵּל כְּאֵר לְרֵשִׁים

אֵל כִּסֵּא יִחַקְמֵי שְׁלֹפְעָה מְקוּרִים

זֶרְזִיף כְּמַסַּךְ רָזִים רְזִיל וְתִשִּׁים

וְשִׁדָּה חֲמֻדָּךְ תִּפְקֹד וְתִשְׁוֹקְקֶיךָ

לֹא עוֹד יִבְאֵישׁ כְּרָמָה לַעֲשׂוֹת בְּאֲנָשִׁי

לֹא עוֹד תִּחַת חֲטָה חוֹחַ תִּצְמַח

לֹא עוֹד יִהְיֶה פִירוֹתֶיהָ כְּמוֹשִׁים

אַחַר כְּרָמָה יִשְׁבְּלִים תֵּן לָהּ זְאֵנָה

לְמָה חֲנוּן תִּהְיֶה כְּשִׁדָּה רְטוֹשִׁים

זָם לְמָה תִּתְּקֶשׁ אֲצִינָן כְּשִׁדָּה

וּפְרֵי אֲצִינָן לָהּ אַךְ אֲצִימְצִינָה יְבִישִׁים

ס. ח. ל. ה.
י. י. ח. ה.
א. כ. ח. ה.
ז. כ. ח. ה.

רבת עם רב כחיות

הקדושות

איך היא למעון חיתו יער
 למה ממקדש המקודש לעולם
 תשתפכנה אבני קדש
 למה מכבד ירך על עם
 קל הוא אף מהיר מרוכבי
 ואשר נקל לו לסבול ב
 כובד עול ימורים רעים
 למה יכבד בזוי בזה
 ועבורתך בזה בניזיר
 שור צור כי עת לבנות ארץ
 יוחל לתקון עולם בלתי
 יסתם נא מחלייתו
 בור רק אין בו מים כי אם
 בוא בצרה ובצור כרם
 תן למו למנת כוס כוס יין
 הרפה עוז הדין בל יתפוע
 תעוז יד החמד על ה

כחורשים
 כגושים
 לעבדך
 רנשים
 עבורך
 יוקשים
 כבודך
 עושים
 הרוסה
 אשישים
 ורפשו
 נחשים
 חרמים
 ענושים
 בשוטרים
 חלשים

מלכות דוד הגדיל מעלה

בכתרך

ודרור כן לה משער

החמישים

תן לה רוח חכמה בינה

בחסד

זיוי קרניה אז יהיו

לראשים

ובנר תורה אלף למד

ה

להיות עמך משכיל ונבון

חרשים

גלה יפעת שיין דלת יוד

קמוצה

וזבוד זבד יה טוב ה

נפשים

יזהיר שמשך חשכת ערבות

ירחו

תן בלבבה זיו איקוניו

חרושים

לא עוד יפסיק גולם פשעי

אדמה

לא עוד יעלה לזבול איד חטא

אנשים

רוח נכון בנו חדש

וקדש

בפני אגן הסהר ה

חדשים

אז יתגדל חסדך כי הוא

בטובו

קדש ישראל עם ראשים

חדשים

(יב צרובי רויפ בנדסאים טואטיס ביב חוש. השנה וק חספס כאספר חוש וגם צרובי
עם חק אוקיניסם וללמם סיב עלמק ונכמ לכוין כל אחי חוש בקושופסור פואנר וכלורבלס
במשפיעבור ופסו. נודעלחטל וגם שחוק קוטיס בנסגר. סבבסס חקססם. ילאו סווס בכתבי
שנשפאר. זלרס

לקדושת שמך עשה ולא לנו ולא לנו לא לנו כי לשמך יתן
 כבוד על חסדך ועל אמתך : למה יאמרו הגוים
 איה נא אלהיהם : ואלקינו בשמים אחד אלקינו בשמים עזתנו
 בכל יום פעמים חי וקיים מלא רחמים הוא מלא זביות הוא כל
 על אשר חפץ עשה בשמים ובארץ איך מי יאמר לו מה
 תעשה ואיך מי יאמר לו מה תפעל כי הכל מעשה ידיו :

אלקינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו
 א"ש א תאבדנו באורך גלותינו
 א"ש אבד כל הקמים עלינו לרעה
 א"ש בריתך זכור ולא תשכחנו
 א"ש ברך את לחמנו ואת מימינו
 א"ש גלה כבוד מלכותך עלינו מחרה
 א"ש דרשנוך המצא לנו
 א"ש דרוש דמינו מיד קמינו
 א"ש העתה לנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו
 א"ש ולא תבישנו משרנו
 א"ש ונקרא ואתה תעננו
 א"ש זכרנו בזכרון טוב מלפניך

אֱלֹהִים חַמּוּל עַל־נוֹעַם וְעַל־עוֹלָלוֹתֵינוּ

אֱלֹהִים טַהוֹרֵנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ

אֱלֹהִים יִהְיוּ נָתַתְּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ

אֱלֹהִים כְּבוֹשׁ אֶת כּוֹבְשֵׁנוּ

אֱלֹהִים לַחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ

אֱלֹהִים מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה

אֱלֹהִים נִקָּם אֶת נִקְמַתֵינוּ

אֱלֹהִים סָמוּךְ אֶת נְפִילַתֵנוּ

אֱלֹהִים עָנָה אֶת עֲתִירַתֵינוּ

אֱלֹהִים פָּדָנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ

אֱלֹהִים צוּה אֶתֵנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ

אֱלֹהִים צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ

אֱלֹהִים קָרַב לָנוּ קֶץ הַגְּאוּלָּה

אֱלֹהִים קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה

אֱלֹהִים קָרַבְנוּ לְעַבּוֹרֶתֶיךָ

אֱלֹהִים רִיבָה רִיבְנוּ וְגַאֲלָנוּ

אֱלֹהִים רָאָה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

אֱלֹהִים רָפָא חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

אֱלֹהִים רָאָה בְּדוֹחַק הַיְשׁוּעָה

Sons

Sibria

D

[Faded handwritten text, possibly a signature or name, with a large, dark, stylized flourish below it.]

Comitato giudichi nostri ha
e giudichare de edan

Comit. merdus si appu l'p. B. luttinay
Spunin meso alium

per palivie

9 m 20

Siberia
~~manuscript~~

Libra R

20/11/20

manuscript

Libra

Libra

Rice

תורה

בראשית עד חיה

זה ספר תולדות הבראם

לך לך טו אשר דבר עליו

וידא כא באר שבני

וישלח אשר דברו אתו

שמות ומשה וישתחו

בא ויסעו בני ישראל סוף

בשלח שירה רופאך

תזריע וטהרה

נביאים

יאושע ה בכל הארץ

שופטים שיר דבורה

שמאל א משיחו

ברבבותיו

מלכים א ח ט

ישעיה יא יג

מלאכי ב יי צבאות

מזמורים

ו ה יב יג יד כד מ מז מה סא

סז סח פ פט ק קיה קכט קלז קמח

מזמורה

ישבת ר' איעזר

אפתח פי יי אגיד בקצת מהלמך
על השמחנייה אשר ל מצותך
ל חי לדור ודור אבונתך אשר יש כעל כל הון באמרתך
אשר יתבחר ותקרב בחצרותיך
נשבעה בטוב ביתך קדוש ה' כלל
יבוא מצב אשר טוב בזה השער
הוא על זרותותיו יקבל הגער
ירגנו עתה עצי היער ל רפא נא והסר כל צער
תשביי ששלה באמרתך
בזילה מהי עולה באישה ריח
תאיר לבור ישמח וזיו ירח
גזע ישמור בזאת הישער

תסיר כל חולי ולא יהיה צער
למצוד זה קבל מאיש ביער
כפר כל מעוובד מיטב ונער
זמן לפקוד בידיך כל מיטוטי
לישן ולקום מחר יום חמישי
עזרני להפין ליטבת זכות אברהם
דינין ולמצוד מזון ולגואלם
ביזרון ירושלים ובבלים
חונן ורחם אתה כפלי כפלים
ישלח מצויה לך ונכבד
כל הגולה עין בעין יראו עמו

Cap. VIII.

appellata coll'aggiuntivo Baal, notentam^{te}
 nella Storia del Profeta Eliseo, dove parasi
 di colui, che se ne veniva da Baal-Salife,
 deg. $\frac{7}{11}$ Cap. 4. v. 42; ma noi abbiamo po-
 trovato un luogo in Ezechiele, 39. 15, dove
 il Divin profeta, descrive questo luogo
 appunto, situato nella vicinanza di
 Gerusalemme, e lo dichiara precisamente
 che vale di ammon, applicand' egli il nome
 che, in luogo di quello di Baal, cioè odire
 che ammon, il qual nome che senza alcuno
 contraddizione, ne dubbierzo, importa
 assoluta^{te} valle, come può soprad^{te} ottimam^{te}
 chiunque sia, soltanto iniziato nella lingua
 ebraica; sopra tal solo fondam^{te} q. tanto noi
 L'abbiamo interpretato valle; ; §
 כְּרָמֵי שָׂרָי לְפָנַי הַקֶּלֶךְ לְךָ טְלֵמָה וּמַחֲתִים לְיַרְדֵּן
 חֵת פְּרִיָו : §

Quanto

Cap. VIII.

esso non è il nome proprio, ma come nome
figurativo riferibile, dice egli, alla Santa
Città di Gerusalemme, che popolate^{ma} era;
siccome è molto ben noto; e di fatto la
voce ammon, importa perim^{to} un ebraico
lingua, moltitudine grande di gente. Altri
nostri, proventi Critici, l'interpretarono del
pari figurativamente nulla, e ostante.
noi abbiamo creduto bene di tradurre, come
appunto femmo, nella valle di ammon
attenendoci alla chiosa dell'aben: erga
con q^{to} differenza q^{to} che noi volgiammo
la voce baal, q^{to} valle, e dove l'aben: erga
vuole che baal ammon, sia onnanim^{to}
nome proprio di luogo, e più, abram^{to}
contenderci, che non ci siano alquanto
esempi nella Sacra Scrittura di Città, e

Cap. VIII.

potete, ma noi abbiamo di buon grado anti-
 =posta la gloria dell'aven = eria = pie, occoucia,
 voglio il vero, e notisi, che qf. nome, che in
 numero singolare, che qui abbiamo, e —
 solo sumo nella Bibbia: §

כָּרַם קִיָּה לְסֵלְמָה כְּצֵעַל כְּמוֹן נִתַּן אֶת הַכָּרַם לְ
 לְזִטְרִים אִים יִבֹּחַ זְפָרִיו אֶלְךָ כָּסֶף :

Quia, Solamone una vigna, nella vale d' =
 ammon, egli la rimise a custodi, Con-
 patto, che, ciascuno di loro gli avesse a
 contribuire mille sicli d'argento e lo =
 frutto d'oro: §

Ap. Baal ammon, Baal, allora, quanto a addiettivo,
 si nome di Baese, significa luogo al piano,
 ossia impiantura, come nota opportunam^{te}.
 il Celeberrimo nostro Spositoro, Solamone jorchi
 soprannominato Asci, e valle, quindi è
 che noi l'abbiamo appunto così volgarizzato,
 ma, dobbiamo d'altronde avvertire, che qui

esso

Cap. VIII.

Torricele, allora io fui cora, agli occhi,
suej, come ritrovatrice di Pace; &
1.º Mol' è opposta nel rivocare in dubbio la,
mica, tuttora, uniolata, pudicizia, Ecco
jo sono muro, oqual, muro, sebbene fatto
adulto, e le mie zime sono come torrette
f. che intatto e sode, Allora, soggiugue il,
versetto medesimo, io fui cora, agli occhi,
suej, vale a dire, essendomi, giustificato,
circa il, mal conceputo sospetto, io acquistai
tutto, intera, la, benevolenza, del mio
amante, chiamato, quale ritrovatrice di
pace, cio' è a, dire, aurice, prodotto cio'
avendo una piena, pace al suo cuore;
siccome suol dirsi, volgarmente, rimettere
il cuore in pace; è simile a, miei,
fratelli, i quali, sono, merca di cio del,
fatto con meco asspattemati;
Il Kimki, q. interpreta, q. nome firrotti, q.
posete,

Cap. VIII.

che palaggio, infavella, ebreo dicas, arava,
 o bojit-gadol, e così lo intende parimente il
 nostro Kimhi, eccettuandolo pe-dallo, signific-
 =icazione che ha in plurale, dov'è un
 sinonimo, pe-for-pompa, d'una si-casta, è
 degna, strella; ma se all'opposito trovassero
 ch'ella aveva trascorso in impudicizia,
 & che simboleggiava colla frase, mo-datto
che folge un uccio, lo chiuderebbero in
 una Clausura, che delineano con ff. f. f. f.
Lo muniremmo di tavole di Cedro, Lo
 qual Coso, venuto agli orecchi della
 virtuosa pastorella, risponde efor :
Liberi sensu in simplicibus parolo :

הַיְי אֲנִי חֵטְא וְטָרְי כְּמַגְדְּלוֹת הַיְי כְּעֵינַי כְּמוֹלֵחַת

וְכֵן הֵי אֲנִי חֵטְא וְטָרְי כְּמַגְדְּלוֹת הַיְי כְּעֵינַי כְּמוֹלֵחַת

¶ Ecco io sono muro, e le mie zime, sono come

Torrucelle

Cap. VIII.

per troppo acutata, ed aver p. forse Contaminata, la sua onestà; Il q. che Così s' esprime il testo, in figura, de fratelli, d'opostorella, val dire, che allora quando egli no degatasonolo q. guardiana, delle vigne, ella era q. ancora giovinetta, non ancora giunta alla Babatà, ma che di poi ingranditasi, chi s'è q. ovventura, dirasi, come andato, la bisogna, la onde trovarsi egli in un grande imbroglio in venendo il giorno di trattam^{to}. q. collocarla in moglie, sopra di che q. tanto. frà di loro determinarono, che s'ella fosse stata costante nella pudicizia, avrebbero eretto ad onor suo, una Loggia d'argento - che Loggia propriam^{te} importa qui, o forse Terrazzino &, e non meno come vuole il vostro Rimhi, il nome ebraico ferratt, che Leggali nell'originalo Testo, e non palaggio -
che

Cap. VIII.

חַיִּים לָנוּ קִטְנָה וְסָדִים חַיִּים לָנוּ מִה נַעֲשֶׂה לְחַחְתֵּינוּ
 זֵינִים טִדְבָר זָבָה :

noi, abbiamo una sorella, pergoletto, non
 avendo ancora le mammelle, oio che
 farci noi, alla nostra sorella, in venendo
 il giorno che si terrà ragionamento di lei. &
 חַיִּים חַיִּים הֵיא נִצְנָה עַלֶּיהָ טִיִּרַת כָּסֶף וְחַס דְּלִתְהֵיא
 זֵינִים טִדְבָר לָנוּ חַרְזוּ :

Nella, è un muro, noi, vi, edificaremo sopra,
 una, loggia d'arg., m'ò dato che fosse un
 uscio, noi, lo, muniremo di tavole di Cedro &

A, avendo il, nostro Divin, Coeto di già fatto dire -
 all' amabile postorella, che due fratelli,
 contra di lei concitati, la, Costituiria -
 guardiana delle vigne, nasceva quindi un
 sospetto, non, irragionevole, riguardo alla,
 Lei, prudicizia, potendo, che trovandosi essa
 così esposta, ed essendo d'una, bellezza, -
 cotanto maravigliosa, dovrebbe essere stata

per

Cap. VIII.

insieme affettuoso oltremaniera, della Costa,
ricamata, pastorella; Io lascio dirlo
a' Classici, Boetii:

È o, Safficure, noto agli intelligenti, dello Divina
Scrittura, ispirati, qualmente gli Scrittori
ispirati, tal volta, adorano il tempo presente
nel passato, e parim. pel futuro, imperciocché
scorgevano esse le cose, come se le avessero
presenti, sotto gli occhj; Tanto più, adunque
poteva farlo il nostro Divino Scrittore in
proteggendo, ciò per mezzo ecco dilucidato
Lo, Sposiz.^{ne} di questo, non meno che del
se seguente versetto, amendui, adir vero; -
difficilis^{me} da, Chiaro, Sposizione q' altro, che
fratte noi, abbiamo dallo fonte perenne del
cotante fiato nominato nostro Abram, ben-
-erzro, Comm. II. cioè e adire in senso letterale
sopra il Cantico de Cantici, off. venire al Subbato

Aveudo -

Cap. VIII.

che dunque sono, egli è, Cio men bello, è
 meno pregiabile, no' no', vaglia, il, vero, -
 Chiunque abbia, buon, occhio, e che non lo,
 affasinato della, passione, o quon Cicca, è
 beffoso, non potto, avendo buon, gusto -
 nella Coesia, non, consentire che q^{to} non
 sia, un, passo spozioso^{mo}, rimettendosi, inoltre
 a quanto accennammo Circo, a Cio nella,

prefaz^{to} permesso, o q^{to} nostro volgare^{to} -
 טִימֵךְ בַּחֲתָם עַל לִבֶּךָ בַּחֲתָם עַל זְרוּעֶךָ כִּי עַתָּה
 כַּמֹּת הַהֵבֶה קָטָה כְּשֶׁחֹל קָטָה רִטְפִיה רִטְפִי
 הִט טִלְכֶּתִיה

Deh mettimi, come un, suggello, in, Taltuo -
 cuore, e quale impronta in, Taltuo braccio,
 imperciocchè l'amore è arduo, come la
 morte, è La gelosia, è orribile come la
 Tomba, le Tue Braccia, sono Braccia di
 fuoco avampatissimo: &

A^{no}, Resuscitato or mai, l'animo, dello, fida, è
 venoso, amante, e lo, tanto, gradevole -
 compasso, inasppinata, del suo ben, volare -
 ed

Cap. VIII.

e ammirabile, non dirò più, ma peris-
 ofa, potresti egli mai, rinvenire, presso
 in più rinomate parti, e descrivere lo
 stupore Jouano del ben nato pastorelle,
 che quale scorgono, doppo che pocanzi -
 udito avevano, avere l'amato pastorello,
 conceputo uno, non lieve timore, e l'
 aspetto del suo diletto amante, all'impr-
 =ovisto, Comparire esso pastorello, appo-
 =ggiato, al suo amante, facendole esso dor
 bracciera, ed odono inoltre of ad inanimata
 or sollecitare anzi, vieppia l'amore suo, -
 siccome egli, ebbe di già, fatto la sua il-
 melarancia, che rappresenta, Come il
 posto dov'ella, è nota; ma Certani -
 disanno a tal passo, e avventuro; of si è
 uno proteggere all'orientale maniera; e

Ché

Cap. VIII.

Altram. ^{to} d'or mai internarsi nel senso mistico
 di q. Sublime Cantico; Per dirne qualche
 cosa, riguardante il senso letterale, osser-
 vamo in quello, di quanto abbiamo notato -
 intorno la varianza, dell'antid. versetto, Che
 qui, l'amante chiamata, pastorella, eviden-
 tem. dimostra un certo suo tal quel timore,
 derivante dall'eccessivo amore di cui ella
 è compresa, di potere, o avventuro, disgustare
 il suo Caro, col solleticato, timore che non, l'
 accorsero, q. d'innanzi; ; §

מי זאת עֵלְכָה מִן הַמִּדְבָּר מְתַרְפֶּקֶת עַל דֹּדָה אֲחִיךָ
 הַתְּפוּחַ עֹרֵבֶתִיךָ טָמֵה חֲצֵלֶתְךָ אֲמַךְ טָמֵה חֲצֵלֶה
 § לִדְתֶךָ

Chi è Costei che sale dal deserto appoggiata,
 sopra il suo amante, Jo l'ho eccitata,
 Jo sotto il melorancio, in tua madre
 ti ho pastorella, q. in la tua, produttrice
 Sei di te ingroviata; §

A; Qual moj vago, dipintava, poetico, daddoverso
 !

Cap. VIII.

giocchiello, e lo, sangue di Cristo amore, lo quale
 d'Almonde fer mant^{to}. spero di conseguire —
 tantosto il bramato suo intento, ma in q. da
 a conoscere di essere in un qualche timore,
 e dubbietto, pocha nol piu del vede vicino;
 tale secondo il genio della facella, ebreo;
 di e il verace senso di q. due versetti, in cio
 soltanto differenti: §

הַטֹּב עָמַי שְׂתַבְּרָם זָנוּת יְרוּשָׁלַיִם מֵהַתְּעִירוּ וְיָמָה

הַתְּעִירוּ שֶׁתְּהֵיבָה עַד שְׂתַחַפֵּץ :

Io vi scongiuro, o Soubelle Gerosolimitana, o
 che non mediate voi, e q. che provocate
 d'amoreggiamento, deh, sospendetevi, di cio fare
 infino attanto che e non, venghi desiderato

Ap. Questo q. quatro volte replicato, scongiura q. ha
 siccome ebbi di gia a dirlo, il suo grande madero
 lo diverse frasi di q. versetto dagli altri tre
 consimili, che lo precedono lo do, pare a
 di vedere appieno, ma noi ci siamo bastevol^{to}.
 protestati di non essere noi, intenzione —
 Almon^{to}.

Cap. VIII.

Da, olo accennati, oh' vedasi, quanto si vuole
oben, intendere lo, tanto lingua; Quanto
a, verbi, di q. versetto, sebbene, a, rigore sono
modo indicativo, qui vanno intesi, in, modo
condizionale come diversi Ipositori con
Madafaro, spendo evidente, che in Soliloquio
qual si è q. meglio vi si, Confes, il, Modo -
Condizionale:

Deh' tua, tua, sinistra, sotto il, mio Capo, è
m'abbracci, Collo, tua, Destra:

A.° Questo versetto è consimile al 6. del Capo secondo
di q. med. Cantico, ma, vi ho, q. differenza,
che quello ho, seguacaso del Dativo, dove che
q. non, a, ho, ancora, in, ciò es, vi il, suo, che,
egli è un, Salomone, e ispirato lo scrittore,
sicché ci voriam, non, dougli, già, ne a, caso
sfuggiti, ne q. manovestano; nel p.° adunque
egli ci dipinge una, fedele, amante che -
viam, desidero, d'accoppiarsi, in, merital
modo, col suo diletto, e che ne imporrà -
gliocché

Cap. VIII.

venendo q^o tal modo, inoltre ad additare
 il virtuoso oggetto, pel quale ella,
 ardentem^{te} desidera, di rinvenirlo, e di
 tenere con esso suo colloquio, sotto gl'occhi
 p^o di sua madre, & conchiude ch'ella, lo
 vorrebbe del meglio che possa, esser vi
 in casa di gente pastoreccia, cioè odire, vino
 aromatico, mosto e succo di melagrana, &
 di melagrana, e q^o l'abbiamo noi volgarmente
 q^o essere il senso il più approvato da vero
 Rimbis, cioè melagrana plurale, offrendo
 q^o valuta Critico, che il pad lettera
 finale del nome rimoni, che il testo
 originale ebreo qui ho', non è altro
 pronome possessivo, come q^o abbagio altri.
 Lo presero, ma è segno propriam^{te} del
 numero plurale, di che Soggiungo abbiamo
 parecchi esempi nella bibbia, in parte
 de,

Cap. VIII.

che ciò uè tacciato, uè dispreggiato, lo' onde
ciò dimostra lo' sommo suo, e uiderlo, di
poter essere col suo diletto, desiderandogli
ciò è che decida le fosse d'andare in braccio,
come lo' sarebbe dato che si trattasse d'un
suo fratello germano, e d'Latte insiemant^{te}: §
קַבְּלֵהָ אֶת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי וְאַתָּה מִיָּמִינוּ
§ פָּקֶדְךָ מֵעַיִן רַבִּי :

Io ti guarderai, e ti condurrò, in Casa di mia
mia, mi ammaestrerai, ed io ti darò, berne
del vino aromatico, e del mosto delle uie,
esquisite, melegriate: §

A.^o Avendo detto L'amante pastorella, che lo
guarderebbe §, servando tuttora, lo' bella
innocente, il padore, e lo' Castito, pastorella
aggiunge in Casa di mia madre, e acciò che
non si possa tacciata di present^{te}, o di
superbia, quasi ch'ella uolea farlo da
Pedagogo, soggiunge, mi ammaestrerai
venendo

Cap. VIII.

fratello, el'altro, ed una sorella, Coll'altra; dico
 q' tanto opportunam.^{te} il vero Divin. Bocti,
 Che q' successo amore, tanto piu efficace
 egli e', quando abbiano amendue poppato
 lo' stesso latte, e' dello proprio loro madre;
 Quindi posso adire. Che quantunque, secondo
 lo' stile orientale, sarebbe infamia, q' una
 fanciulla, lo' andarsene q' le Biarde, e q'
 le contrade, stando in quei paesi, tutti le
 Gemine onnam.^{te} le moidebi, e' quindi
 mo' sempre ritirate, nelle proprie -
 loro case, senza tampoco affaccarsi -
 alle finestre, siccome e' notorio, tratta-
 = d' un fratello, e perfettam.^{te} solo q' cio' =
 = che di latte altrui, e della propria, Comune
 loro madre, potrebbe esser postorella,
 per forte, e q' fine divenire, baciato e
 visto di tutti, persuaso, ch'ella non verrebbe

Ecco

Cap. VIII.

di mio, madre, che allora verrei, non abbi
in pubblico, via, et, baceris erigendo,
ne sarebbe chi, fisco mi, despregio, abba-
-menti, o mi, facciage; §

A. È notabile q. es. pref. un mio fratello che
popolato aveva dalle mammelle di mio
madre, maniera, altrettanto semplice
è ampio consentaneo, collo, vito, o diremmo
maniera di vivere pastoreccio, quanto a
ammirabil. di notante un fido, casto, &
intimo amore, infatti si è che generalm.
portando quando i figliuoli vengono allattati
dalla propria loro madre, sono più cordiali
e l'amore maggior. fr. di loro. Si sa
medesimam. che q. lo più, popo, più d'amore
fr. un fratello è uno, sorella, che fr. un
fr. e l'altro, ovvero fr. uno, sorella, ed
altro, e la ragione pare evidente; imperciocché,
non ho un fr. fratello, e sorella, quello invidia,
ed emula §, che per troppo aver un
fratello -

Cap. VII.

Campagna, e dimoreremo ne' villaggi, &
 נִסְפִימָה לַפְּרָמִים נִרְאָה אִם פְּרָחָה בְּנֶפֶן פֶּתַח הַסְּמָדָר
 הַנִּבְנוּ הַרְמוּנִים טָם אָתָּן אֶת דּוּרֵי לָךְ :
 Evveremo di buon mattino, e andarcene alle
 vigne, dove vedremo, se la vite ha fiorito
 se quella di Moscadella, abbiano di già
 sborciato, e se i melograni, abbian già ancora
 prodotti i loro boccinoli, quivi io ti
 Compartirò la mia amorosità: &

בְּדוּדֵי אֵיִם נָתַנּוּ רִיחַ וַעֲלֵ פִתְחֵינוּ כָּל מַגְדֵּיִם חֲדָטִים
 גַּם יִטְנִים דּוּרֵי לַפְּנֵי לָךְ :
 Le mandragole sperarono di già odore, e in
 sui nostri valichi sonovi delicatis^{mi} frutti, d'
 sorta, e novelli, e vecchi, eziand. tutte queste
 preziose cose, io le ho servate, o amato mio &

Cap. VIII.

מִי יִתְקַדֵּךְ בְּאֵחָ לִי יוֹנֵק טָרִי אֲמִי אֲמַלְכֶךָ צְחוּץ א
 חֲסָקָךָ גַּם לֹא יִצְוֶנִי לִי :
 Ogesti per tua, Come un mio Fratello
 germano, e Che poppato sveglie delle mammelle

di

Cap. VII.

Belles^{mo} e poi l'iperbole qui usata, dall'egreggio
Poeta, q' esaltare lo' spirituzza del Juo =
= minato vino, vol dire, atto a far parlare =
Le labbra de Doramenti, cio adendosi ad ora
ad ora doppo fatto comuement^{te} q' vino fo ad
parlare un motto &, o darebbe lo' vita
ad un motto & :

⊥ : וְעַלֵּי תְּשׁוּבָתִי

Io sono tutta dedita al mio beuolato, e tutte
le cupidita' di lui riguardano me : ⊥

A. Conciso, e belle frase, q' delincare un Acolo, e
affetto scambiuole amore all'ingenua —
maniera, pastoreccia :

Ne gli altri poi, sussecutivi versetti, ciascuno
vomo erudito ben vi trovera' delle postiche
pellegrine vagherie, con altrettanto —
notaralezzo, quanto Scaggiadro, espresso: ⊥

⊥ : לִכְפֹּה דוֹדֵי נַכְסֵי הַסֵּדֶה נְלִינָה זְבַפְרִים :

Su' vicine d'ellettis^{mo} mio, che ce n' a adremo in

Compagno

Cap. VII.

vinis in pice, prelibatis; Dovendo avvertire
 Che debbe intenderci, Ella rispose è -
 soava il tuo palato, come il vino il pane
 eccellente; quello cioè, che va direttamente
 al giusto il genio del favellante. Breve &
 Abbiamo poi traslato il nome Breve -
benpansinas, che leggesi nel versetto
 8. di palmitis, ramis propriam^{te} della
 palma, secondo Plinio, e non di ramis
 simplicem^{te} come viene unanimam^{te}
 glossato dagli altri interpreti, essendo che
 questo nome benpansinas, unico in tutta
 la Bibbia, abella, posta è stato qui -
 appunto adoprato dal Divin Doctore;
 l'individuazione di nome della Palma, che
 sono differenti da que' delle altre piante;

Bellis^{ma}

Cap. VII.

polana, e le tue Coppie e Grappoli di uva &
 חֲמֵרֵי טַעַם בְּתֵמַר חֲחֹה בְּסִנְיָו וְהֵיוּ נֶחַם טֶדֶד
 & כְּחֵבֶלֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ חֵפֶד בְּתַפּוּחִים &

Io dirò, io salterò sopra, sopra polana, e m' —
 appigliarò a' tuoi Balconi, e le tue mammelle
 saranno oramai come grappoli di uva
 e l'odore delle tue nati, come quella delle
 melarance: &

וְחֵפֶד בֵּינָן הַטּוֹב הַנֶּחֶד לְדוֹדֵי לְמִי טָרִים דְּוִבֵב ט
 & טַפְתִּי יִטְנִים :

È il tuo Balato Jara, come il vino Eccelente
 che sen va' direttamente, presentato al
 mio diletto, atto a far parlare eriaudio la
 Sabbra de dormenti: &

A. Prosequito l'elmo Coctaria, a descrivere in
 versetti, l'altre Corporali bellezze della tua
 amata, pastorella; il vino eccelente, —
 che sen va' direttamente presentato te, &
 indicherò d'espera questo stato trascritto, tra
 vini

Cap. VII.

con gravità, e maestrevolmente.

Il Leggieris, riccoltore della qual'è, s'ho
adottato il sentim^{to} del nostro argutis^{mo}. Eben-
ozio, anco circa q^{to}, in vero oscura frase,
questo Dottor^{mo} Scrittore, spertes^{mo}, qual egli
si era, veram^{te}, negli usi, e nelle lingue
orientali, col possesso di migliori loro
Scrittore, dice essere questa una frase
poetica, sublime sì, Ch'ella è stata
imitata, quasi da tutti i Poeti, e più
acclamata orientali, tanto antichi,
quanto moderni: §

§ : פִּי תִמְהַלֵּךְ נְעֻמָּה דְבָרָה בְּתַעֲנוּגִים
O quanto s'è bella, o quanto s'è sì soave, o
amata, mica infra tutte le Delizie: §

§ : הִיא קִימָה דְּמִתָּה לְתַמָּר וְדָרָה לְחַיִּיבֹלוֹת
Questo venusto, suo, statava, sì opimifera, alla
polm^o

Cap. VII.

Come l'è scortato, e le Trece, d'esso due
testa, brillano qual porpora, i leggiadri
ricciolini, della quale avvincerebbero —
E fino a un, A's: &

A. Qui v'è delineando il Divin poeta, le parti
del Corpo, e dipinge l'illustre pastorella,
forata, d'una Comparsa bell'era, valendoci
di parallel, al gusto orientale, maucera, d'
altronde, che sopra un modo piace a parecchi
grandi Letterati europei, perim^{te}, siccome
abbiamo dimostrato nella retroscritta,
prefazione alla presente nostra versione & &
E Deesi Conchiudere, che i Capelli porporini
a què tempi, e in què luoghi, fossero
risguardati, come uno, singolare bellezza
e del pari què rospaggianti o' biondi, &
Così pare che venisse d'ire modo amucato,
uno fanciulla, la quale portasse la sua testa

Con

Cap. VII.

Il tuo bellico è qual Coppa, ritonda, nella
quale non manca giammai beverage,
il tuo ventre sì è, Come un oja, di —

frumenti, barrotto, di figli: §

§ טַיִן סְדִיקָה פִּטְיָי עֵפְרַיִם תְּחִמִּי לְצִיָּה :

Le tue due sinne poisono, due Caprioletti,
gemelli, uoti, da una, bella, Capriuolo, §

כְּוֹחֶךָ כְּמַגֵּדֶל הַטֶּן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת צְחֻטָּבּוֹן עַל
טַעַר צֵת רִבִּים חֵפֶךָ כְּמַגֵּדֶל הַלְצָנוֹן לְזֹפֶה פְּנֵי
§ דְּמֵטֶק :

Il tuo Collo rappresenta una Torre d'avorio,
i tuoi occhi s'asomigliano alle piscine
che sono in Hesbon, presso la porta,
maestra, e lo tuo naso è simile a
alla Torre del Libano, che guarda verso

Damasco: §

כְּחֵטֶךָ עַלֶיךָ כְּבֵרְמֶל וְדֵלֵת רֹאשֶׁךָ פֶּאֶרְזָמָן מֵלֶךְ

§ חֶסֶד צְרֻפִּים :

La tua soprastevole testa, già un meglio

Come

Cap. VII.

gerasolema, o Gerasalima, §

Cap. VII.

מה יפיו פּעמִיךָ זְנֵעֵלִים זֶת נְדִיב חֲמוּקֵי יִרְבִּיךָ

בְּמִוּוֹ הַלְּחִים מֵעֵטָה יְדֵי הַמֶּן §

O quanto Belli son eglino j tuoi piè uel —

Calzamento, o figliuolo, di nobile uomo, la-

guanture delle tue Cosce, sono Come —

Sen auiglio favorate da mano maestro:

4.º Questa poetica descriç.^{no} del Calzamento

trouato da Leggiadro non pare, ma

ammirabile da coloro, che abbiano Cognit.^{no}

della maniera del vestirsi, e del Calzarsi

delle Donne, e delle fanciulle orientali;

Comunque sia gli eruditi possono concepirne

una sufficiente idea, del famoso passo;

Che Leggiadro in Esaja Cap. 3. v. 18. :

טְרִיבֵךְ הַמֶּן הַסֹּרֵר הֵל יְחֹסֵר הַמּוֹד זְנֵעֵךְ עֲרִמָת

חֲטִים סִוּה זְנֵעֵינִים §

63
Cap. VI.

questa la versione del Bagnini, che ora ci diamo.
Corrisponde all'originale testo ebreo, lunqis di
significans eis, che glosa da volgato, Et factus
est in pace locus ejus; et ecci l'originale
ebreo dice bescialem, che incontrovertibilmente
impotta in Scialm, e non dice gio bescialou
come secondo la volgato avrebbe per dire,
e' il fine del versetto, taglia ogni questione,
e leva ogni equivoco, Et habitatio ejus in
scion, sicche sarebbe Sovarchio di puer intratte-
* versis sopra questo Chicico^{mo} punto; Il nome
poi Composto di gerasalemme, procede dal
suo primitivo, Scialem, accoppiato col ijare
indicato nella storia di Abram, Gen. 22. 14.
appellavitque nomen loci illius Dominus
videt, il qual verbo videt in Sciona ebraico
suona jirre, e qto convertisi in nome
onde compigliatosi questo ijare coll'altro
suo primitivo nome Scialem, formosi quindi
il nome Jersucialaim e Jerruscialem
volgar.^{te}

Cap. VI.

Moholl è un sinonimo nello Santo figuro, che vale Dorzo, circolo, e Combolo. Do qd. Storico fatto di Beniaminitis, hauno sentzo dubbio fatto in Domani, o sieno Sotinis, paganis, il do loro vantato celebre notto della Sabine;

Respetto poscio al nome di Scalotnit, volgarmente Jalamita, o' decoliz co moderni Jalomitide, intorno al quale è stato tanto detto, e scritto — altro allo fin fine egli non indica, che — Gerosolimitano, come notano entrambi in notis Chalzeis Criticis, & Aben: Ergo, e Himbi; E qui resta ancor luogo di rendere ragione d'un cotol. nome, giacche non dicronsi abram. ofato, in paenomenoti notis Criticis; Desemo adunque che Gerusalemme. nomeosi anco accorciati in Scialam, qual dopprima si era il suo nome, Genesi 14. 18. At vero Melchisedec rex. Jalam & c. e ciò resta convalidato dal Sacro libro de Jalamis, dove seguita^{te} nel Jalamo 76. v. 3. leggesi, Et quit in Jalam tabernaculum, ejus & habitatio ejus in Jion questo

Cap. VI.

originale ebreo esprime; Che quivi facevano
 delle danze; ed eccone la versione giusta il
 Testo originale ebreo v. 20, ~~andate che te~~
~~andate e metteravi in agguato nelle vigne,~~
 v. 21, e vedrete, che le fanciulle di Scilo -
~~usciranno a fare delle Danze, in esse vigne~~
~~dominanti; e quando uscirte allora dagli~~
~~agguati e ne rapirete ciascheduno uno,~~
~~per la vostra moglie, quindi ve ne ritornerete~~
~~nel paese di Benjamin, v. 22. e quando mai~~
~~venissero in loro patria, ovvero in fronte loro~~
~~andar riferir l'occasione di ciò con esso voi, ditele~~
~~loro, Beh graziateci di Assiarele &c, v. 23.~~
~~Le quali appunto fecero in Benjaminiti essendosi~~
~~ciascuna di loro provvedute di moglie tra~~
~~le Danzatrici, che all'operano ritornandocene~~
~~con esse loro alle loro Case &c.~~

Ora gli Dotti Camporucci, o pastorali che vogliono
 dirsi, formavano un circolo, di quel Corso -

Cap. VI.

§ : וְהָיוּ כְּמַלְאָכִים בְּמִצְוֵי הַמִּצְוֹת

Et torna si riedi, o Sulamitide, Deh torna, torna
onde possiamo in te specchiarsi, Tante —
Scorgete, bellezze, in Efsos Sulamitide, quante
in una numerosa danza, Campereccio: §

A.°, Qui figura il Divin Poeta, Come un Coro di —
Ninfe, e di pastori, ch' eccitati dallo Inviscerato
amante, della Speriosa pastorella di Cuirotta, in,
le fanno qto grazioso invito, e Chiamant^o, ed
ego amant^o, esultando la' bellezze, segnalat^o.
di lei sua si diletta, s' apprima, tante Scorgete
in lei' Bellezze & ; Per ch'iera qto in vero
difficilis^{mo} pozzo, sopra il quale nessuno de noi
Ipositori ha' parola, riguardo al senso letterale,
parmi cosa utile l' avvertire, che correva
questa usanza nella Giudea, di farsi qto danza
dalle fanciulle fuori nelle vigna, Come ad-
evidenza si Scorge dal sacro libro de Giudici
Cap. 21. v. 20. 21. 22. 23. dove si ammiravano
delle Bellezze maravigliose tra qto numeroso
stuoio di donzelle; E' sendo notabile che l' —
originale

originale ebreo, come or ora osservano, non
 vi è in alcun modo più agevole di prenderlo per
 nome proprio; ed ecco lo singolare proprietas
 del noto aben-Ezra, il quale con un semplice
 accennam^{to}, non si dice ammaestri, siccome
 testè accennai; Il Baguini di Conforma
 d'altronde alla novanglosa, traslatato avendo
 quodrigof populi miei munificis;
 quanto poseca il senso Eoetico letterale di que
 versetto, intende di dire l'amante chiamato
 mastorella; Che è quivo della Carotte, è
 cocchi, di nobili uomini e signori grandi,
 che sono vaghe e videris, e da ciascheduno
 avidam^{te} desiderate, le quali marciano
 velocem^{te}, onde soffrano i Cavallo l'anelito
 così ella anelava sopra modo di rivedere
 il suo amante. &

ו וּבְיָמֵינוּ וְנִשְׁמַע וְנִשְׁמַע וְנִשְׁמַע וְנִשְׁמַע וְנִשְׁמַע וְנִשְׁמַע

Cap. VI.

alcuno mi ha reso consimile alla Corona
de nobili del popolo mio: §

Il Testo originale ebreo, esprime, mareh'ebot.
ngamini nadib, e da noi e Hata' volgare è stato
corozze, o diciamo, cocchi di nobili del popolo
mio; del che ci ha dato l'eme un Canto
del nostro aben: Egra, il quale ovvertoce, —
essere, ngamini nadib, due parole, o diciamo:
= un due voce distinti, non uno solo, come —
errore ant altri lo supponero; Per lo qual cosa
non ben s'oppose, lo volgato, nel tradurre
quadrigas aminadab, ne il Diodotis e ha,
volgarizza del parer, corri di aminadab; e
che nelle sue annotazione: si fa' adire; che
q.^{to} aminadab; era un Correttore famoso di
Solamone, il quale nel Corso de' Cavalli,
avanzava tutti gli altri; poche' Conviene
che egli ci dica, donde abbia esso tratto
q.^{to} notizia; ma voglio il vero, essendo in
due parole, espresso q.^{to}, ngamini nadib, nell'
originale

Cap. VI.

spare, is pregiabilis, e l'Estemoz^{te} nella quale, ella era, appo tutti i popoli dell'universo:

סל בנת חגוני ירדתי לראות בחצי הנחל לראות הפרחה
הנפן הנבו קרמנים:

Io son descendo all'orto delle noci, ad osservare le novelle piante, schierate riva riva del torrente, & vedere se le viti mettevano ancora le lor gemme, ed in melograni le lor boche:

A.^o, All'orto delle noci, nome che Comprende varie nature di piante, com'è noto, e tra questi lo aromatiche; come per ragione d'esempio la nocemoscada, aromato, molto ben noto, e parecchie altre, che Saraimovi hatte, negli ameni giardini d'un signor de', qual si era Salomone, a noj per avventura ignote:

לא ידעתי נפטי סמתני מרפכות עמי נדיבו:

Io non m'accorsi dall'onde, che lo mio

alcuno

Cap. VI.

ebbe l'incomparabile gloria di aver rivelato
la Maestà Divina, e udito, articolatam^{te}
la, santis^{mo} sua voce; nella promulgazione
della legge; la sul Sinai, alla presenza di
tutta la nazione, come consta con chiarezza
da sacris Testis; Deuter. Cap. 4. v. 6. 7. 8. 10. 12

חַחַת הַיָּהּ יוֹנְתִי תַפְתִּי חַחַת הַיָּהּ לְחַמָּה צָרָה הִיא לְיוֹדְתָהּ
וְחַמָּה צָנוּת וַיִּחַסְרוּהָ מַלְכוּת וּפְיִלְגָסִים וַיִּהְיֶה לְבוֹהָ :

Ma uno solo se si è la mia Colomba, la Compunto
mia, ella si è l'unico parto di sua madre, ed
ella è illustrata e Chi l'ha partorito; la
gancilla l'ha ammirato, e lo beatefi-
=carono, la Stelza Reine, e la Concubina —
parim^{te} lodarono :

כִּי זֹאת הַיְסֻקָּהּ כִּמוֹ סֹחַר יָפָה בְּלִבָּנָהּ כְּחַמָּה חַיִּימָה
בְּנִדְגָלוּת :

Chi è Costei, Che viene attentamente mirato
come l'alba, Che è bella, come la luna,
l'impida, come il sole, formidabile Come la
gonfalonata :

A.º Questo versetto, in conseguenza del sopradetto, Celebra
per

Cap. VI.

che sono spogli d'ogni scienza, privi d'ogni virtute, ora affronta di tutte queste nazioni pagane il Divin. Coetto, ed esaltare lo' nazione eletta, lo' nazione cioè d'Israello, germe de tre santi Patriarchis & dritta linea, così appunto eognominato dal nuovo nome, stato imposto, & voler di Dio, dall'angelo battore al Patriarca, — Giacobbe, che contr' ad esso angelo appunto ebbe vittorioso, quindi appendogli, stato da Dio medesimo confermato assolutamente. — vedi Gen. 28. 28. & 35. 10., Epperò — trovato Judio degno di essere adottato, & suo Popolo peculiare; Quoniam, Jacob elegit sibi Dominus Israel in peculium suum; dice il Reale Salmo, Ps. 95. 4. — proseguendo adire il Divin. Coetto, ch' ella veniva da tutti gli altri popoli, Celebrata, & magnificata, massimam^{te}. da poi ch' ella,

Cap. VI.

quelle pronunciate da Hamm; medesimamente
figliuolo di Abè; ma malvagio, è riprovato
atal che fu dal prefato suo proprio padre
maladetto, con Costuigenia; Essendo —
notabile che in popoli, o di causa nazione
della linea di Isem; il fiore de figliuoli
di Abè; e con cui progenia, per un. ^{to} in
è l'elitto ed amato da Dio la denomina
Abcine; Quelle derivate da Joffelt, non
puole inferiori, a quelli dell'antidetto: —
Isem; le appella col nome di Concubine;
allo affine quella di Hamm; originate le
più stupide, le più brutali, e le più fratte
d'infra tutte le nazioni, che sono que —
popoli negri; incolti, gotichi, barbari,
inumanif; le qualifica col nome Ebreo. —
ugallamoto, che è sinonimo, vale quasi
ciechi; conciosia che a Costoro Ho —
oculto la grandezza di Dio, siccome coloro
che —

Cap. VI.

di Concubine è misterioso, e non essendo poi
 q. volere ora entrare nel mistero, senso di q. fo-
 ccelso castico, siccome abbiamo di già detto, . .
 e ridetto, rimettiamo q. tanto chi ne fosse vago,
 o Celebre spositore, che, a' diriziar lo scerco
 co' quelli potranno ep. soddisfare la loro
 q. altro comendabile curiosità; q. è che q.
 testimonio della Sacra Storia il N. Cronico
 Divin Bocto, ben molto di più a' avero,
 ma ristregorò, adunque, q. non possa
 sotto silenzio affatto, nel rapporto della sposid.
 del sopra lodato N. Giosèffo aben-jachia,
 spos. 1.º; sopra il Cantico de' Cantici, Cap. 6.
 v. 8, traducendolo dal suo originale; —

Le Setanta due dice l'aben-jachia, sono
 le Setanta nazioni, o popoli discendenti
 da Sem, magno figliuolo di Noè; le Ottanta
 Concubine quelli procedenti da' jaffet,
 Semel^{tes} figliuolo di Noè; E le innumerabili
 quelli

Cap. VI.

וְהָיוּ הַדְּמוּיִם אֵלֶיךָ כְּהַדְּמוּיִם
 Sono Candidi, i tuoi denti, quasi quelli d'una freggia
 di pecora, che torsero dal Lavacro, che son
 tutte portatrici di veneti, e non v'ha
 fra di loro alcuna che abortisca;

A^o Veggasi il Cap. A. u. s. l. dove aggiunto il
 Divin Bocto l'aggettivo aherrubott, cio' e
uniforme, al nome denti, ed in questo versetto
 debbe s'intenderci di quella di Candidi;

כְּפֶלֶחַ קְרָמֹן קָרָקֶה מְצִיד לְבַתָּךְ :
 La tua tempia d'entro, alla tua Capelliera,
 e simile a un scropolo di malagranato;

A^o Per gustare questa poetica frase, conviene aver
 cognizione, della maniera d'accocciarsi, e
 copersi dalle fanciulle & in Asia; che
 adunque ne va inteso, molto la quistioni.

וְהָיוּ הַמְּלָכִים כְּמִלְכֵי אֲרָם וְהָיוּ הַמְּלָכִים
 :

Alquanto fra esse son le Aline, o Manto sono le
 concubine, e le fanciulle, son senza numero;

A^o Egli e' evidente, che questo numero di Aline, e
 di

Cap. VI.

Deh, divertiti a' tuoi occhi dal mio cospetto, ch'essi
oh m'infiammarono, i tuoi Capelli sono come
i bellis, e puliti pelis di quelle gregge, di Capre
del monte Galaad, che sono pettinate: &

At.

m'infiammarono; cosi io Hermai bene di
volgarizzare la dizione, Kishibamin, che
leggesi nell'originale ebreo; benchè ella
possa ottimant. produrre, mi saettarono
o mi trafissero; conciosiachè il urō Kimhi,
intende, che voglia, cio dire, che invigorirono,
ad instigarono, il mio desiderio, o passione, che
voglia dirsi; sicchè sulle tracce di questo
mosimo Grammatico, o di ogni critico, ho io
creduto occorcio di traslattero, come feci
giacchè col verbo infiammare; in senso -
metaforico, viene ad essere attant. espresso
il sentim^{to} ancora di esso Kimhi; pettinate,
cio adire. da ל' שפיצאודפי alle שפיצי; &

טַיִךְ בְּעֵדֶר הַרְחֵלִים טַעְבוּ מִן הַרְחֵבָה טַפְלִים מִתְחַיִּימוֹת

Cap. VI.

È infra le Doune; dove s'è accaminato
il suo diletto, e noi verremo teo a Cercarlo:

דודי ירר לגנו ליערות הצטט לרעות צגעים וללקט
טופנים :

Il mio diletto è sceso nel suo orto, nelle rughe -
degli aromati, e pose ermi l'acino, negli
alcuni giardini, e coglier de gigli:

חט לדודי ודודי לי הרועה צטופנים :

Io son fattuto del mio diletto, ed esso mio amante
e fattuto q' me, egli si e Colui che si posce
fra' gigli:

יפה חת רעיתי בתרבה נחמה בירוטלים חמה בנדגלות:

Il mio bene voluto, se bello come Tersa, vago
come Gerusalemme, bremando come le Goufalote:

A. Tersa, Citta nella tribu di manasse, di qua
del giordano, bella e piacevole, fu l'alcuno
suo letto, che fu esso scelto q' residenza da
alcuni de' d'Israello:

הצבי עיניך מנגדי שהם הרחיבני טערך בעדר
העיים טגלטון מן הגלעד:

Cap. V.

m'altre. Che qui Stautin, vuol del interum,
 in senso di durare. Conservarsi, mantenersi;
 che sarebbe d'altreonde via vago nei Consonante
 al proposito l'ò Chiosa, della volgata --
residens juxta-fluentem plenissimam, Come
 ne è meno quello del Bughini, manentes
super Clenitudinem; agli erudit, lo
 son rimetto onde decidano:

לחיו בעריות הצטט מדד לות מרקמים ספתותיו
 טוטנם נטפות מור עבר:

Le sue Guance sono simili ad una ruga, d'
aromat, dove allignano i spum Stellin, &
si proffam, e le dee labbra, sterzano -
 come i gigli, e fluiscano mirra, liquida &

גדיו גלילי זהב ממלאים בתרטיט מעיו עסת טן
 מעלפת ספירים:

Le sue mani, posono, cerchicelli d'oro, ne quali
dicano incastretti d' giacinti, le sue viscere

Sono

Cap. V.

orum d'apresso, Come à Diodoti, vol dire, —
 posti come entro un Costone, d'un anello,
 e vogliamo ciò analogizzare alla bella —
 posterità degli Occhi; Io non potrei esser
 vero di ciò appagarvi, imperciocchè l'adjective
joseph che ha l'originale ebreo, senza Contradictio^{ne}
 vuol dire stanti, e non posti; ben si può
 significare residenti o residenti Come lo
 volgato lo traduce resident, la voce mittet
 poi non importa all'ant. Costone. Che è
 in Ebraico detto mittet, veggasi Ez. 27. v.
 17. ma, sebbene penetra, e in q. no. proprio
 vale propriam^{te} ben Complexi, o decafi
postati, se come noi appunto lo volgiammo
 chiara cosa essendo che l'essere ben Complexi
 lei rende più vaghi in tutto; e oltre tutto
 negli occhi, che chi è gracile macilente, o
 ragionevole suole essere gli occhi concubiti
 & angustati, e sempre cispofici; Joggiuero
 in

Cap. V.

A, Osserveremmo bensì, Che in Capelli, Ben negri
negli uomini erano a què tempi, e in
què paesi, e Chissà Che oggi in mai —
ancora, non lo sieno, reputati q. uno
singolare bell'èsser. E parim^{te} si scorge
che il Gonzalone d'un Corpo d'armato di
dieci mila guerrieri in què tempi —
debbe esser noto di grande ammirazione
a popoli, e in grande estimazione tenuto:
עָיְנוּ כִּי־נֶעַם עַל־הַפִּיקִי מִי־ם רַחֲמֹתַי בְּכֶנֶס יִצְטָו עַל

מִלֵּחַת :

I suoi occhi son tanto belli, quando quelli di
que Colombi, che suol'azzano unghello in
vescelli d'acqua lavantesi, uel latte, e stanti
ben complessi: &

A, Lavantesi uel latte, frase che indica la loro
Candidetza, e morbidezza insieme, e stanti
ben complessi, avvegna che, presso che
fatti in viri spositori, interpretano q. passo

mai q^{to} tuo diletto, onde Ci hai, in siffatto
modo scongiurate: §

A^o, E simil^{te} ammirabile l'interrogaz^{ka} delle altre
pastorelle, alla pastorella, amante e l'as-
diserizioni, che ella loro fa della Bellezza
del suo ben voluto & ; In somma sono tanti
e tali le vagherie di q^{to} Cocino, degno-
appunto d'un Salomone; che sarebbe un
toglierli, o q^{to} lo meno diminuirli, il suo
inestimabile pregio il volerne partitamente
parlare; : §

דִּיּוּדֵי כֶּחַ וּמְדוּם דְּגוּל מְרַבָּה :
Ego mio Caro, è Candido, e rubicondo, più vago
che gonfalone d'un oste, di Diecimilla
Quercini: §

רָחֵטוּ פְּתָם פִּז קוֹבוֹתָיו תְּלַחֲלִים טָרוֹת פְּעוֹרָב :
La sua Testa e em, forte d'obit^{to}; e la sua Chioma
sono copiose, e inanclate, e negre sin-
qual sia il Corbo: §

Cap. V.

recato del testo ebreo in versi Italiani -
 ediz.^{ne} II. di roma, 1773. XIII; io venni
all'udito parlare; e vero dire la fig. Che è
 del Baguini, e quella Che più fedelmente
 esprime il testo originale, preso alla lettera
 non chiunque farò considero all'interno
 versetto, troverò che non può quadrare che
 colla versione dell'Abon = Eyrò dō me attam.
 adottato giacché s'ello ebbe aperto l'uscio,
 il Che seguì doppiò Che aveva egli parlato,
 dunque non era venuto, anzi era vigoroso
 sì, Che scese dal letto, e andò a ad -
 aprirgli, ma sibbene dopo Che sparì esso -
 amante. rian dando colla mente il già par -
 = anzi detto, rimase esanimato. Io lasciarò
 sopra di Ciò decidere agli eruditi, e segnatam.
 a quei Che sono periti nel modo di
 favellare sacro Eotico:

Cap. V.

cosa, mai di più bello. possa giammai in
tal genere di poesia, essere stato Cantato
o possa mai Cantare: §

פְּתַחְתִּי מַי לְדוּדִי וְדוּדִי חָמַק עַצְר נִפְטִי
יָלַח בְּדַבְּרוֹ בְּקִסְתֵּיהֶוּ וְלֹא מִצָּחֲתֵיהֶוּ
קָרַחְתִּיו וְלֹא עָנֵנִי: §

Io sperai adunque al mio amoroso, ma esso, mio
coro rivoltolosi, o altroposso: io rimasi
esaminato, nel ricadere, il gio. suo Covellarmi
io il Cercasi, ma nol trovai altrimenti, §
io lo Chiamai, ma egli non mi rispose:

et. quanto alla voce bedaberò, Che ha l'originale
ebraico, io non discouengo abram^{to}, Che -
piuam^{tes} prendendolo, o diciamo all'o-
lettera, ello non importa, in loquendo ipsum
o ancora dum loqueretur ipse ut loquens,
- e porum^{tes} Come lo glossa il Diadoti, quando
egli parlava, e poetcam^{tes} altresì Come lo
glossa il Chieris^{mo} seg^o abate Cerutti, Gregor^{tes}
allo sua opera, intitolato, il libro di Giobbe
recto,

Cap. V.

Q. Cioche la mia Testa, l'e impietta di
rogiada, e la mia Zazzera, e ormai
devo siglato gl'Umettoz. della notte: &

פְּטַטְתִּי מֵחַת כְּתָנִי מִכְּבֵה חֲצֵצְנָה רַחֲמֵי חַת
רַגְלֵי מִכְּבֵה מְטַנְפִּים :

Ed io risposi fo mi ho di già divestito della
mia Tonica, come farò io ora a rivestirmene
io hanno le uotie in pie, Come non potrei
indarmi a ricordarli: &

דוּדֵי טֶלַח יָדוּ מִן הַחַר וַיַּעַי הָמוּ עָלָיו :

Q. mio diletto s'pose allora la sua mano:

Q. lo sportello, e le mie uisceris se
gl'annofero Q. Cagion sua: &

קָמְתִי חַי לְפָתַח לְדוּדֵי וַיְדִי נָטְפוּ מִזֶּמֶר וַחֲצֵצְנֵי
מִזֶּמֶר וַיִּזְרַע יַעֲלֵ בַפּוֹת הַמַּנְעוּל :

La onde io mi levai q. appreso al mio benedetto
e le mie mani gocciarono mirra, e le
mie detta, aspersero della mirra fluida sopra
le Chiocciolle della Testa:

Al. Circa q. elegantis, e dolce. versetti, io lascio
dillo a migliore Tra, modernis Boetis --

Così

Cap. V.

goduti dogli orientali, ne loro amari -
orti, e giardini, dove allignano la pianta
d'aromatiz, e s'usa adoroiz, e i s'usa Esquisiti :

Cap. V.

ה זָחָתִי לַגֵּיף מַחֲתִי כַּכָּה מַרִּיתִי מִזֶּרֶם עִם זְעָמִי ח
מִכֶּלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי סְתִיתִי יֵינִי עִם חֶלְבִי
ז חֲבֵלוּ רַעֲשׁוּ סְתוּ וְסִכְרוּ דִּזְדִּים :

Eccomi venuto nel mio orto, o sorella, mio, o
sposo, io ho colto, e delibato, la mio mio, o
con altri miei, frascelli aromatiz, io -
mangia il mio fave cosperso di miele,
io bebbi il mio vino, ed il mio latte, si
via amici, mangiate, bevete, e -
inebbriatevi di sollazzi :

ח זָחָתִי לַגֵּיף מַחֲתִי כַּכָּה מַרִּיתִי מִזֶּרֶם עִם זְעָמִי ח
מִכֶּלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי סְתִיתִי יֵינִי עִם חֶלְבִי
ז חֲבֵלוּ רַעֲשׁוּ סְתוּ וְסִכְרוּ דִּזְדִּים :

Io ero dormiente, ma il mio cuore, mio era desto
siccome io ebbi udito la casa, voce del mio
amante, il quale picchiando dicea, aprimi
sorella mio, amato mio, Compunto, mio

g

Cap. IV.

da Cei, viene il Latino, Crocus, e l' —

Italiano Crocco Conseguentemente: &

קָרֹקוֹס וְגַם צְהָרִים חַיִּים וְזֵלִים מִן יַלְצִוּן : &

Quivi fontane, come negli orti, pozze —

di acqua viva, e ruscclis Che sorgano —

dal libano: &

At, Ciascuno sa bastardan^{te}, Che lo maggior —

vaghezza degli orti, giardini, & consiste —

nel esperis q^{te} sorgente, fonti, pozze —

ruscclis, & Che gl' innaffiano, servono —

del paris, q^{da} acqua speciament^e pos, ka —

paesi caldi come l'asia &: &

וְזֵלִים וְזֵלִים מִן יַלְצִוּן וְזֵלִים מִן יַלְצִוּן : &

קָרֹקוֹס וְגַם צְהָרִים חַיִּים וְזֵלִים מִן יַלְצִוּן : &

Sargi, o framoutano, e vicente o austro, —

vanteggi nel mio giardino, onde colino i suoi —

aromati, vengo quindi il mio diletto, in q^{te} —

il mio vago giardino, e godau la sorgente —

due frutti: &

Al. Cotai diletta, ben grandi, q^{da} dei vero vengono —

gaderis

Cap. IV.

versetto appunto s'esprime, Qunc' vè Kinnamon,
Il Balsò è chiciò^{mo} nel Pentatecco, Gen. Exod.
Cap. 30; Comanda Dio a Mosè di provvedere
gli aromati, in più eletti, & formare l'olio
sacro, balsamico, o odorifero, che vogliam
dirlo, & l'unzione, o sia consecrazione de'
Re, de' sacerdoti, di vasi del santuario, d'esso
santuario med^{mo}, è specifico, ibid. v. 23. —
Ve Kinnamon bossem, che importa propriam.^{te}
e l'aromato Cinnamomo, proseguendo adire
nel med^{mo} versetto immediatamente, ve Kna'
bossem, che vale incontrovertibilmente, è
l'aromato Canello, di che di leggieri rimarran
neglii gli eruditⁱ, molssam^{te} que, che ben
intendano la Sacra Lingua; Crocco abbiamo
frosolto q^o nome fra quelli che portan il
Zofferano, q^o cioè che corrisponde appunto
col nome, che ha' in Lingua Ebraica, cioè è Carcoman

verrebbe ad essere una ripetizione superflua
 inconvenevole in cui si sublime Boemia
 e ad un Boeto insperato; Per non entrare
 poscia nella grande questione, se il
 Cinamomo degl'antichi sia, ovvero non
 sia, la medesima cosa della Canello de-
 moderni, intorno al che parla alungo il
 celebre Juffetta nelle sue eleganti Lettere,
 annesse all'opera vasta intitolata, Prose
Fiorentine, noi ci siamo attenuti alla
 versione del Diodato, cioè a Canna odorosa
 quanto al nome Canae, che precede l'altro
Kinnamomo, che alla fin fine viene
 poi ad essere la Canello; Juffetta egli è
 credente per la sacra scrittura, che l'una
 e l'altra specie avevano a que' tempi
 conosciuto, di sorte che il Cinamomo
 appellato in detta lingua Ebraica Kinnamom
 era tutt'altra cosa che la Canello, in
 idioma denominato Canae, come in questo
 versetto

Cap. IV.

סְלִחֶיךָ פָּרְדֵם רְמוּזֵיכֶם עִם פְּרֵי מִגְדֵי כִפְרִים

עִם בְּרָדִים :

Le due propagine formano un giardino di melograni, e d'altri alberi di esquisite frutta, di piante di Cipro, e di uardo: &

1.º Gio: rende una ragione, della pianta uardata Cipro, Cap. 7.º, ora in q.^o versetto ha il plurale di tal nome, che q.^o l'esplichiamo Cypri, e similente, con quello di uardo plurale: &

יָרֵךְ וּבְרָכָם קָנָה וּקְנָמוֹן עִם כָּל עֵצֵי לְבָזוּקָה מִרְ

וּמֵהַ לְבוֹת עִם כָּל רְחֵטֵי צִטְמוֹת :

Di spica celtica, e di Croco; di Canna odorosa, e di Cinnamon, e ogni altro d'incenso; di mirra, di aloè, e di tutti le piante d'aromati, in sin pregiati: &

1.º Il q.^o che, in q.^o seguente versetto, Escondi di di bel nuovo uardo, che di già altrove, Cap. 7.º v. 12, e nel qui sopra v. 15. in plurale di uardo, l'abbiamo volgarizzato, Ci è paruto bene qui tradarlo q.^o spica celtica, senza di che

verrebbe

Tutti insieme gli, aromati:

§

At. Unos verrologos girotaf, questo la gloria dell'
Aben: Ma'is, e del Kimhi, Espressione leggiadra,
è poetica veramente:

§

בְּפֶתַח תְּשֻׁבָהּ נִשְׁפָּטוּ תַּיִתִּיךָ בְּכֹה דְבַר וְחֻלְבַּת תְּחַת
בְּשֹׁרֶת וְרִיחַ טַלְמִיתֶיךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן :

C'è tua labbra, o sposo, stillano liquore, melato,
sotto la tua lingua, scorrono il melo, e il
latte, e l'odore delle tue ventimenta, è
tanto fragrantis, q. odoram. del libano:

§

At. Stillano liquore melato & ecco che qui delinea
le singolaris doti, dell'amato, suo pastorella
analoghe allo spirito, cioè dire la mia leggiadria,
eleganza & perfino ogni piacevole, virtù:

§

אֵין נְעוּבַת תְּחַתִּי כִּכְהָ גַל נְעוּבַת מַעַיִן חַתוּם :

Tu' se, o sorella mia, o sposo, un orto serrato,
uno sorgente chiuso, una fonte sigellata:

P. E' in q. sussecutivo, versetto si fa a celebrare, la
perfetta castità d'essa, suo diletto pastorella:

תְּחַת

Cap. IV.

Fu, mi ha' rapito il Cuore, con uno di tuoi
amabili sguardi, con uno verzoso, volleggiam^{to}
dello ingegnato tuo Collo: §

Al. L' espressione, più volte adoprato in q^l Poema
di Sorella o Sposo, insicam^{to} dal Divino
Scrittore non è oggetto il dimostrare, che l'
amore, che egli, Ello lei aveva, il suo —
amante, pastorello, compendeva, in se ogni
qual natura d'amore lodavole, e verace.
e che ci vagheggiava, la virtù di lei, dal
pari, che la sua compiuta bellezza, lungi
d'essere amore sensuale, il quale è mai —
sempre instabile e cieco, egli, è —
equivoco, e fraudolento: §

מה יפוי דדך חמתי כלה מה טובו דך מיין ורי
§ סמך מפל סממי :

Quanto, Belli sono Egli gl'amori tuoi, o Sorella
mia, o Sposo, quanto più son giocondi, i tuoi
ammoraggiam^{to}; che l'vino, e l'odore de' tuoi
oli, balsamici non più di fragranza, che —

Autis

Con glosa che dalla maggior parte dell'i
 Traduttori ne vien fatta, Come s'ci fosse
 verbo attivo, per lo qual cosa io lo volgo in
 qual verbo reciproco, come lo è appunto, fin-
gorai ammirare, verace senso di q^{to} verbo,
 secondo il genio della favella Ebraica; —
 Ho poi ragione, anteposto il verbo ammirare
 agli altri di mirare, risguardare & a tanto
 vien quello di corronare, adottato dalla
 volgata, non essendovi esempio nella Divina
 Scrittura, onde poter così glosarlo; ma libbra
 di presentare, Come il v^{ro} aben-jachin, lo
 interpreta; Io ho m'attenua alla disposizione
 de nostri jarchi, e aben-izro, cioè ammirare
 che mi parve, di vero più confacevole al
 proposito:

בְּצַדִּיק חַחֲתִי כִכָּה לְבַצְתָּנִי צִחֲתִי מֵעֵינֶיךָ צִחֲתִי
 בְּנֶקֶד מְבֹרָכֶיךָ:

Tu m'involasti il Cuore, o sorella mia, o sposa —

Cap. IV.

עַד טִיפּוֹת הַיּוֹם וְנִסּוּי הַכְּלָלִים חִלְקָ לִי אֵל הַר הַמּוֹר
וְאֵל גְּזַעַת הַלְּצוֹנָה :

¶ Mentre che spiran ancora, l'aura diurna, che
l'ombre senè fuggono, io me n'andero al
monte della mirra, ed al Colle dell'incenso:

¶ פֶּלֶךְ יָפָה רֵעִיתִי וְמוֹם אֵין צָדָּךְ :
Tu se tutti offatto bello, o mia diletta, ne ho vi-
mendato alcuna in te :

¶ אֲתִי מִלְצָנוֹן כִּכָּה אֲתִי מִלְצָנוֹן תְּצוּחֵי תְּסוּרֵי מִרְחֹט
מִמֶּנָּה מִרְחֹט טָעֵר וְחֶרְמוֹן מִמְעֻנוֹת חֶרְיוֹת
¶ מִהֲרָרֵי נִמְרִים :

¶ Vicini meco dal Libano, o *סְפָרַיִם*; Si Comincio me
dal Libano, *סְפָרַיִם*, e *בֵּנֵי תִּיִּבּוֹרַיִם*
amencoro *פְּעִי* dalla sommità di amario,
dalla Cina *סְפָרַיִם*, di *סְפָרַיִם*, e dalla villa di
Acramon, e *פְּעִי* dalla Tana de Lionis, e
dalla Spelonche de Bardi :

¶ Cheunque sperto sia nel linguaggio Ebreo, sapra
dec' Che *אֲסַעֲיִר*, e verbo reciproco —
sicché non può in niun modo adattargli

Cap. IV.

La bella amata, pastorella adorna di tanti
 ornam.^{te} proseguita, e bauto adire Che quale
 sei era quella Torre, coronata tutto di Trofei
 militare, tallo il Collo della vaga pastorella,
 era forata di belli, e preziosi adornam.^{te}
 corrispondenti, in un certo modo, e
 meglio parandam.^{te} Costrutta; Che
 allornavano l'apice d'Esca:

וַיִּבְנֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיַמֵּינוּ תְּלוּמֵי זֵבֶד הַרְבֵּי מֵ
 וְיִבְנֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : וְיִבְנֶה יְהוָה

Sono le due tue mammelle, Come due Cavriolletti

gemelli d'una Cavriola, pascentes di Figli:

A. Pascentes di Figli, ecco è adire, allevata con

gran cura, e morbidezza, e delicotam.^{te}

nodrita, e quindi d'idarne la nobilitate

belerza, e la singular biancherza della

Boppa della Pastorella, Come pure d'ogni

altra parte del Corpo di lei, onde

Conchiudere v. 7, sei tuttoffatto bello

Cap. IV.

A. Agorosan^{to} parlando, chehutt asciani. Che-
esprime l'originale ebreo, significa questo
la versione del Bagnini, seguita dal Diodoti
sicut filum coccineum, cioè, Coccone
fillo tinto in scarlato o in grano, ma
trattandosi della labbra, mi sembra più
consonante la chiosa della volgar, vetto
la quale io ridussi al nome uastino
prendomi per confacente a delineare
de bei labbris il nome diminutivo uastino
che quello di bando o fascia, è più
usciaman^{to}. Consentano, il chehutt, che
ha il testo ebreo: §

בְּמִדְּבַל דָּוִד בְּוִמְרָךְ צָנִי כְּתִלֵּי פִיּוֹת חֶלֶף הַמָּגֵן
תָּלִי עָלָיו כֹּל סִלְטֵי הַגְּבוּרִים: §

Il Tao Collo simile alla Torre di Davidde —
ornato di merli, alla quale sono appesi mille
Juedi, fatti infine la torgha di Brodi: §
A. E pare che la Colli moneta, Torre di Davidde
fosse perfettamente rotonda, e poi che descrive
co

וְנוֹרָא מְעוֹמְפָרָבִילִימֵנְטֵה בֵּלְלוֹ: §

בְּתֵיבָה בְּעֵדֶר הַקְּכוּזוֹת סְעֵלוֹ מִן הַרְחֻזָּה סְפָלָם

מִתְמַיִמוֹת וְסִפְכָּה חֵץ צָהָם: §

f. tuoi denti sono uniformi, come que d'una
greggia di Pecore, che sono dal loro ostojo
le quali tutte sono geminanti, nè
disparitrici alcuna, non vi fra esse: §

At. Dice pecore geminanti, cioè che, ~~che~~
sono q. le più sane, e le più pingue,
e belle, l'addove le sterili, e quelli che
sono soggetti all'abitare, sono ordinari^{tes}
macilentis, e dentate; o al incano hanno
i denti al quanto potiti, e disuguali: §

בְּחוּט הַסֵּבִי סְפִתוֹתֶיךָ וּמִדְּצֵרֶךָ נֶחֱוֶה בְּפִלַח הַרְמוֹן

בְּקִתְךָ מִצֵּד לְבַמֶּתֶךָ: §

J. Cabbri tuoi rassembrano un mastino che mi si
e la sua loquela e elegante, la tua tempia
per entro alla tua chioana, pare una
seifera di melograno: §

Cap. IV.

Su via adunque, eschimo oramai quovis te
figliuoli di Sionac, onde ravvisare l'
ammirabile, Ac' Salamonc fregiato della
Corona, colla quale halo incoronato —
sua madre; nel giorno delle sue spons-
=alizio, e nel giorno pure della Illaita
del suo Cuore: §

Cap. IV.

הַקֶּדֶד יָפָה כְּעֵינַי הַקֶּדֶד יָפָה עֵינַיךָ יוֹנִים מִצֶּעֶד לְכַמְתֶּךָ
טַעֲמֶיךָ כְּעֵדֶר הַעֲזִים סָגְלָסוּ מִהָר וּבְלֶעֶד : §

Quanto se tu bella amator mia, o quanto se
sai tu bella: i tuoi occhi sono graziosi Come
quei delle Colombe, splendor el spig entro
della tua Capellatura, i tuoi Capelli
poi sono fini, puliti, e belli, Come il
pelo spellarzato delle Belle Capre del
Monte Galaad: §

Ac' Tra gli ammirabili versi poetici, che rilucano
in q. Devin. Bocma, e dipintura della sua
amator, secondo il pastoreccio questo; e in

Cap. III.

dove, il giacinto di Babilonia, ed il tovolo
 seggiadramente, intarsiato dell' effigie
 di Colui ch' egli ama, piucche ogn' altra
 fra le fanciulle de Gerusalem: §
 At. Con voce רַחֲמַיִם, che esprime l' originale
 Ebreo, non può vaglia di vero, meglio esplicarsi
 che come noi appunto, lo volgiammo, &
 dare un giusto buon senso a tutto il versetto,
 questo il genio della lingua Ebreo, ancora, che
 rigorosam^{te} parlando, רַחֲמַיִם, possa
 importare delciato, lastricato, oppure
 come altri vogliono infuocato, altresì
 ma siccome q^{ta} voce perim^{te} עֵצָא
 trovasi in questo Divin Poema, ella
 può ottimam^{te} importare secondo, con
 uora Chiofo,: §

Cap. IV.

לְאִינָה וְרֵאִינָה צְנוּת צִיּוֹן צִמְחָה סְלֵמָה צֵבֶטָה
 סֵבֶטָה לוֹ אִמּוֹ צִיּוֹם סְתוּמָה וְצִיּוֹם סְמֵחַת לְצוֹ:

anzi che lettiero, Come altri lo tradussero
 per che lo lettiero in favella Ebraica, porta
 il nome di Mittà, ovvero di marfany di Miscab
 di gheres & Numero mi piacque di
 seguire Coloro che folamo, l'interpretano
 atteso che folamo in linguaggio Ebreo dicesi
Kaypà, né anche la versione adottata
 di Coloro che l'esplicano edifizio poi che
 questo in ebreo nomasi binjana, alla
 fine neppure volli seguir la Chiosa
 di quelli che lo traducono seculum, poscia
 che questo in idioma Ebraico denominasi —
merca; e qui soggiungere mi piace, che
 questa voce apirjon, ó nome che vogliasi
 dire, é unico in questo Cantico tra tutte
 la Bibbia;

§

עֲמִידָיו עֲטָה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָבַב מְרַבָּב חֲרָדָמָן
 מִיָּבֹו רָבִיף מְהַבָּה מְצַנֹּת יְרוּסָלַיִם !

Egli ha fatto le Colonne d'Or d'argento, et d'opracello.

2

versione; Jus Sulla Sua Coscia & Quinta
 la maniera orcutale di Cun gerfi la
spoda, ossia Scimintara Com? e
Castecoluncute uoto; &

וְהָיָה כִּי יִשְׁרָאֵל יֵצֵא מִן־מִצְרָיִם וְהָיָה יוֹסֵף בְּנֵי יַעֲקֹב בְּרֵאשִׁית הָאֲרָצוֹת וְהָיָה יוֹסֵף וְכָל־בְּנֵי־יַעֲקֹב יֹשְׁבֵי אֵרֶץ מִצְרָיִם

Il Re Salomone si è fatto, di suo servizio una
 magnifica lettiga di legno del libano: &

A. L'originale Ebreo Esprime, apirjon, Che indica
 propriamente una sedia portatile, o
 vogliam dire gestatoria, Col sopraccielo
 o quisa di Lettiga, alla foggia degli
 afiatei, e d'altri popoli ancora, di
 Soglicousi, valere di grandezza Principi
 e grandi di quelle Coste, e remote regioni,
 facendole portar a spalle de loro schiavi
 Come da essere molto ben uoto agli Eruditi
 di qui è Che mi porve acconcio di volgarizzato
Lettiga, secondo il nome Che Corne in Europa
 aufer

idioma, Ebraico, dicasi ugamed, in numero
 Singolare, e ugamedim, in Plurale, e la
 piramide deconsi, Alpizott, altracis
 Secondo la mia versione riesce più
 leggiera, la poetica, frase: §

היה מטתו של שלמה ססים גזרים סביב לה
 מגזרי: טרחל: §

Ecco il letto proprio, di Salomone, d'intorno
 al quale Hanno sessanta uomini, valorosi
 de più prodi d'Israello: §

At. Il letto proprio §, fo' u' aggiunti l'averbio -
proprio, dagli altri, volgarizzatori, pretermesso
 q' Cicco, e, Così di vero importa la voce -
Ebraico, mitato, Che ha il testo originale, -
 nome accoppiato col pronome relativo, Che
 Trovasi affai sovente nella Sacra Scrittura,
 ora alcuni interpretano questa dizione, o'
 decolli nome, mitato, q' sono il Che potrebbe
 anche correre; q' Else vi presso gli orientali

Cap. III.

qualche varian^{te}, nello stesso in tutto, e -
quattro questi versetti; Come appare dell' -
originale testo Ebreo; e per lo qual cosa noi -
similmen^{te} abbiamo voluto dimostrare in questa
nostra versione, questa diversificaz^{io}ne, onde
si veggan l'accuratezza, dell' sacri scrittori,
nella elocuzione ancora; §

מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כִּתְיָמְרוֹת עֵטָן
מִקִּטְרוֹת מֵר וּלְזָנָה מִכָּל חֲזָקַת רֹזֶבֶל : §

Chi è Costei, Che ascende dal deserto, a guisa
di palma frumicante, profumata di
mirra, e di aloè, e d'ogni odorosa, Solvete
di Profumiere: §

A^o; A guisa di palma frumicante, & Il Testo -
originale Ebreo esprime, Chetimarot, la cui
radice è Amman, e Amman indispertob^{te}
vuol dire palma, e nel plurale fimerot -
fimerot, o fimrot, cioè Palma, e tanto
e minor perato accioncio di così volgero fatto
è non già Colonne, Come alcuni l'inter -
pretarono; Imperciocchè, Colonnos, in
idioma

Gallacis, e delle epivocche, e grandis alla
 foggia, pastoreccia: §

הַטְּעַמְתִּי חֶתְכֶם צְנֹמִת יְרֻסְלַיִם צְצַצְחֹת הוּ צְחִיבֹת

הַטְּדָה אִם תְּעַרְרוּ וְאִם תְּעַרְרוּ חַת הַחֵזֶה עַד

§ : טַחְפָּץ

Io vi scongiurai, o Fanciulle di Gerusalemme,
 o le Capriole, o le Corve Campagnuola,
 che voi non provociate, l'innamoram.^{to}
 e non lo solleticiate infinoattanto che Dio
 non sia a suo grado: §

A.^{to} Questa scongiuraz.^{to}, e ripetute in questo
 divin. Poema, q. quattro volte, e consequen-
 = tam.^{to} e evidente ch'ella e misteriosa -
 Imperciocche se non sarebbe egli una
 tal ripetiz.^{to}, uno scrittore profano disubilen.^{to},
 quanto meno poi uno scrittore ispirato -
 un Salomone; ma noi non siamo oggi
 internarsi nel mistico, come di già, si siamo
 espressi, sicche osserveremo soltanto -
 qualun.^{to} il Divin. Poeta, ho fatto un
 qualche

Cap. III.

doppo tutto, non non l'ho con tutto ciò —
ritrovato :

מִכְּלָמַי הַטְּמָרִים הַטְּבִימִים יִצְעִיר חַת שְׁמֵהָ נִפְטִי
רֵמִיתָם :

Mi abbatei nelle guardie, che cercavano gli
Città, e io dissi loro; avreste voi, o sventura
veduto Colui, che l'anima mia sommano amor:

A. Quindi e, che posposto ogni riguardo, stando
ogni timore, l'è ella esposta ad ogni rischio
per invenire, elegante^{mo} poetico tratto :

בְּמַעַט טְעֵבְרָתִי מֵהֶם עַד שְׁמֵחָתִי חַת שְׁמֵהָ
נִפְטִי מִחֲזָתוֹ וְלֹא חִרְפְּנוּ עַד שְׁהִיחָתוּ חָל
צִית חָמִי וְחָל חֶדֶר הַזֶּרֶתִי :

Di poco le aveva io pregate che invenni al
fine, colui che l'anima mia amo, cotanto;
Io, adunque l'aggiuntai, ne hollo mai —
rallentato, infino attanto che, io non l'ebbi
introdoto in Casa di mia madre, e nella
Camera di esso lei che hanno partorito :

A. Ecco ammirabil^{te} rappresentato l'amore, pero, è
severo, da finzioni, ovvero d'apparenze —

Gollari

15

Cap. III.

Kimhis; letti dormire, letti riposo, letti
 di sollazzo, letti impervidole, tutto cio
 e pieno corollario alle costumanze orientali;
 Come piu volte abbiamo opportunamente
 avvertito; Similmente il verbo bikafis nel
 testo medesimo ebreo, non solo importa
creare, ma' ancoros distinguere divigere
col' mente, applicarsi &c, l'onde capi e
 evidente che qui significa, anzi divasare
col' mente, che creare, o differenza del
 verbo, che haovi, nel sussecutivo versetto
abakhs che propriam^t importa quarant;

מְקוֹמָהּ נָח וְהִסְוֶהָּ זָעִיר בְּטָנִיקִים וְזָרְחָבוֹת
 חֶזְקָהּ חַת שְׁהֶבְהָּ יַפְטִי בְּקִטְתִּי וְלֹא מְחַמְתִּי
 Or voglio dunque levarmi, e girare sopra, l'atto
 coniscorrerne le Carte, e le vie, onde
 cercare Colui che l'anima mia
 ferementemente amo; io l'ho ricercato -

da

Cap. III.

ricettarsi in quello più Caprioli, ed i Cerbiatti
Altri poi vogliono che il nome di Bater
sia propriam^{te} nome di luogo; ma non si
trova d'altrove nella Bibbia tal luogo:

Cap. III.

וַיִּשְׁכַּח אֶת-בָּתֵּר בְּמִשְׁכַּבְּוֹ וַיִּשְׁכַּח אֶת-בָּתֵּר בְּמִשְׁכַּבְּוֹ
וַיִּשְׁכַּח אֶת-בָּתֵּר בְּמִשְׁכַּבְּוֹ וַיִּשְׁכַּח אֶת-בָּתֵּר בְּמִשְׁכַּבְּוֹ

Io ho cercato nel mio letto, nelle notti, Colui che
l'anima, mia. Se amo, io lo ricercato si, -
ma non, l'ho trovato:

A. Modo di dire figurativo, & denotare l'ineso-
amore che ella pel suo amante nutreva,
e tal che non trovava riposo, né requie
in assenza di lui; E quindi bene —
avvertire così in iscorcio, che il termine
misceabi, che ha il testo ebreo, il quale
non, seguendo l'universale Chiosa produce =
= meno propriam^{te} mio letto, e nota il W. Kimhi
nella sua già tanto menzionata opera, un
sinonimo; e quando in oriente, dice esso —

Kimhi

Cap. II.

allofrase ebraica, esprime questa, il possente,
 semplicemente, dice il testo, egl' è vero;
 e se noi vi abbiamo aggiunto, Come
 sottintendendoci, il sostantivo, lo stesso
 secondo la etimologia di qualche scrittore, sic
 come che ne paesi orientali, ci avventolano
 fatto da signori grandi medesimi di loro diporto:

עַל הַר הַזֶּה הָיָה הַיָּם וְהַיָּם הָיָה עַל הַר הַזֶּה
 & הַיָּם הָיָה עַל הַר הַזֶּה וְהַיָּם הָיָה עַל הַר הַזֶּה

Fin che venteggia il giorno, e che l'ombra
 dileguonsi, ricade diletta mio a quies di
 Capriolo, oppure di Cerbiatto con sui i monti
 bipartiti:

Al. J' montis bipartiti, Così, Minicamo noi, bene
 di volgar d'italo, attendaci, al sentim^{to} d'alcuni
 commentatori, i quali, ci dicono, che Così
 nelle sacre favelle, appellansi, que monti
 che hanno treumero d'essi, una valle, o
 quasi valle, e che quivi vogliono d'appunto
 ricetto fis

ha l'origine ebreo, precisamente *Cofig* modo-
imperativo; e *cofig* l'interpreta, il *Baguini*
e il *Diadati* ancora, altri 8.° *uri*, *Espositore*
lo glossava, come del verbo *reciproco*, *proprio*,
propigliare, *propriopropigliaromi*, *le volpe* &
tempo passato; indeterminato; *spiegant*°.

Che *pro* d'altre *ostinam*° *corriere*; &
senza punto alterare il senso del versetto,

or da noi *Chiarito*, ma in rigore di gram-
matica, secondo il genio della favella

ebreo, ha ragione il *proprio* citato nostro
Aben-Ezra, *con onde in lui vi stamo* —
con venerolenta *propigliati*: &

& : *וְיָשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ*

Il mio amante è tutto pronto per me, ed io sono
onniciam. *dedito*, *egli si è colui*, *Chè* —
pastore *lo gregge*, *fra la folla*: &

10. *Chè pastora*, e *stando rigorosam*° *attacchi*,

allo

Cap. II.

חֲסוּ לָנוּ טְעָלִים טְעָלִים קְטָנִים קְטָנִים

פְּרָמִים וּפְרָמִים סְמָרָר :

Toglieteccin le volpi, le volpiccinidico, che
guastano le vigne, e tanto più le uve
che son fornite di vitis, di Moscadello;

1^a. Questo verbo passivo, toglieteccin, e Correlativo
alle vigne, vale odire alle piante fruttifere,
che in queste allignano; porando che, le
volpiccin, sieno sperialen^{te}, gheatte dell'
uor moscadello, proseguendo, cio adire,
l'amoroso pastorello, che salvo cio, ella
non avrebbe cuore di patirli di lor; —
avendo a petto, che le volpiccin non molto:
— tino le gio fruttificanti, picanti, e le viti
mosseman^{te} poi quelle della moscadello
di Cei sono tanto avide;

e noi abbiamo seguito lo Chioso, del 1to Oben-
2to qn' ch'esplica questo verbo, è horie, che
ho

Cap. II.

Samadon propriam^{te}, Proius q. varietà
 di sentim^{ti}, io Himais, accuncio di
 volgarizzare la voce Samadon, q. Uve —
Moscadello, da Latinis uominato Hic,
 e uoi opiana, Inpericoccha uoi uon
 Conosciamo ne vidi fioriti, ne agra
 ne uoi, Che rendono quel buon odore, Che
 lo moscadello odora, e il testo Chicant
deci, R. 15; X, videt, uue minuta e dederunt
odorem;

וְנָתַתִּי בְּחַנּוּי הַסֵּלַע צִמְתָּךְ הַמְדַרְדָּה הַרְחִינִי אֶת
 מַרְחֶיךָ הַסְּמִיעִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עֵרֵב
 וְיַמְרֶיךָ נִחוּם :

Calumbam mic, Che te ne hai nella fessura
 della rocha, ne nascondi di balze, —
 mostrami il tuo aspetto, fa uini adire
 la tua voce, inpericoccha, labuor uoce e
 io uue, e lo tuo aspetto, l'e o uenente:

Cap. II.

frutto non maturato, che tale appunto
 si è l'agrestor, nonvi, poi un altro,
 non leve, difficoltà in questo proposito,
 la quale si è che il Divino scrittore ha
 destinato da ghepa, semplem^{te}. che vuol
 dire vite, e semadar, vedesi. Cap. 6. v. 12.
 ancorché altro egl' ad ghepa, semadar e
 aggiunto vedesi. Cap. 11. v. 13. Così che
 potrebbe si, fra ventura, credere, che questo
semadar, fosse il ribes, che nella giudea
 è scherato o pergola, come la vite, il
 quale oppiano, boccato, rende un odore
 grato^{mo}; ed è d'un gusto delicato^{mo}, ovvero
 esplecarlo fr. uvos, moscadello, la quale
 nella Terra Santa, specialm^{te} si sente
 un grande, e spesso grato odore^{te}, frivis
 Jonovi medesima^{te}, altre qualità d'ave
 preziose, ed odoranti, che noi non conosciamo
 altrim^{te}, e Terasi frate trō, q^{te} l' co, così detta
semadar

Cap. II.

Significo, propriam^{te}, quando il grappolo.
non ho' in se', che gli acini, offrendo q'
tanto esso Kimhi, nella, tante volte citata.
sua autorevole opera, alla voce Samad
che' infino attanto che in grappoli, non
hanno che gli acini, se, chiamano Samad,
doppo formati in gran, ma fatto in -
immatura, dicono, Bofen, cioè agresta
e matura, poi, che siccome nomi -
agrestis, cioè uva, altri che altri
oppongono, che Sabbat Bofen, significo
in lingua ebraica agresta, vale q' ancora
acerbo, la onde dicono q' oppositore, il
nome Bofen, e un addiettivo, analogo a
qual si voglia frutto immatura; Ma' acciò -
se, risponde agrestis. Con, risolvere questa
obbie^{no}, che Bofen preso assoluto, importa
agresta; ma, come oggettivo poscia, vale -
acerbo, immatura &, e si adatta ad ogni
frutto

Cap. II.

הַפְּתִיחָה חֲנֻטָה פְּנִיָה וְהַבְּנִים סְמֵדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי

לְךָ רֵעִיתִי יָפֶה וְלִבִּי לְךָ :

La ficoza, hardi gia, spantanti, i suoi
ficcucci, e le viti di Moscadella, già st
dezzarono: Soggi adunque mio, diletto,
mio bello, e vateni a tuo bene, placido:

Ac. La voce, o dicasi, nome ebreo, semadar, che
ho vi in q. versetto, viene volgarmente
agrestes, da alcuni in dispositore, e da
altri, glosatore non ebrei, per lo traducono.
Altri poi lo traslato no, una parva, una pallor
altri finalmente esplicano q. voce semadar
come un attributo, vineas florentes, questo
voce o nome non trovasi nella Bibbia,
soltanto che in questa sola opera, di
Salomone, La onde ricorre anzi malagevole
che no' il definirlo:

Il mio valente Critico Kemki, seguendo il
Sostim^{to} dell'Abca. Orzi, vuole che semadar
significi

Cap. II.

vanno ovetti, piace: §

כִּי הֵיךְ הַסְתִּיּוֹ עֵבֶר הַנֶּחֱסָם חֲלָף הַבֶּדֶךְ לִבִּי : §

Conciosia che il vero sia, ora ultimato, e il

tempo degli acquarzone, e del sporc —

frase corso, e se n'è ito: §

הַנְּבִיִּים בָּרוּךְ זְכוּרָה עִתָּה הַזֹּמִיר הַנֵּיִם וְקוֹל הַתּוֹבָה

בְּשִׁמְעֵךְ זְכוּרָה לִי : §

Sono già ricomparsi, e germoliamenti in

sulla Terra, il tempo del Cantamento,

e di già giunto, e la voce della Tortola fin

ora mai scutita nelle nostre Contrade:

A. Chi potro' non ammirare of. Divino, —

Dolce ^{mea} maniera, di Boctare, Egli dipigne

o, moraviglia, l'amor verace, leale, e

predico, del quale ottimo conosctor, effendone

e of tale riconoscendo quello della sua

amante ricamato pastorello, e gli dà, lei

la permissione d'andarsene ove le piace.

e divicini anzi, conoscendo la virtuosità

Amidito', ed eccitarla: §

Cap. II.

vor dire ch'ella non aspira, senon che ad
 un amore casto, e fondato sulla picciola ottima,
 disposizione del suo amante,;

קוֹל דוֹדֵי הַיָּהוָה זֶה צֶחַ מִדְּלֶגַע עַל הַהָרִים מִקֶּפֶץ
 עַל הַגְּזָעוֹת :

Odò ò mè felice; si io l'òdo, coi Caro, voce
 del mio diletto, Ecco egli sen'vicina, saltando
 su' gli monti, saltellando su' gli Colli;

דוֹמָה דוֹדֵי לְצִבִּי מוֹ לְעֵפֶר הַמֵּי לֵים הַיָּהוָה זֶה עוֹמֵד
 אַחֲרַי פְּתִילֵנוּ מִסְגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִלֵּיץ מִן
 הַחֲרָבִים :

L'amante mio è simile ad un Capriolo, ovvero
 ad un Corbiatto, eccolo, eccolo, egli è sustando
 dietro lo' nostro paratto, provvegendo, dalle
 Finestre, e riguardando dai Cancelli;

וַיִּבֶן דוֹדֵי וְאָמַר לִי קוֹמִי לְךָ רַעֲיָתִי יִפְתֵּי וְלִבִּי לָךְ:
 Rappi il silenzio il mio amadore, e si mi disse
 sei, ergit' mio diletto, speriosa, e stuo folento,

Cor. II.

A. *Belles^{me} frase, q. delineare, un amore,
Candido, e sussecreto alla maniera, —
ingenuo Pastorella;* §

הַטְּעַמְתִּי חֶתְכֶם צְנוּת יְרוּשָׁלַיִם צְבָצְבוֹת הוּ
צְהִי לֹת הַטְּדָה אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְכוּ —
§ אִתְּ הַהֶבְרָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ §

Jo vii *Scongiero, o Talle di Jerusalem,
q. le Capriole e q. le Cerva della Campagna,
Che voi non suscitiate, ne destiate l'
amoreggiar^{to} infino attanto che ci, nol
voglia;* §

A. *Questo Scongiero alle Talle, si è del pari
uno vago Boetico, espressione, al gusto
pastorale, s'pendosi molto bene, che le
pastorelle vengano oggiora rappresentati
da Boeti, come somman^{to} offerziante, ad
un qualche Capriolo Cerbiatto & ammirabile
si e utram^{to}, il modo, con cui s'espri-*

Cap. II.

è come lo glossol, Bagnini, roborato meo,
E appunto il no Kimhi di ciò Cicumma
gacandosi, egli si distingue qđ da altri
verbi derivanti dalla rospod, che vogliono
steruere, cioè preparare, appianare,
castigare & ; Auto meo poj meo —
conire l'aver efso, volgato, tralatato
occiscion, qđ floribus, quando senza
senza Contradiz^{tes} vuol dire logenis, come
attamente lo tradusse il Bagnini, e lo
definisce con buon fondam^{to} il Sopra
nominato no Kimhi, ne si troverà
giama in nella Bibbia che, occiscion
e in plurale occiscion, voglia dire floribus,
& : וְיָבִיט יְמִינוֹ עַל עֵינָיו
Deh, metto egli, la sua man, manca
sono alla mie, desta, e con la sua
destra m' abbracci;

Delle ^{meo}

Cap. II.

parlammo q. mela rancia odore atto devvero
a confortare, quel che Così non è gio-
della mela comune, o sia pomo, e frutto -
poi inoltre consentaneo a chi è inferma -
Carim. il nome ascisciot, lo traslatammo
orecietto, anziché anfore, fiati quostade
e. q. ciò che il Corifeo fece uso di questo -
termino, nella leggenda sua novella di
Cisti-fornojo, oltre di che tal notaro di
inofenzia, e più Confaccato, alle -
pastorali cose, e alle loro Costumanze
non m'interferirò poscia sopra la traduz.^{ne}
del Diadati di q. versetto col: potemis un-
etto di pomis q. che n'è troppo evidenti
la sconvenevolezza; la volgata ha
tradotto questo verbo rappadunnis, stipatis
me, ma voglio il vero non ben s'appare
quocchè vole propriam.^{te} m. q. pomo, Confortatemi

o' Come

Cap. II.

Later veggasi il. Così d. libro nella sacra
 Bibbia; E il valpilla etc; togliano gli
 orientali; dimostrarsi mutuam. fra
 amanti, il loro amore, con alcune
 geroglifici, con de' marzetti di fiori, di
 diverse sorte e di varj colori, che lo
 indicano, secondo il loro linguaggio
 o di meglio geroglificare, tal volta
 col colore erigendo d'un pezzo di drappo
 etc; con una qualità fettucio etc.
 siccome da parecchi moderni scrittori
 europei, e stato medesim.^{te} notato.

פּוֹכַחֵי בְּפִי הַיָּם וּבְפִי הַיָּם
 וּבְפִי הַיָּם וּבְפִי הַיָּם

Ristoramenti con degli orciolletti; Confortamenti
 con delle malavancie, poeche io mi fero
 infermato d'amore:

A. C. Anco un qto versetto, noi volgarizziamo topukim
 ch'è il plurale di topuah; di cui teste

parliamo

Cap. II.

autore della giunta, il Mo, Comunque
non giovami sperare, che non vada
disapprovata la mia Glosa; Tanto più
quanto, in ogni modo sarebbe al fine —
indeterminato q^{to} albero, e q^{to} frutto, poi
che potrebbe venire applicato all'arancio,
all'arancio, al Cedrato, al limone &c.:

וְהָיָה כִּי יִבְרָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָמְדָה

Egli mi condusse al Convito, e il vespale Ch'
m' estolsi sic il simbolo dell' amor? &

At^o. Il Testo originolo ebreo esprime, egl' è vero
alla Casa del vino, ma ciò non è tanto —
noi lo tradicavamo Convito, imperciocché
Sajiamo q^{la} Storia Sacra, che i Conviti
in più magnifici, in quelle regione orientali,
erano quelli appunto, ne quali doveasi as-
bere, e commensoli de vini eccellenti, e di
più qualità, profusam^{te} ciò consta ad-
evidenza, Ignoram^{te} dal Convito sacrilego di
Belsazar, ultimo di d' assiria, e più Chiram^{te}
ancora, da quello Saviarim^{te} devisato dalla Reina

Cap. II.

considerarant^{te}, insieme al Dattaro, &
denotare, Ch'egli, parlare s'intende d'un
albero, e frutto nobile egualm^{te}, Che il
Dattilo; v'è dire del melarancio, e non della
mela. Comune oggia Como; che fuorchè
in q^{ta} diac. Divini. Scrittore, trovarsi col
nome altrant^{te} nella Bibbia;

Greco in Latini, Com'è a sufficienza noto, il
melarancio nomavasi malus Asyria
ed il Cedro, Che in favella ebraica decal^{te}
eser^{te}, Chiamavano Citreum molum

Egl'è vero che potrebbe dire Che l'albero
del cedro sibbono appellarsi eser, in idioma
ebraico, ossia egli fruttificante, o no, ma
Che il frutto poi denominasi, happuah, e
in Siriacco, o caldaico, ctrogg, Come vien
nominato in lingua rabbinica, Come di gio'
indicheremo questo il parere de' sopralodati

autore

Cap. II.

melarancio ha in fatti uno singolaris^{mo}
vogheris, alloroquando, nel mese di
Maggio, egl'è ancora fornito delle sue
melarancia dell'anno decorso, e odoruo
insiemam^{te} de fiori del anno corrente,
onde rende un ammirabile vista, ed
un niesto odoroso veram^{te} gratis^{mo} —
A invengo poi nella melarancia la
struttura propria^{te} dello melo, ossia pomo,
e alla fine egli ha quella dolcezza
delicata, del Divini Boctos indicato,
cosa che non concorre nel Cedro; Per
la qual cosa non avendo noi nella lingua
ebraica un nome proprio, qualificante la
melarancia; Credere mi giova d'essermi
ben apposto in definendo, che si sia, e
appunto il nome תפוח, qui usato
dal Divin Boctos; e una sol volta dal
Profeta Gioelle Cap. 1. 12. dove la nomina
Conc.

Cap. II.

Delvo, è come tale appunto è allora,
denominato il Libano, nelle Sacre Carte,
Sì del pari chiunque eppure l'ombra;
o dicasi verfo di Fair piante, più soave d'
ogni altra, e sì alla fine chiechesio che
l'odore del Cedro, e senza paragone —
Superiore, ogni verso, a quello dello —
melo, comune opio Bomo; altro di che —
sp. si, e fino a un frutto triviale, è
meschino, dove che il Cedro e Coo —
nobile e principesco, e di di Cof,
Conei adunque ciò atteso dovuto traduto a
direttera Cedra, ma ho Considerato che il
Cedro, essendo quivi in gran copia, si pare
Tutto quei del Libano fossero stati fruttiferi,
il che si è un punto quistionevole; non
veniva più ad essere una cosa singolare,
o dicasi Regalato; Trovo poscia che il
melo:

Cap. II.

Quale sia è il melarancia, intra gli alberi d'
un bosco, tale è il mio benevole frate
Doutzelli; io mi sono invaghito dell' sua
ombra, e sotto ad essa soggiornai, e del
suo frutto, oh quanto melifluo riuscì al
mio Polato:

A.° Senza punto titubare, io ho spiegato il nome
ebraico הַצֵּדֵר, di melarancia e mangio
e pomo, come quasi tutte le traduzioni
Ebrei, e non Ebrei lo tradussero; con
parafraze ebraica, e in vostra scrittura
delle scuole ebraiche d' Francia, conosciute
sono il nome di Autori della fonte; -
veggasi alm. orientol. 1763 pag. 29., lo
spiegano Etrogg, che in lingua Rabbinica
vale Cedro; ora ciascuno ben sa che nel
Libano, v'erano delle piante bellissime di Cedri
ecc., di maravigliosa altezza, e di densissime
foglie che formavano un delizioso

selva

Cap. II.

auri, aggiungono, ⁱⁿ ovalordi la loro
 spoziz.^{no} Che appunto il Divin Scrittore
 ha detto cosa delle vales, q. cioè che hanno
 questa pie di fragranza, Che quelli
 uascuti, ⁱⁿ Colli, e soggiungono, Che
 ricoprimo e quanto alle vici, le quali
 auri, ^{per} che tutte sogliono pullulare
 nelle pianure, sicche e' detto, No' detto
 vici di pianare &c.:

Peri' inoltre che trovandosi al nome
Josciana, incolata l'espres.^{no}, no' le
spino, favorisce l'opinione di q.^{no} Ma
 gli altri, Cerca, e cio rispondono, Che i q.^{no}
parmi nella giudea, sogliono allignare
 dove non spini &c.:

בְּתוֹמֵי צִיָּיִם הַיַּעַר מִן דְּוָרֵי צִיָּן הַצִּיָּים צִיָּיִם
 חֲמֵדָתִי וְיֵם צִיָּיִם וּפְרִיָו מִתּוֹק לְחֵפִי :

quale

קורות צִיּוֹן מִרְזִים רַהֲטָנוּ בְּרֹתִים :

1. La voce vattavuna che noi traducemmo —
favolosi può ancora interpretarsi dotti.

2. ezi e vero, ma quello che sembra più
confacevole al proposito :

Le frasi della nostra Casa, sono di Cedro, ed

1. i suoi favolati sono d'abeti :

Cap. II.

בְּיָמַי הָיִיתִי כְּעֶרְוֹן מִטַּעַם הָעֵמֶק יִשְׂרָאֵל :

Io sono qual era di pianura, qual figlio
di vale :

בְּטֵעַתָּה זֵין הַחֹתִים בְּן רַבְיָתִי זֵין הַצְּנוֹת :

Come il figlio tra perenni, così si è la mia
diletta, intra le Donzelle :

A. Mi sono conformato al sentim^{to} di due nostri

Chierici Critici, Laben-Dyran, e il Kimhi,

che il rosa è figlio esplicano d' due nomi

Ebraici di haborjelleh, e disaccanna —

Leben-Dyran, i nostri scrittori, sono d' avviso che

il 1° importa, violetta, e l'altro rosa, d'

antich.

Cap. I.

A. Nell'originale testo ebreo dice nanghiatis
quella dizione, che noi, volgaritiammo
amato mio, e sendo nome accoppiato -
col pronome, molto in uso nella lingua
santa; Intorno alio pare che nella
restor ad usi, imperciocche il precipuo
grammatico David de Kimhi, nella sua
fatto mentovato opera, conchiude -
assolutam^{te} importare q^o nome; amico
compagno, diletto amato &c: il che
viene approvato da tutti gli traduttori;
Baro di George che il Disin Bocto, si e
voluto valer d'un tal termine, singolar^{te}
quida lui adoperato nel femminile genere,
q^o cioè che indico in sicinam^{te} pastorella mio
in senso indiretto e Celato, o' metaforico -
che vogliasi d'isto, quindi e che qui
sopra nel v. 9. l'abbiamo posto, come
sustantivo e suona bene veram^{te} Ituof
occhi

Cap. I.

Benchè è detto d'alcuni Scrittori, abbiano
 pure in Egitto; Comunque s'è da questo
 Testo, Costo, Che il Cipro, il più tra
 tutti isquidato, s'ora quella che nascova
 nelle vigne d'La-gadi, luogo sopraannoda-
 delizioso, situato nella Tribù di Giuda; Egli
 è vero che parecchi Spostore traducono
 questa voca ebreo, o dicenti nome, Copri; De
Canfora, ma noi crediamo, senza dubbio
 d'essere ben apposto nello trasalato
Cipro Come abba: Egros; Con altri nostri
 primarij Spostore l'esplicano, e medesiman-
 te i valgoti, il Diodati, ed altri Traduttori
 non ebrei, hanno adotto il nome di
Cipro, e non già quello di Canfora;

וְהָיָה כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
 Tu sei per bella mia amata, tu sei per bella
 i tuoi occhj sono verrosi. Come quei della
Colobe;

Cap. I.

accusis, se in Casu di suo Padre eravi
 Laogo, onde poter dormire, esso, a suo
 Conservi porimente; volendofi l'accorto
 uomo del verbo collum, che vale propriam^{te}
 di dormire, ma che fo' equivoco coll'altro
collum, che importa. q. alloggiare, dimorare,
 di soggiornare; la modesta e virtuosa
 Rebecca, adunque acie rispondere, volendofi
 esser soltanto del verbo collum, che significa
veramente come or ora dicemmo, alloggiare
dimorare, soggiornare &c. e alcuni
 volte, al piu pernotare:

בְּצִפְרֵי בָּבֶלֶת וְיָדָהּ לְבָבֶלֶת וְיָדָהּ לְבָבֶלֶת

Io riguardo, esso mio amante, come un grappolo
 di Cipro, nascente nelle amene vigne di

En = Quedis:

A. Il Cipro si e' una pianta nobile simile al
 liquastro, che produce fiori bianchi, in grappi
 molto adornati, ed e' singolare nella giudea

qualche Bochetta d'acqua odorosa, che è
 pare che in Asia fosse in uso, di scriver
 un gruppetto o insolite; che così pare
 a noi più convenevole di tradurre in qto.
 posto il nome Terror, che non il testo orig.
 Ebreo; e fortunatamente lo sarà oggi d'ancora.
 Il verbo poi Jellim, che in qto proposito ha
 adoperato il Divin Poeta, importa
dimorare, e propriam.^{te} fa dimoranza.
 Come noi lo traducemo, e non già dominare
 come l'esplicano alcuni volgarizzatori,
 quantunque tal volta, e gli forma un
 sinonimo, sotto osservazione, Nota fatta
 appunto dal Celebratissimo nostro Abate
 sopra la Storia di Rebecca, dove l'avveduto
Elièzer, maggiordomo del Patriarca
Abiam, dimanda a Rebecca, Gen. 24. 25.
 e esprime, d'ella fosse dotata di buon
 acene,

Cap. I.

furono mai sempre, e sono oggi, mai ancora
altra misura a grado o popoli. Oricutole:

וְהָיָה כִּי יִשְׂרָאֵל יֵצֵא מִן־מִצְרָיִם
וְהָיָה כִּי יִשְׂרָאֵל יֵצֵא מִן־מִצְרָיִם

Montre ancora era il d'è nel suo solio orfido, -
il mio nardo suaporò il suo odore:

A.° ancora questo si riferisce al Costume -

oricutole di spandere cioè delle acque, -
e delle altre cose di grato odore dovunque
dove possa con principii, e ovunque
c'è per sia, e che possa sentire -
la fragranza:

וְהָיָה כִּי יִשְׂרָאֵל יֵצֵא מִן־מִצְרָיִם
וְהָיָה כִּי יִשְׂרָאֵל יֵצֵא מִן־מִצְרָיִם

Emmi, il mio caro, qual involtino di menna
che d'oro in oro, tra le mie mammelle
fai demorare:

A.° Egl'è Costume di donne, in Europa ancora,
come ciascuno ha veduto, di tener, o
di esser ponere in loro, una qualche cosa
da loro avuta in considerazione, ovvero una

qualche

Cap. I.

nostro Eben: Egra, eccome la prona in
 of. versetto, dove regonni descritte quelli
 adornam^{ti}. Che sogliano negli orientali paesi
 adoperare la fanciulla, e con qualche
 diversita, la Donna ancora gallicotti, che
 Capellatura; o barbanti, o Cuffia Che
 vogliono dirsi, alla loro foggia, le quali
 vengono con verga a pendere in sulle
 guancia etc: e de quali vaxno parim^{ti}.
 adorne le leggiadre benestanti pastorelle,
 raggiungendo Egra Eben: Egra Che tai freggi
 rappresentavano propriam^{te} delle tortorelle
 della Colombella etc. Come attualm^{te} indica
 il nome Ebraico di questo versetto Torre,
 Cio e Tortorella d'oro etc. &

וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַבְּרִיטִים הַזֵּהָבִים וְהַבְּרִיטִים הַכֶּסֶף
 & : וְהַבְּרִיטִים הַזֵּהָבִים וְהַבְּרִיטִים הַכֶּסֶף

Nos noi foremte degli ornam^{ti} d'oro con li
 panteciam^{ti} d'argento;

A. Gli ornam^{ti} d'oro, con de panteciam^{ti} d'argento

 furono

Cap. I.

Come sarà ottimamente, o Coquer^{te} dagli
 eruditissimi, ed ecco con ciò chiarito il
 parallelo del nostro Divin Baste, noto
 e altro molto ben espando lo Bellezza
 Ingolare de Cavalli d'Egitto; quanto più
 poi più, che scrivono quel monarca, e
 fra gli altri, Troscelta, Cavallo che aggiunge
 = vaghi di fatto, e di grandiosità; gli
 orientali scrittori, e tanto più, i loro
 paesi, sono tutto tempo sotto vaghi, e
 tutto ciò sono, del modo figurativo, —
 tutto ciò molto eruditissimi. Si spiega
 il tanto nominato nostro, Baste = Egitto —
 espertissimo, Teorico, e di pratica acq^{is}
 cesi orientali &c; e de loro ottimi scrittori
 perfetto Conoscitore; il quale Ciffo Simden
 sapere che il nome di Ferracone, non è altro
 nome proprio, ma appellativo significando

Cap. I.

questo bedcighi, e verbo reciproco, fatto
persona e vale mostro, siccome l'
abbiamo noi appunto tradotto, e l'
Conf. appiccato inoltre Col. nostro proposito
della frase, a dir vero, che di spiguar l'
onestà, e l'eroscurza, doti connotate
delle fanciulle mossaman. poi alle
pastorelle, ma d'altronde ogni molage-
vole da traslatore, fatto acconciamento.

שׁוֹרֵי עֵינַי וְעֵינַי שׁוֹרֵי עֵינַי

Alla trascolta Cavallo, u, occhi di Favone

io fin paragonai, o mia ben voluta pastorella:

A. In que' superbi cocchi, o dicansi Carri fiorentini
che tra' gli antichi popoli erano in uso di
Principi, e segnatam. in Asia, in Africa, &c.
accostumavano d'accostumarsi in una Cavallo
d'una Compata Bellerza, ricchissima
bardata, la quale era disposta da sé sola
a un' pompa che di servizio del cocchio, -

Come

Cap. I.

Coprette all'intorno da Suguri de pastori:
 A^o Se tu non uoi mostrarti ac; Questo sol-
 testo, è vaglio il vero sufficiente e -
 giustificarmi, di non avere io altrimenti
 iperboleggiato allora quando dissi, Che -
 trovai una malagevolezza impensata
 nel volgarizzam^{to} di q^{to} Divin Bocca,
 Infatti, tutti li nostri oppositori ad usano
 il silenzio, Circa questo ben difficile verbo,
 quanto al senso letterale, e lo esplicano
 come s'è sopra del verbo Sapere, ovvero
 di quello Conoscere; Ma, q^{to} disinganno:
 di di far incongruenti opposiz^{to}, basta
 scorrere la, Sopra riferita eccellente -
 opera del nostro Kimhi, nella quale alla
 radice jadana; amplis^{mo} Sinonimo di
 q^{to} tedenki, q^{to} è usato da Salomone,
 non fa egli punto parola, e di fatto -
 q^{to}

Cap. I.

Celebre medico, egregio filosofo, e Celebre
sposatore che Ci viveva nel secolo XVI.

הַגִּדְרָה לִי טַחְטָה צְהַ נְפֹטִי חֵיכָה תְרַעַה חֵיכָה תְרַבִּיץ
צִבְרָה וְטַחְטָה אֶהְיֶה כְּעֵטִיהַ עַל עֵדְרֵי תְצַרִּיךְ

Dimmi, o tu, che tanto amo l'anima mia
Deh Dimmi, ove fai, dei pastorelle la
tua greggia, dove la fai, tu, coricare, un
sul meriggio poche, o ve, lo, s'avventuro
ad andarmene qual Topino, oppo la
greggia de' tuoi, Compagni: 2

A. Belissimo, e tenera frase, preso, erlando
nel suo semplice letterale senso, e ofo-
dire, che piu attivamente non potessi
volgerlo, questo in vero difficile ^{me} testo:

אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ הַיָּפָה צְבֻטִים זָחִי לָךְ צְבֻקִי
הַבָּחן וְרַעַי אֶת גְּדֵי־תֶיךָ עַל מִטְבְּנוֹת הַרְעִים:

o tu non vuoi mostrarti, o la piu bella, d'
infra, la Femmina, esitena, seguendo la
predata delle pecore, e pastore, la tua

Coprette

Cap. I.

Egli è vero che l' abem = Dfio, con altri Uin
 primari, ipositoria, lo glosano, non mis
dispreggiate, ovvero, non misdileggiate.
 Questo appunto avendo uno delle frasi
 pellegrine da questo Divino Poeta, adoperato
 in q. sua opera; Questo voce adunque
firr = unis, a q. giunta, per ch' ella sia
 del verbo vedere o risguardare &c; ma
 importante non lo è, altro è la voce, raa
 base del verbo vedere, e un sinonimo
 copiosissimo nell' idioma ebraico, come può
 riconoscersi nell' eccellente opera del nostro
 Davide Kimhi intitolata delle radici
 della lingua Santa &c; tra tra le due
 versioni preallegate di giudicare cioè di
dispregiare, ovvero dileggiare, l'una portata
 più consentanea lo prima, è notata dal
 prefato uoto, obadia diorno, di Bologna
 Celebre

Cap. I.

mai sotto à padiglione oficio, Tenda, e sono.
E' Cio negro di Colore, o almeno, Orsini, —
E' Costoro paese adunque, porta, nella Santa
lingua, il nome di Hedon :

כָּל־פְּרָאֵי עַל־יְדֵי שְׁחִיחוֹת שְׁטוּפֹתַי הַטָּמֵא זְנוּי
כִּמְי נַחְרוּ זֵי עָמַנְי זִיטָרָה אֶת הַפְּרָמִים בְּרָמִי
עָלַי לֹא נִטְרָתִי :

Non mi giudicaste per quasi macchiato, io —
foggi d'una innata perizia, Ch' egli è
il Sole, Che mi ha imbrunito, Col troppo
suo adochioron, Esendo Che i figliuoli
di mia madre s'ingrognarono Cont' à me,
e mi misero per guardiano, delle vigne;
ne lor mia propria vigna, hò io —
Altam^{te}. Custodito :

A: Non mi giudicaste &c; verbo Che Così —
propriam^{te} importa in questo proposito —
dice il nostro oforno, sebbene alcuni, non è
sufficente, istate, del linguaggio, ebreo —
lo esplicarono riguardare mirare &c. —

Egli

d'impiegare dopprima un nome, ovvero
 un epitetto, il quale abbia a servire —
 ancora alla posteriore proposizione —
 Come a, Caggion d' esempio, in q.^{to} testo
nericante bello, che vagliono medesimam.^{te}
 e la elegante ripetizione cioè nericante
Come la benda &c; bello. Come i Cortinaggi
 &c.; abbiamo noi poscia adoperato nella
 ripet.^{ne} anzi il participio nericante
 che l'aggettivo negro — cioè che toled.ⁱ
 e appunto il verace senso del testo; —
 siccome or ora accennammo; Ben
 sapendosi che la Colore benda non sono
 già fatte di color negro; onde poterli
 denominare negre, ma ben sì q. Cagione
 de riverberam.^{te} del sole divengono, uccello:
 = riamente nericanti, Hedareni —
 popoli dell' Arabia deserta, i quali
 non hanno ne Città, ne Case, ma dimorano
 moj

Corp. I.

numero parole; prendendo esse solora di
miva, l'intera, nazione, formata un sol
Corpo; tol volta, i membri d'essa, che —
formano più individui: §

סְחֹרָה חַמֵּי וְנָחוּהוּ צְנוּת יְרוּשָׁלַיִם כְּחַיִּי קָדֵר
כִּי רִשָׁתָהּ שְׁלֵמָה :

Io son negro Sibbens, ma' importante bello,
o figliuola di Gerusalem: vericente, Come
Come la tenda de Nedarem, bello, Come i
Cortinaggi di Salomone: §

At. Io son negro Sibbens &c.: spiegandosi per-
ch'ella intende di dire, Ch'è vericente, o
diccio lobruno, ed è concetto ancora di
moderni poeti. Ch'è Braun, il bel, non
bogna. Il senso poscia di questo si è -
bruno, Estrosant, ma' bello d'altrove -
inveramente, quello spirito cioè del brio, e la
virtù &c.: quei parimenti debbesi intendere.
L'ovvio affermativo Sibbens, è però
frequentissimo l'uso presso i Divini Scrittori,

Cap. I.

al Sentent^{to} di que, Che lo esplicano nome;
Sotto il nome di Govinetti, delinea il Divin
Bodo il padre, e l'innocenza, delle anime
integre, & amoro; Questo verbo nell
originale Ebreo, e indissolubil^{to}, tempo
passato, indeterminato, e vi indec, sott'
intenderesi, tutto Tempo;

מִשְׁכַּבְּ מַחְרֵךְ נְרוּצָה הַצִּיַּמַּת הַמַּלְךְ חֲדָרָיו נְגִי לָהּ
וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נְזַפְרָה לְדָךְ מִן מִסְרֵים
מִהֲבוּךְ

Attraggis me, e noi tutti Correremo in
dextra; il Re haomin introdotto ne suoi
gabinetti; noi giubileremo e rallegheremo
in te, faremo Commemoratione degli
amori tuoi, più ancor che del vino: gli
ancini dritti, tutto tempo & amoro.

4.º Attraggis me, vol dire Colle tua attrazione;
Coll' Efficacia del tuo amore; E qui si bene
avverte essere stile de Divini Scrittori di
parlare ora in numero Singolare, ora in

Cap. I.

una frase Consueto, del nro. Sapientis^{mo}
Scrittore, applicando Esq. il buon odore, o
buon nome, o sia, buona fama; Notabile
ancora, essendo che il nome Secm, che
in lingua, pretto, Ebreo, vuol dire nome,
e un sinonimo che significa, del pari
fama; dove che oio dice Secmen, o
jerran, quando che è appena stato strutto;
Come definisce in Hienchi, E qui dice il
Tosto Secneccos, nome accoppiato col
pronome possessivo, che vuol dire vo nome
tu, Come noi quanto l'abbiamo volgariz^{to},
Ecco ora un esempio, questo quanto abbiamo
qui sopra motivato, del nro Sapiente, nel
Eclesiaste c. 2. Job Secm misecmen tob:
Malius est nomen bonum quam olcam
bonam se; dove consta del pari il
Confronto di q. due differenti nome, Secm,
nome, fama, e Secmen oio, q. lo, qual
Cosa la Hienchi acconecio d'appigliarmi
al

Cap. I.

A. Quoniam quoniam in intere, Sanimo si dicere
 Che Lo Lamed regia cosa Compilato al
nome reah, L'eiah Cio a odore, ed otivo,
 Ella e per cosa notoria che nella giudea
trovino uno prezioso olio Balsamico, del
quale fa parola, il Profeta Ezechiele
C. 27. v. 17., e alcuni vogliono, che q^o
sia il Cosidetto Balsamo di Gerico; -
Il tuo nome, alcuni applicano il tuo
olio, potrebbe esseri in vera espera un
sinonimo, ma non n' abbiamo q^o altro -
esempio, anzi senza contradiz^o il plurale
di semens, e semanceo, q^o che semens
e voce radicale, e q^o lo Contrario l' abbiamo
di semeco, plurale espresso col simechem
veggasi pari Cap. 65. 15.; 66. 22. in nois
Grammatici in ipia accreditati unaniman¹⁰⁰.
Lo glosano q^o tanto nome, al traccio q^o si e

Cap. I.

Confermarci alla semplicità, ed al modo del
 vero pastoreccio, solendo adunque i pastori
 bere, quasi sempre latte, e acqua, qual ora
 giungano essi, o per bere del vino per loro —
 una cosa ben rara, e *superflua* tanto più per
 quanto nelle giudee v'erano, e tuttavia vi
 sono da vini *superannato* eccellente; —
 In luogo d'amorevolezza, poteva dirsi, Egli è vero
 Amoreggiar. oppure amore, ma io Credo
 più Convenevole questo termine, e bibere
 una maggior decenza, e già l'Altre,
 Accademica della Crusica, l'esplica in un
 senso ancora, dico la voce Amorevolezza
 che quadra ottimam^{te}. Col Subietto del verso,

לְרִיחַ סַמְנֵיךָ טוֹבִים טַמְּךָ מִכֶּן מִכֶּן עַל כֵּן
 בְּלִמְוֹת הַיָּבֵשׁ

L'anima si ricerca, all'odore degli esquisite
 tuoi oli odoriferi, ma il tuo nome è la
 quintessenza del olio, il che le giovinette
 amantiss^{ime} ignorano:

annot.

e goffo, a chi ignora i Costumi che regnano
fra i popoli orientali, quanto vago, e
bella, ed espressionata. E di questi usi inteso,
Gli orientali, di rado, bacciano bocca a bocca,
ma usano ordinarmente di baciarsi. La loro
propria mano, e quindi con esso toccano
la bocca, la guancia, o la fronte di quella
persona che amano; E quando giungono a
non farlo con la bocca, egli è un contra-
segno segnalato d'un amore estremo, e di
spere egli veramente in disposiz.^{one} di sposare
quella fanciulla; Costume che viene
adoperato, massimamente con gli Arabi, e
Persiani, Cio per meglio, ecco chiarito l'energia
di tale frase, :

Non è poi da stupirsi, se il Sappiente adopra
e bene spesso ancora il parallello del vino -
in questo suo Divin Poema. Imperciocchè
egli è delineato, alla pastorale laonde debba

Conf.

Cap. I.

Componem^{to}. Col Cui, appellativo, ecco posto
in luminoso prospetto tal opera: §

שָׁמַיִם מִנְּטוּ קִיּוֹת בְּיָדָיו בְּיָמָיו וְיָמָיו

Dei baciem, egli de baci della sua bocca, & cio
che le sue amorevolezze son, via piu —
gastose del vino: §

Annotaz. Egli e Costante Costume degli Scrittori
inspirati, allora quando parlano di un verso —
Judeo di fatto alternam^{to} in seconde, ed in
terza persona; Il che chiamano in noi —
Grammatici parlare, direttam^{to}, o o incontro,
o indirettam^{to}, o non o incontro; siccome
e molto ben noto a coloro, che sono al
possezzo del linguaggio Ebreo: e la ragione a
e, dice il mio Chiaro^{mo} Spozitore, Giuseppe
Aben = jachia, & cio che Judeo e Cognito —
debbono riguardo alle sue opere, ma impercettibile
d'altronde quanto alle sue quiddita; De baci
della sua bocca, o e baci della sua bocca, —
questo frase altrettanto poter potra, riviale

Del Cantico de Cantici di Salomone

Cap. I.

וְיָרַד הַסֵּרִיס הַיָּמָנִי לְבַרְכֵּךָ : א

Il Cantico de Cantici Componimento di Salomone
 Annotazione:

Secondo il gono della parola ebraica, significa, il

gioco, e l'atto di tutti i Cantici, che da Salomone

medesimo furono composti, in numero di cinque

mille, oppure mila Cinque, che l'uno o l'altro

nell'idioma ebraico, può importare l'Espressione

del Testo ebraico, Cap. I. v. 5. Et factant

Carmina, ejus quinque mille, e in un Salomone

dato da Dio di sopra grande Sapienza, per

pieno di Chiosa di mille Cinque;

Il varonis spatis nella Sacra Scrittura, e

intelligentis della lingua, tanto tanto ottinam.

Che spessissimo ha di mestieri sottintenderis

in parecchie cose; spozialm^{te} i verbis; quia

adunque e indispensabile lo sottintenderis

Comp.

vero importa il Testo originale Uro Regis
Cap. 10. v. 9., Sic Bened. il. Scg. Jddio
il. quello is ha gradio q, mettet is is
il. Inno d facca, is ha Costituito de
ffon regione e giusticia.

In poi, tolani, de capero q, ocutura, che
non face, altam. di nestis, alcino
rigonito, io a, q, pet. antecipatam. ma
fo a, respondere, che alloguere, ant, che
no q, la, ragione. che leggiadramente —
Cantare, un, moderato Boeto. Francesco,
Barcegi, on, Chante mal, ce qu, on, no
Connot. pas:

Populus qui remanserit a gladio vadet
 ad requiem suam israel: 4. n. Longe
 Dominus apponet michi & in charitate
 respiciet de leuitas: Ideo alluciat te
 miserans: v. 10. Audite verbum, Domini
 gentes, & amantibus in insulas quae
 procul sunt, & dicit qui despexit israel
 Congregabit eam, & custodiet eam sicut
 pastor gregem suum,
 Abbeiamo in altre, in dicitur rimando
 fra m'antid, Citi, vdris, antichis, auna
 ite, Che d' d' Salamone ebbe presentata
 gl' suo, preziosa, oporo, la quale sopra
 ogni altra, egl' rimova, Come abbeiamo di
 gio, ad elito, alla dicitur, Job, o d' calis,
 De Job, Ber la quel cosa, ella d' e
 copioso, opertant. Con quello, del sacro testo
 dicitur, Singulare frase: Quod amore Che
 Dio portat a' israel, in dicitur, Che così d'

gentes numero inelatis vobis pariteras —
est Dominus & elegit vos cum omnibus
istis populis pauciores; sed quia dilexit
vos Dominus & custodivit iuramentum
quod iuravit patribus vestris & :

Da tutto ciò adunque l'imperato Scrittore
trova l'argomento, onde compon questo suo
ammirabile Poema, in guisa poetica,
e con quel metodo che ha di perioram
feulto, Come Cioscu, uomo accorto
potrà costam^{te} riconosce, quindi dal
Divin Profeta, Jeremia vengo. Co Chicido
London dico Jeremia, 2. 2. vade & Clama
in circuitibus jerusalem, dicens: Hacc —
dicit Dominus recordatus sum tibi
miserans adolesecentiam tuam, &
Charitatem desponsationis tuae quando
secuta es me in deserto in terra, quae non
seminat, e ibid st. 3. 6. 10, Hacc dicit
Dominus: Inveni protiam in deserto &

Cò figura, o decora, simbolo d'uno Pastorello,
 tanto più quanto ne' Divini Solam del gran
 Re' Davidde, suo Padre, viene Jddio denomi-
 -nato Pastore d'Israello, Es. $\frac{80}{79}$ v. 2, Tale
 essendo incontrovertibilm^{te}, il valore del
 nome paschè, Che h' il Vesto originale
 ebreo, Ch' altri, frodolosero pasceus o pa
pasceis Ch' è infine lo' Hebr; ma, egli è
 propriam^{te} nome, e importa, assolutamente
 Pastore, e lo' Consolidar il rimanente del
 med^{tes} versetto, ducus tanquam paces
joseph xx, Come lo' traslatato, attam^{te} il
 paginini, giusto il vero senso del Vesto
 originale ebreo. e maggior^{te} poscia, q. lo
 essere osservato nel Sacro Cantateuco, Costante
 volte espresso l'intero amore di Dio verso
 lo' uazione ebreo; Tra' tutti i quali Testi
 notabili, sendo quelli, Che leggansi nel
 Dettesonico Cap. 7. 7. 8, Am. prio Candas
 . gentes

Se è al ^{1o} *Alchim. moraviglia* q. Che *trattasi* d'
un *opero* di *Solamone*, e lo *più* *egregio* di
fatti, ma io *sempre* *puote* *dispositivo* dal
sensu *letterale* al *quale* *sonni* *proposto* d'
attenersi, in *q. m. c.* *versione* *deio* *Esare*
egli, *evidente*, *avere* *il* *u. o.* *Sapientif. Divin.*
scrittore *Solamone*, *preso* *di* *m. c.* *in* *questo*.
deio *Ecceho* *Boema*, *i* *gloriosi* *Patriarchi* -
Abiamo, *Jacca*, *e* *Jacobbe*, *i* *quali*, *homo*-
tute, *ad* *u. o.* *professato*, *l'ate* *pastoreccia*,
lo *quale* *in* *qu' tempi*, *era*, *reputato*, *nobite*
non, *solo*, *mo*, *signorile* *ancora*. *Comc* *Consta*
della *sacra*, *storia*, *mo* *seman. 1o* *poi* *Jacobbe*
e *i* *suoi* *figlioli* *medesimam. 1o*, *i* *quali* *di*
cio *si* *compeggiarono* *con*, *Faraone*, *Moarce*
d' Egizy, *Gen. 47. 15.* *Pastores* *vixim*, *Jemas*, *Jrai*
Sci. & nos & patris nostris &c., *et* *lo* *nozione*
Israelitica, *da*, *q. formato*, *non*, *potava*, *in*
meglio *guisa*, *venire* *rappresentata*, *che* *sotto*
lo

Critici primari, tanto Ebrei, quanto non
 Ebrei, oronè tantis e tantis Celebre Scrittori,
 Jonofi di Tempo in Tempo offaticati, &
 intracciato ne Ebraici Boemi, che non sono
 altro, che un Compago d'idea l'
 allegorico senso, con altri sensi ancora, quanto
 piu ognun riguarda la mèta, q^o. Che è
 veram^{te} Divino, e che non pare è pato d'
 un Salomone, ma che fu da lui med^{imo}
 defuuto pel piu eccellente fra tutte, suoi
 inimitabili, Componimenti; In questo
 Boemo, quanto hanno luogo in quattro sensi,
 non solo, in quattro Troplausi in alcuni libri
 della Sacra Scrittura, siccome di già ebbi
 adito nella Prefazione, vale adire letterale
 Tropologico, allegorico, ed anagogico, e inoltre
 il mistico, ma il Filosofico ancora, e
 trovansene della Iposiz^{ione} filosofiche ancora
 appunto nella preallegata Gen. Bibbia, & tra
 etc

meno il CANTICO DE' CANTICI, e il libro di
Giobbe furono riputati, ma sempre idue pie-
preziosi, più belli, e moravignosi, —
monumenti, che ci rimangono dell'
Ebraico Poesia;

ARGOMENTO

Del Cantico de' Cantici di Salomone

Questo, Devin, Poema, fessuto alla foggia
pastorale, forma uno sottinteso Dialogo,
e vi si scorge ad evidenza, il gusto —
orientale, secondo il quale egli è delineato
che ha realm^{te} delle singolari bellezze adatte,
ancora, di parecchi Ebrei, Scrittori Ebraici.
Così, potes^{mo} gustare la sublime Poesia, con
cui, egli è stato dettato, ma noi ignoriamo
voglia, il vero Com'ella, venisse distribuito,
il metre etc, siccome hauro di già Coachiuso —

il Gortiofolis, il le Clerc, il Boquet, il
Trevier, e parecchi altri, e sopra tutti
il Tourth, Inglese. Ch' oltre ogni altri si è
dopra. Cio diffuso nelle sue Cosi, detta Greky.
intorno la scara Boecio, degl' Ebrei opera
uscita alla Luca l'anno 1783.

Il Boquet. moſcimant^{tes} non fo' deſcorſi d'
ammonire, e deſcattare, le innumerevole
vagheſſe, e pregi, di g.^o Divin Boecio —
appunto del Cantico de Cantici, nella
ſua prefazione al medesimo; E il Celebre
S. Abate Corati Che ne produce alcuni
ſquarej, in Boecio ridotti, q. ſentenza la
ſonno ſua bellezza, Coſi l' esprime —
Pref. alla ſua verſione Boetica del libro di
Giove q. 1. ſebbene g.^o non v'abbia niun pezzo
di Boecio, nella ſacra ſcrittura Che non ſia
nobile, grande, e veram^{tes} Devino nella di,

Super quibus dixit Dominus filiis —
Israel non ingredietur inini, ad eas neque
de illis ingredietur ad vestras etc. —

Circa poi alla mia, qual ella sia, versione
ne rendo buon conto, ove sembrami neces-
sario nelle mie annotaz.ⁿⁱ e Abrate —
sopra q.^o Divino Eucario, la quali trover-
=auzi doppo d'esso, Giovanni d'Almondo
sperare; che ella potrà piacere, e che ben
intende la lingua ebraica, avvertendo che
fatto ciò che va sottinteso sotto, controseg.
Con linee sotto la Helpe sottintendimanti —
Chi fosse poi vago di sentire il parere de' Magistri
Letterati, circa l'incestimabile eccellenza
della Poesia, che leggesi tratto tratto ne
Divini libri della Bibbia, superiore a ogni
Circostanza, a qualsivoglia altro; inoltre di
Aubi antichi, Ebraici, Scrittori; potrà
leggere il Racine, il Coluget, il Matei, —
il

Contro del med.^{mo} Re Salomone q^o che egli
 ebbe folorato, Sciaguratan.^{to} Che uello, Sauto,
 Città, è al Cospetto del Sacro Tempio Colei,
 faccose da sacrileghi, profanis, e degli
 abominabili, mecum.^{ti} alla false Deità,
 pagani, Acq. Cap. 11. v. 8, e poi indebito, del
 fatto lo, fantaccia, d'ingrati, che mol, opo=
 =posito intende d'addossare. Ego poetto,
 ch'acco agli Ebrei, q^o cionche, odiano e per
 L'antidetta, principessa, pertinace, Zagano,
 che anzi, meritevolm.^{to} lo fecero, e dove uolo
 fare, imperciocché, ello, era, d'una, nazione
 riprovato, da Dio, e con cui, S. D. m. inibi
 precesam.^{to} di non doverli, gli Ebrei, imporentore
 Ecco il Sacro Testo Chiorio.^{mo} Che Cio picnam.^{to}
 Convalida, Acq. Cap. v. 11, Acx autem,
Salomon, ad amovit, mulieres olivigenas
filiam, quoque Choraonis, xc. De gentibus

poemini e piei x. dove, in un iscorcio, dico -
qualche cosa, e tanto più divengo o fo lo -
quanto Trovo, che il q. altro famoso costoro -
soprannominato della Sulamitide mal si
appone nel fondare il suo, o quello principe.
Bigon^{to}; sopra uno favola, che non so d'onde
se l'abbia tratto, con regagno, interam^{to} lo
sacro storia; conciossiache leagis d'Es^{to}ssi
lo' Principale figlio del Re d'Egitto Ch'
Efi spaccia, o vece nome Sulamitide, ne fo
con quel fondamento, mal pensam^{to} sposato
del Re Salomone, ritirato, nelle ville e -
giardini, dove soggiugna, con gran sofferenza^{to}
vigi qualche tempo, q. testimonia del sacro
testo ella abito tuttora, in Gerusalemme, nel
superbo palagio fatto erigere da esso Re -
Salomone o bella posta sag: Cap. 7. v. 8. E
di qui appunto nacque le gravi indignoz. di Dio

Conto

Eruditi di Che Soderforfi, ampian^{to} riguardo
 alle Chiese analoghe agli altri, tenis, Che
 in alcuni libri della Bibbia ritrovansi -
 Come dianzi accennai, nella gran Bibbia
 Ebraica, special^{to}; Stampata in Amsterdam,
 l'anno della Crear^{to} del Mondo 5497. Che
 corrisponde al volgare 1737. presso More-
 francoforte J. K., quanto a' me non sono.
 Altam^{to} q, volermi mischiare in tai Nature
 di cose; Brimam^{to} q, cio che altro infine
 far non potrei, che ricopierlo, e questo -
 mestiere non vanum quies o genio; E
 secundam^{to} poj q, non entrare in Controverse
 delle quale sono q, natura alienis^{mo};
 Ma q, che non mi si abbia a rimprocciare
 Ch'io voglia starmene colle mani a Ciutolo,
 ho schierato un argomento da premettere a
 q^{to} mia versione, come vien par fatto ne -

poemi

Come fu di già accennato dal Chierico ^{mo} P. Corradi
nel suo spiegamento dell' Ecclesiaste, il
quale promette una versione, e l'ora. Di
avventura, anche fatto, ma io infino ad ora
non l'ho altrimenti veduto; Or se l'autid^o
n^o è buon, Etia, Ch'è torus a d'elo, fosse il
solo tra n^{ri} Spositori, Che vi abbia fatto la
Sposiz^{ne} anco sul senso letterale, Sposiz^{ne} do, S^oao
poi, vale a dire eccellente davvero, S^o avrebbe
per fatto appieno, siccome ei S^o lo fece -
quanto all' Allegorico, ed al mistico, non potrebb^e
esser di più desiderato, e non puo a fatica
avrebbe d^e ma risparmiato, ma l'overni -
casi lasciati scorrere al quanti, pagg^e, e
parecchi fermarsi, senza farne motto, fosse
Ch'allo, suo, gran mente parvero a, Sufficiente
Chierici, mi ho ragionato laboriosità spaff^{no}
Considerabile; Trovar potremo d'abbonde di

Etia.

veggasi intorno a ciò di Celebre Schultens
Faccio poi di Certi altri, i quali se peccano ad
accettare insieme de' petti, fatti, a loro —
Capriccio, de' differenti, possi di q.^{te} elevatis.^{tes}
opere, quasi che i Divini Scrittori non
serbano o non sapessero serbare, metodo, la
quale se è giusta un' ipotesi ragionabile,
Questo se è, vaglia, la verità uno scampiglio
un' opera, e non già un' volgare ista, né
ipotesi, tra q.^{te} è d'annoverarsi principal.^{tes}
il Voltaire, il quale non ha, veram.^{tes} nella
affatto Compresso, questo sublime Componim.^{to}
e q.^{te} non è da' stupidi, se lo ha, lo ha, maltratto
che soltanto giffaror di penna, e guidato da
una detestabile disistima, q.^{te} Divini libri,
i quali non potrà, già, mai, ne intend.^{tes} né
questare, Chiunque non ne faccia, lo, doverosa
stima, se è dato a fare un' insulso quattabuglio
Come.

ciesse uno uomo erudito, non che dotto, potra
a suo posto, riconoscer, Tutti, poi finolui. in
varij posti, siam, per melfo il, dilo, gia, che
veritas nunquam lolet, Lo Esquorono -
in, Comperentamente, q, non avati, abbastanza
Compresi, Come in pardi nel genio della
Favella, Ebreo, Coso, oltre mesaro, in talgeodes
Essendo in, vero, il poteruo acquistare una
intrinseca, Cognizione, ne tanto, meno, negli
affatto pellegrini, termini, adoperati dal
no molesimo Sapiente, in q. suo opus Coemo
delputo alla, Pastorale, Che in, altri, libri
della, Divina, Scrittura, punto non se, via vengono
Il per che q, ben, Comprendeti, noto, il sopro-
nominato Celebrino no scrittore Abram, Abu,
Ego, Comun, Letter Sopra, il, Cantico de
Cantici, e quasi, necessario in, altre di, sapere
o, perfer. la, Santa, lingua, Essere instrutto -
ancora, nella, Arabo, e nella, Turchesco, Giudicio
veg:

7/15

non sia detto q. Effetto paramente di verità
osi, sono essi applicati, alla lettera propriam.^{tas}
senz'aver avuto riguardo alcuno alla venasta
del Componimento onde Conservargliela, al
possibile nelle Tradaz.^{ne}, & Così dico d'
alcuni traduttori, Ebrei Che in lingua
Spagnuola lo fecero; osi, d'adesso a' posteggiar
ed in tal guisa. L'hanno piuttosto tramutato
Che traslato, q. Capacitarsi appieno intorno.
o, Cio, io Nimo opera più Che bastevole il
Leggere la Boschoraccia Sacra, Che porta il
nome di Julamitides di Norolco, pastor Breade,
opera, Celabrotas.^{mo} Joan Jueca, d'alto monte
del Poeta, è fin è il vero mō allo fin fine
e d'esso un Componim.^{to} dió Così, o musaico
di fatti non potersi mai Combinare Coll'fido
del Jurodetto Egreggio Poeta, tanti altri
Essenziali pezzi d'Esso Cantico, siccome
Cescuno

La mia insufficienza di farne un Compiuto
e fermo volgaidram^{to} Conforme, —
oppurtuno all' originale Testo Ebreo, Col
Serbargli il meglio Ch'io potessi, quella
maestà poetica, Che Tanto vi splende nel
suo originale Idioma; Ne si qualificchi
dram^{to} i perbole, La Confessione ingenua Ch'
io giungo a fare Che non corre, Cio è —
saputo immaginarvi neppure Che opera
fosse q^{ta} q^{ta} Essere Cotanto molagevole di
maniera, Che mi sono tal ora Trovato in
procinto di dimettermene, perochè si è questa
una preta verità, m' affidai, q^{ta} nell' ajuto
di Dio, giacchè mia intenzione si è Che
spickino la pregabilissima Condizione anco-
nel semplice senso letterale, e nella spoziontà
delle frasi; Io d' altronde ottimamente, Che
dà alcuni eleganti panue di scrittori non
Ebrei, ne sono state fatte delle versioni, poche
delle quali, q^{ta} altro ebb'io l'aggio di leggerne.

mas

Chiamiamoli uocelli Epicurei, i quali non
 studiano, e se lo meno non coltivano la
 lingua Santa, pongono in non cale q'altro
 non dire la sacra scrittura, q' un testo neo
 prurito di libertinaggio, e di mal uoto
 presunzione, laonde non sanno discernere
 vaglia il vero, la spesisissima, prerogative
 degl' ispirati scrittori, osino di dar Celio, Cosa
 orribilissima, ed esecrabile degl' avrei
 Componimenti di Sai, Superui, Scrittori, Tra
 quale di questo sopr' il castro del Cantico de
 Cantici, mi e sibbene paruto sopr' modo
 strano, che ben pochi, e quasi potrebbe
 conchiudere, il solo Abram, Aben, Dyrá, Tra
 nostri Scrittori Ebrei, seusi dati a sporto
 letteralm^{to}, e che questi pochissimi l'abbiano
 poi fatto opai ristrettam^{to}, e incompietam^{to}.
 Cio e, oppauto m' e, mosso a tentare, nel grado

La

massimamente di Salomone e stato reputato
per sublimissima, la onde intorno ad esso sono
al modo applicati, i più, Clogici, Tanti
Ebrei, quanto non Ebrei, i quali l'averlo
scambievolmente non solo in Tutti que quattro
sensi, che Coacornono in buona parte de
sacri libri della Bibbia, stati per me notati dall'
Illustre Cardinale ugo di S. Caro, cioè primo
Letterale, secondo Tropologico, Terzo
allegorico, quarto Anagogico, ma in senso
mistico, e in Filosofico ancora, anzi i più
hanno adottato il senso mistico, e gli scrittori
Ebrei, almeno parlando, come si pare, debbe
è sufficiente, noto agli eruditi, e in vero che
=unque che sparto sia nella locuzione degli
scrittori, imperati, può di leggieri riconoscere,
che questo Cantico, o' dico, di Boemia, è tutto
misterioso, e per quel caso non mi meraviglio
io già gran fatto se i moderni Dotti o'

Chiamano.

Prefazione

Nella Messa, guiso, che lo spendere troppe
 parole si decantare una preziosa Gemma
 La quale fosse di vero immacolata, sarebbe
 un menomata, anzi, che ad il suo reale
 pregio, Chi si facesse a sopra, ragionare -
 Circa questo, inestimabile Bocno, Divino
 davvero del, Carifeo de Sapienti di Salomone
 dico necherebbe, in un, Certo modo decremento
 alla sua incomparabile Sublimita', Besti
 il dire Ch' Egli, ecc.^{mo} lo ha denominato -
 Cantico de Cantici, Che importa il
 fiore & l' eletto de Cantici, dopo di averne
 epo Composti, Cinque mila, ovvero Mille -
 Cinque, Come altri, sono d' avviso, di Che nota
 fatta parola, nelle nostre Annotaz.^{no} Che
 devono alla presente nostra versione, -
 Fu fatto di fatti in Tempis, quest' opera -
 mespin.^{to} -

ottimo, scielto, e che in riguardo d'Esser
non diversion d'aver un qualche Homa
q' un opera è voi dedicata, ed è voi Compilata,
L'è v'è approvaz.^{no} deg.^{no} S. Jacco e di tal
peso che se potrà q' mia opera per —
Consequenza, avrà questo soggetto d'audace
gastoso come quello di Giano q' Cicco è godo
L'è L'è v'è percoso, amicizia, onde ho l'
onore d'Esser nel novero de' v'è amichevoli
e di poter mi dichiarare con ingenua —
impronunciabile Homa,

Di voi Creditis^{mo} e Mercis^{mo} Signore

Die^{mo} . obb.^{mo} . Servo ed amico
MARCO NAVARRO

non ebbe io gran mestieri di molto pensare
 & rintracciare questo Dono mecenato, &
 amico mio & rivolte inmutamente a voi
 pregiato. S. Isacco Che & Dottorino elevato
 & l'offerz. vea, alle virtù ed alle Scienze
 e parecchi altri pregi, Che vi adorano.
 tanto vi contraddistinguete, quanto il
 conoscermi, e il dovere. Così Conchiudere
 diviene una med. cosa; & parventuro
 fra tutti, que' Che hanno il bene di conoscermi
 nessuno più di me' può ciò autentificare, Fin
 dalla v. Scienza, et' siete Stato Comandante
 dimunito nella Leggia d'ora Città di Reggio
 ora patrio, quanto più poi ora, Che in
 quello di Trino, dove vi siete felice. Stabilito
 devante siete l'oggetto dell'universo e concio,
 e di onorificenza, ed esaltat. allo presentis.
 S. Isacco fca, v. Il. Suocero, ora Chi è egli
 mai Che non applaudir. pienam. a q. mio

ottimo

il meglio ch'io potei, quello venuto ch'Ello
di nuova viglia, ho, nel suo originale Idioma
L'illustrai, e brevi. Con dell'acumotaz^{no}, e gliel' di
vero importantis^{mo}. e non respirandoj Caran-
no fatica, e fatto in buon modo Tutto cio
non di meno da ben pochi vorrà, riconos-
ciuto e gustato, e Conseguentem^{te} aggrad-
ano. Così, nobile pianta, Con tant'accurat-
ezza, coltivata, da poi per lasciata,
esposta, all'aria, indiscrez^{no}. dicevo io meco
medesimo apparta, necessariam^{te}. un, damm-
-orico fiero, Così, che non puossi, e vider
modo sopportarlo Con indifferenza, sicché
ripensando tratto tratto intorno a Cio mi
sugerì, lo, mente di procacciare, un, meconote
che fosse atto da doverso a, ben, Comprendere
lo, natura, del, opera, del, poi, ch'è lo, fatica,
notabile, che, mi, ebbe, Costato, e, qualche,
Circostanza, al, meno, il, suo, pregio, Cio, posto

trovi o un tal arduo passo, Quest'insigne -
 maestro dell' uomo suggerisce di Creare tra
 le persone una persona, siccome già fece
 il Cinico Filosofo Diogene; voglio dire un
 uomo davvero, è non già un vero soltanto
 o figura, e il nome è a q^{to} individuarlo -
 Imperciocchè quest' è di vero atto a
 conoscere e a distinguere, lo riconoscerà,
 lo distinguerà, e insieme. Lo gradirà,
 senza dubbio, di ciò ecco ricercato, e del tutto
 pago a già animo smeraldo del Autore, &
 tale se è q^{to} appunto rivivita. ^{mo} seg^{no} mio il mio
 caso, lo feci, lo versione fedel^{mo} dall'
 originale Teste Ebreo dallo divina, massima
 opera di Salomone Cio e adire del suo
 Cantico de' Cantici, q^{to} mille riguardi
 laborios^{mo}; nei Studii, inoltre di Conservarli
 il

Il Cantico de' Cantici di Salomone
Volgarizzato su l' Originale Testo Ebreo
è illustrato con delle annotaz.ⁿⁱ opportune

ec. opera di Marco Navarra &
Cervotomorum, & ibis gratias, ab eo ejus

in ebrietas te in omni tempore, in amore
ejus delecteris jugiter, Genov. v. 19.

קִיְלֵת חַבְצִיִּים וְיַעֲלֶתָן יַדְּךָ יְיָ יִרְוֶה כְּכֹל עֵץ תְּהַבֵּהוּ
& ט' ה' ט' ט

Dedicata, all'eruditio^{mo}, e merito^{mo} Sig.^{no} Jacco

Bened.^{to} Jauguineti, &

Quo vieno non di rado, che un opera, che è
pregiabile è laboriosa, la quale avrebbe a
meritare Consideraz.^{ne}, e applauso, e
importanto sottoposto all'inescavole vicenda
di non venire Elso, ne aggradata, ne acclamato
Eso, adunque insinua, la prudenza di fare
Chiaro^{mo} S. Jacco allora quanto uno scrittore di

943

942

II

No 1566 Cat h.

1059 שיר השירים, עם פירוש ארוך מאד בלשון וכתב איטלקי
לר"מ גויירדה.

Il Cantico de Cantici di Salomone . . Testo Ebreo . . 1566
opera di Marco Navaro.

ובראשו הקדמה בלשון וכתב איטלקי וחתום עליה
Marco Navaro כת"י המהבר Autograf (עפ"י השערתו). שיר השירים
באותיות מרובע ומנוקד, והפ"י בכתב רוזני (לאטיין) נקי ונוח
לקרות. סמ' (69) דפים †

AUTHOR MOSES ZACUT

NO. 4672

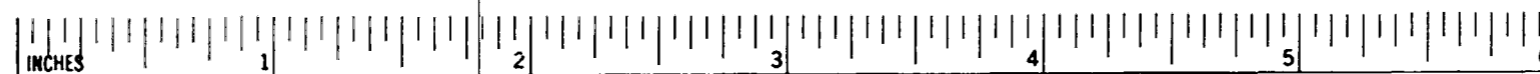
TITLE בגדא חננ'ו

RR _____

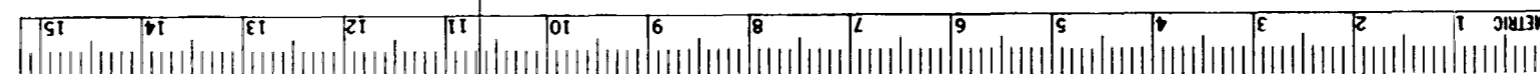
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1566 + 1567

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION